

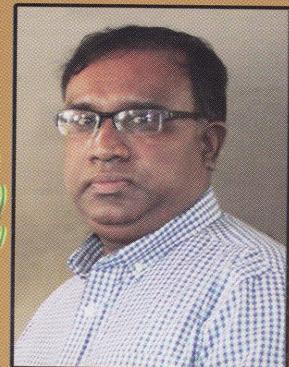
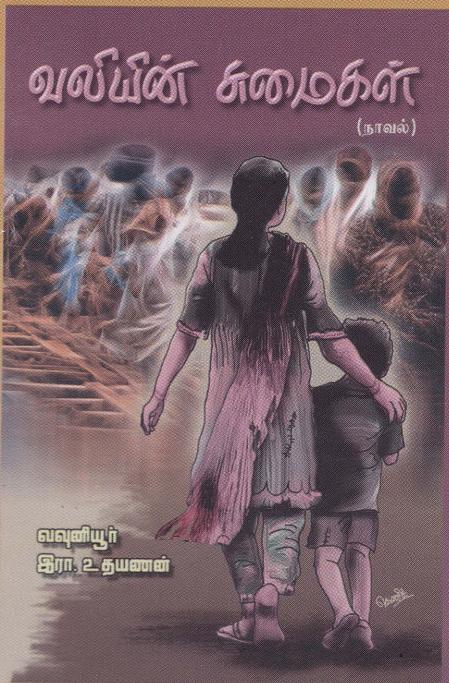

தமிழ்த் தாது

தயக்கூடி

THAYAKA OLI

கிரு திங்கள் ஏறு 24

அயக்கப்
படப்பு
விருது
2016

நூறு - நூவரி 2016

விலை ரூபா 100/-

செல்வராஜா

கோல்டு ஹவேஸ் & டெக்ஸிடெட்ஸ்

உய்கள் ஏண்ணை பேரல் நகைகளையும் புடைவைகளையும்
நெரிவ செய்து கொள்ளுங்கள்

பொன்னுருக்கலுக்கான வசதிகள்
செய்து தரப்படுவதுடன் தாலிக்கொழகள்
அனைத்தும் தங்கத்தின் விலைக்கே
செய்து தரப்படும்

கறைப் புடைவைகள்
பட்டுப்புடைவைகள்
மற்றும் சீக்கன் அனைத்தும்
30%
விலைக் கழிவில்!

SELVARAJA
Gold House & Textiles

Exclusive Designer Jewellery & Sarees

YOU
ARE
THE
BEST

FOR
YOU

WE ARE THE BEST

162B, Mitcham Road, London SW17 9NJ

Tel : 020 8767 3795 | 07825 005 269

Little ASIA

Dream Big | Think Big | Achieve Big

Wellawatte | Pettah

Exotic expression!

Follow us : /LittleAsia.lk

BRIDAL SAREES | DESIGNER SAREES | SALWAR | CHOLI | MEN'S WEAR | KID'S WEAR

317, 317A, Galle Road, Wellawatte, Colombo 06. T: +94 11 2504470, 2500098 E: info@littlesia.lk www.littlesia.lk
73, 75A, Main Street, Colombo 11. T: +94 11 2391592, 2391593 E: info@littlesilksilk.com www.littlesilksilk.com

AA Accounting & Business Solutions Associates

265 Haydons Road / London SW19 8TY

Accountants and Management Consultants

*for Efficient and Quality Professional
Accounting Services*

We Specialise in

- Year End Accounts Preparation
- Management Accounts
- Solicitors Accounts
- Book Keeping
- Self Assessment Tax Returns
- Vat and TAX Investigations
- Payroll Preparation
- Business Startup Advice
- Business Plans and Cash Flow Forecasts
- Management Consultancy

*Also through our contacts
we are able to raise Finance for New Business*

Contact:

Uthayanan or Sasi

Mob : 0774 7794 358 / 07786 966 207 Tel : 020 8545 0205
www.aa-accounts.co.uk

சட்டத்துறைகளும் குழுவரவு ஆஃபோசகர்களும்

Rasiah & Co Solicitors

- ▶ *Conveyancing*
- ▶ *Residential & Commercial*
- ▶ *Matrimonial*
- ▶ *Immigration*
- ▶ *Landlord & Tenants*

**Tel : 020 8543 4040
Fax : 020 8543 2400**

180A Merton High Street,
South Wimbledon,
London SW 19 1AY

DX: 300004 Wimbledon South

rasiah@solicitors@btconnect.com

U2i Mobile

Call Us on - 020 3769 6867

www.u2imobile.uk

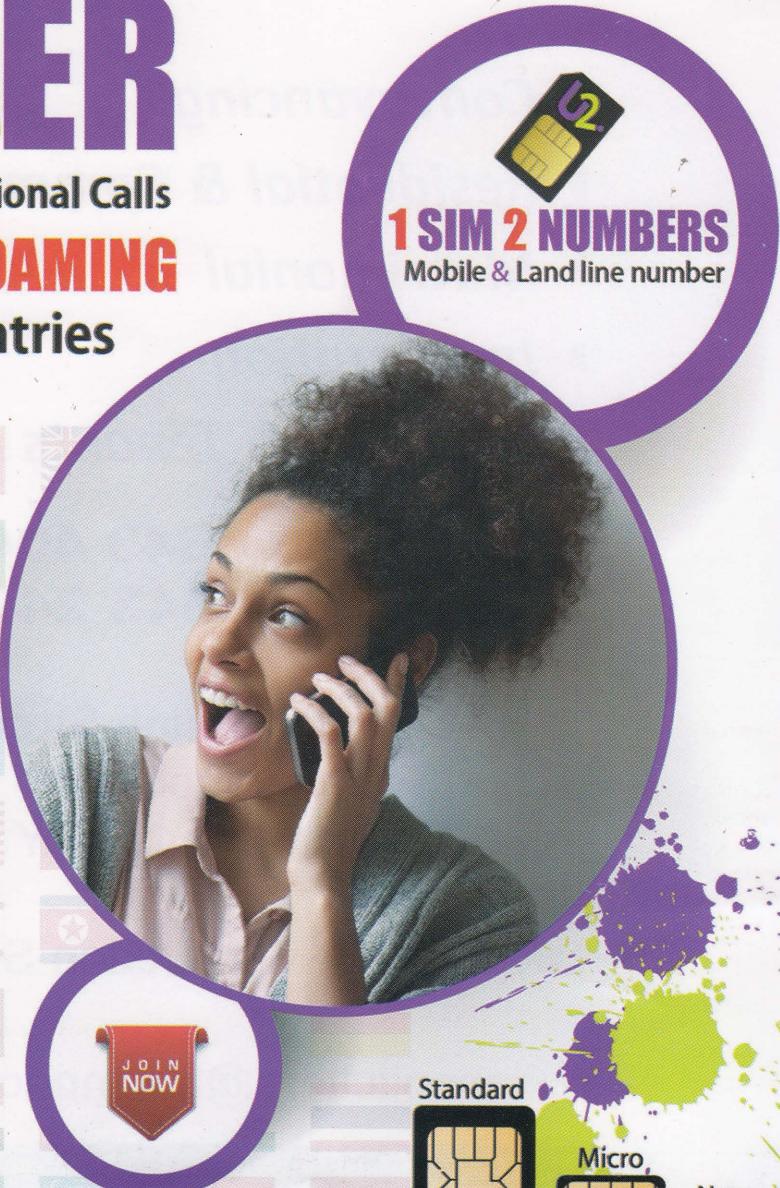
LOWER

National & International Calls

UNLIMITED ROAMING

From 148 Countries

Best price per minute

Standard

Micro

Nano

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வெளியிடும்

தாயக ஒலி

இருதம ஆசிரியர்

த.சிவகுப்பிரமணியம் (தமிழ் சிவா)
தொலைபேசி : 0094(0)718676482

துணை ஆசிரியர்கள்
தாயகன் (இலண்டன்), சி.பவன் (இலங்கை)

மதியுரைக் குழு

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா
வவுனியர் இரா உதயணன்
சைவப்புலவர் ச.செல்லத்துரை
ந.கருணை ஆனந்தன்
எஸ்.ஈ.ஸ்வரநாதன் (இலண்டன்)
வைத்திய கலாநிதி தாளிம் அகமது

சஞ்சியகக் குழு

ஹ.சிவலிங்கம்
கா.வைத்தீல்வரன்
கதிரவேலு மகாதேவா
செ.ராஜேந்திரா
த.ஜீவகாந்தன்

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் :

கனடா : முருகேசு கிருபாகரன்
து.நடராஜா, அ.பற்குணன்
இலண்டன் : இ.பாலேந்திரநாதன்
அமெரிக்கா : வே.பிரேமதயாளன்
அவுஸ்திரேலியா : தி.திருநந்தகுமார்
பிரான்ஸ் : ச.சக்சிதானந்தம்

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான

விடேச ஒருங்கிணைப்பாளர்
திருமதை பாலா

தொ.பேசி : 0044(0) 7956486014

தொடர்பு : 9-2/1, நெல்ஸன் இடம்,
கொழும்பு - 06, இலங்கை
தொ.பேசி : 0094(0)112364124

E-Mail : editor@thayakaoli@gmail.com

தாயக ஒலியில் இடம்பெறும் படைப்புக்களுக்குப்
படைப்பாளிகளே பொறுப்புடையவர்கள். ஆக்கங்கள்
ஆசிரியரின் அவதானிப்புடன் பிரசரமாகும்

- ஆசிரியர்

உள்ளே ஒலிப்பகவை

பேளா முனையிலிருந்து...

02

கட்டுரை :

- மாமேதை கார்ல் மார்க்கல் 03
- பழந்தமிழர் வாழ்வில் அறிவியல் 10
- கிசைத்தமிழின் தொன்மை 21
- சிறுவர் துவ்திப்பிரயோகங்கள் 23
- கால்மாறி ஆழை படலம் 29
- யாலையீர் ஆறுமழுகநாவலர் பெருமான் 34
- வீரமாழனிவரின் தமிழ் பளிகள் 37
- மதிக்கப்படவேண்டிய முதுமை 45

சிறுகதை :

- மனித எச்சங்கள் 07

அறிந்தகவையும் தெரிந்தகவையும் :

- வேற்றுநாட்டவர்களின் தமிழ்ப்பணி 17
- புதுக்கலைத்துறை தந்தை 18
- சினிமாவை ‘கூட்டுங்’ ஆக்கியவர் 41

கவிதை :

- மானுபம் வாழ்ட்டும் 20
- கிதயம் வருஞ்சும் இன்னிசை 20
- கண்-நீர் 20

ஆள்மிகம் :

- மதழும் மத ஸ்தாபனங்களும் 31

கறுப்பகதை :

- தோழும் 27

சிறுவர்கதை :

- யானைக் குட்டியின் நன்பர்கள் 28
- ஈயின் கறும்பு 28
- சாமியாரின் கதைகள் 32

நடக்கவைக் கதை :

- பரிசப்பொருள் 33

சிறுதிக்க ஒரு கதை :

- பரதேசி பரமசிவன் 36

உங்கள் விழுந்து:

- தினகரன் - வாரமஞ்ச்சுரி 47
- வீரகேசரி - சங்கம் 47

நால் அறிமுகம்:

- ஜந்து கண்டங்களின் மன் 42

நிலையங்கள் :

- காலகூரி கட்டுரைப்போட்டி 19
- கண்ணரீர் அஞ்சலி 26
- தொண்மை இலக்கியமும் 30
- காலத்தீன் தேவை 46
- பல்துறை ஆளுமையிக்கவர் 48

அட்கையில்....

கொடகை இலக்கிய விருது பெற்ற சான்ஸ்ரோர்கள்

பேரா முனையில்ருந்து...

முதியோர் என்னதவம் செய்தனரோ!

இலங்கை மணித்திருநாட்டில் முதியோர் பராமரிப்பு இல்லங்கள் அனாதைகள் இல்லங்கள் பெருகிவருவதை அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. இதற்கான முக்கிய காரணம் முதியவர்களைப் பராமாகக் கருதி அவர்களை ஒதுக்கிவைக்கும் மனோபாவம் வழுப்பெற்று வரும் நிலையே என்றால் அது பொருந்தும். பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளால் வெறுத்து ஒதுக்கப்படும் நிலையைப் பார்க்கும் போது மனம் வெதும்பி நிற்கின்றது. பிள்ளைகளுக்காக அவர்கள் அனுபவித்த கஷ்டங்கள், வேதனைகள், தியாகங்கள், அர்ப்பணிப்புகள் எத்தனை எத்தனை. இவற்றையெல்லாம் மறந்து, தமது சுகபோக வாழ்க்கைக்காகப் பெற்றோரை வெறுத்து ஒதுக்கும் சீர்கெட்ட கலாசாரம் இன்று சமுதாய நோயாகப் பரவிவிட்டது.

பண்ண படைத்தவர்கள் முதியவர்களை வீடிடல் வைத்திருப்பதை ஒரு அநாகரிகமாக எண்ணி. அவர்களைப் பணம் செலுத்தி, முதியோர் பராமரிப்பு இல்லங்களில் விட்டுள்ளார்கள். ஆனால் அங்கு எல்லாவகையான வசதிகள் இருந்தாலும் அவர்கள் அங்கலாப்படுத்தும் ஏக்கப் பெருமுச்சுடனும் அரவணைப்பு அற்ற நிலையில் உள்ளீதியான வேதனையுடனேயே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். தமது பிள்ளைகள் தங்களை வந்து பார்க்க மாட்டார்களா? என்று பாச ஏக்கத்துடன் தினம் தினம் காத்திருந்து வாழ்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். மனந்திறந்து கதைக்க வேண்டும் என்ற ஏக்கம் அவர்களை வாட்டி வதைப்பதை யார்தான் அறிவார். உள்ளீதியான பாதிப்பு அவர்களை உடல்ரீதியான நோய்களுக்கும் வழிகோலிவிடும்.

அரசாங்க வயோதிப் பில்லங்களில் உள்ளவர்கள் ஒருவருமற்ற அநாதைகளாகவும், வீட்டாரினால் கலைத்துத் துரத்தப்பட்டு வாழ வழியற்றவர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்களில் ஒருபகுதியினர் தமது எதிர்காலம் எப்படியாகுமோ என்று சிந்தித்துச் சிந்தித்து மனநோயாளிகளாகவும் மாறிவிட்ட பரிதாபம். அநாதை இல்லங்களில் வாழுகின்றவர்கள் சொல்லணாத துயரங்களைச் சமந்தவண்ணம் காலத்தை ஓட்டுகின்றார்கள். இவர்களின் ஏக்கம் தீர வழியுண்டா?

இவற்றுக்கும் மேலாக வயோதிபத் தந்தையை நாயிலும் கேவலமாக நாய்க் கூட்டுக்குள் அடைத்து வைத்த கொடுரமும், வயோதிபத் தாயை இருட்டறைக்குள் பூட்டிவைத்த பரிதாபமும் எமது நாட்டில் அரங்கேறியுள்ளதை பத்திரிகை, வாணைாலி போன்ற ஊடகங்கள் வாயிலாகத் தெரியவந்துள்ளது. தெரிய வராத எத்தனையோ விடயங்களும் நடந்தேறிவருகின்றன. நன்றி மறந்த சமுதாயத்தில் முதியோரின் நிலை தொடர்க்கதையாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது.

முதியோர்கள் எமது நாட்டின் சொத்துக்கள். அவர்கள் நாட்டுக்காகவும் சமுதாயத்திற்காகவும், தமது பிள்ளைகளுக்காகவும் ஆற்றிய சேவைகள் எண்ணிலைடங்கா. இப்பழ்ப்பட்டவர்கள் பொருளாதார ரீதியாகவும், உடல், உள்ளீதியாகவும் அல்லவுற்று சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாக இருந்து வாழவதங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

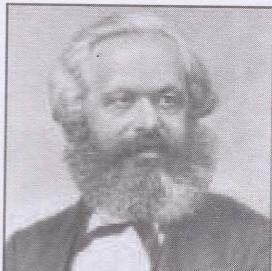
மேற்குலக நாடுகளில் முதியோருக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளை ஓய்விடும்போது எமது நாட்டில் மிகக் குறைவாகவே இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அங்கும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவுதாகைகளை தாம் அபகரிக்கும் நோக்கத்துடனேயே தான் முதியவர்களை வீடிடல் வைத்திருப்பதாகப் பரவலாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவும் உண்மையே. “அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்”, “பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவவானிலும் நனி சிறந்தனவே” என்று ஆண்டாண்டு காலமாகப் படித்தும், உங்கள் பெற்றோர்கள் மீது கருணைகாட்டாது அவர்களை வேண்டத்தகாதவர்களாக ஒதுக்கிவைக்க எப்படித்தான் உங்களுக்கு மனம் வந்தது. இத்தகையவர்களைப் பிள்ளைகளாகப்பெற்ற இம்முதியவர்கள் என்னதவம் செய்தனரோ!

மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.....

- ஆசிரியர்

தாய்மொழிப் பற்றும் இலக்கிய ஆர்வமும் மிக்க மாமேதை கார்ல் மார்க்ஸ்

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

இயிரம் ஆண்டு வரலாற்றில் பிரித்தானிய ஒலிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனம் ‘உலகில் அதி சிறந்த சிந்தனையாளர் யார்?’ என்ற கருத்துக் கணிப்பை உலகளாவிய மட்டத்தில் நடத்தியது. அதில் அதிகமாகுமான எண்ணீக்கையுடைய மக்கள் ‘கார்ல் மார்க்ஸ்’ தான் என்று தமது தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளனர். அந்த மாமேதைக்கு ஈடாக இன்னமும் சிப்புவி வேறொரு மாமேதையை ஈன்றிருக்கவில்லை. மனித குலம் வாழ விஞ்ஞானியீதியான தத்துவத்தை உலகிற்குத் தந்த ஆற்றல் மிககோன்.

1843ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17ஆம் திகதி லண்டன் கைவைக்கேட்டில் கார்ல் மார்க்ஸின் சிதையருகே நின்று பிரெட்டிக் ராங்கல்ஸ் நிகழ்த்திய உரையில் கூறிய இறுதி வசனம் உண்மை என்பதை இன்றும் நிருபித்துள்ளது.

“அவர் பெயர் காலந்தோறும் நினைத்து நிற்கும்” என்பதே. ராங்கல்ஸின் தீர்க்கதரிசனமான உரை. ஆம் இன்றும் கோடான கோடி மக்களின் மனங்களில் அவரே பதிந்துவிட்டார். இத்தகைய ஒரு மேதையின் தாய்மொழிப்பற்றை முதலில் நோக்குவோம்.

கார்ல் மார்க்ஸ் ஒரு பன்மொழிப் புலமையாளர். அவர் ஜெர்மன், கிரேக்கம், லத்தீன், பிரென்ஸ், ஸ்பானிஷ், இத்தாலி, ஆங்கிலம், ருஷியம் என்ற அனேகமான மொழிகள் தெரிந்தவர். இவர் உலகமொழிகள் பலவற்றில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த போதிலும், இவர் ஒரு தலைசிறந்த தாய்மொழிப் பற்றாளர். இவரும் ராங்கல்ஸும் சேர்ந்து எழுதிய கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை, தங்களின் தாய்மொழியான ஜெர்மன் மொழியில் தான் எழுதினார்கள்.

உலகம் வியக்கும் கம்யூனிஸ்ட்கோட்பாட்டை விளக்கிய அறிக்கை உலக மொழிகளில் எல்லாம் மொழியெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் மூலம் தாய்மொழியாகிய ஜெர்மனில் தான் இருந்தது. கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை இன்றும்கூட ஒரு இலக்கியமாகவும் வர்ணிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள்.

அரசியல், பொருளாதாரத்தில் பொதிந்துள்ள பல இரகசியங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிய மார்க்ஸின் தலைசிறந்த படைப்பான ‘மூலதனம்’ அவரது தாய்மொழியான ஜெர்மனில் தான் தந்துள்ளார். மேலும் அவரது கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பனவும் தாய்மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. அவர் தமது தந்தைக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் ஜெர்மனியிலிருந்து நாடுகேட்தப்பட்ட கவிஞர் ஹெய்னேயின்

படைப்பான ‘சமாதானம்’ என்ற கவிதையிலிருந்து சிலவரிகளை எழுதியிருந்தாராம். தனது காதலி ஜென்னிக்கு உள்ளத்தைக் கிள்ளும் காதல் கவிதைகளை எழுதி அனுப்பிக்கொண்டே இருப்பாராம்.

அவர் தமது காதலிக்கு எழுதிய காதலோவியம் ஒன்றை நோக்குவோம்.

“படைப்புத்திறம் கொண்ட தீச்சுடர்கள்
சலசலக்கும் சிற்றோடைபோல் என்னை நாடு வருகின்றன்
பரந்து உயர்ந்து இன்னோசை இணைய
வரும் அவற்றைப் பேணி வளர்க்கின்றேன்.
உன் உருவும் அயோலியன் மொழியென ஒளிர்கின்றது.
அதில் வாழும் ஒளியை காதற்சிறகுகள் மேவின
முனைமுனைப்பு மெல்லோசையைக் கேட்கிறேன்
மின்னும் சாயலையும் காண்கிறேன்.
வானத்தின் சேய்மையில் மிதக்கும் தீச்சுடர்கள்
கண்ணில் தெரிகின்றன, உடனே மறைகின்றன
உன்மனப் போராட்டம் ஒடுக்கும்போது
இன்பழும் துன்பழும் ஒன்றேயென பாநலம்
சாற்றி உருக்கொண்டு எழுகின்றது.
நானே, எனை மறந்து நிற்கின்றேன்.
அந்த உருவும் உயர்ந்து வளர்கின்றது
தீச்சுடர் மேலும் தூண்டி நடக்கிறது
அன்புக்கரங்கள் அணைப்பில் அது
படைப்போன் உள்ளத்தில் மீண்டும்
ஒளிபரப்பி, விட்டுவிட்டு மின்னுகின்றது.

இந்தக் கவிதையிலே “உன் உருவும் அயோலியன் மொழியென ஒளிர்கின்றது” என்று கூறியதன் மூலம் மார்க்கிளின் மொழிப் பாண்டித்தியம் எவ்வளவுக்கு இனிமையை அறியத்தந்துள்ளது. அதாவது கிரேக்க மொழியான அயோலியன் மொழியிடன் தன் காதலியின் உருவத்தை ஒப்பிட்டு கவிதை வழித்துள்ளார்.

இளமைக் காலத்திலிருந்தே கார்ல் மார்க்கிள் இலக்கியத்தின்பால் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். ஜென்னியின் தந்தையான லூட்விக்வான் வெஸ்ட்பாலன் என்ற கல்விமானின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அவர் ஷேக்ஸ்பியரையும் ஹோமரையும் அவர்களது படைப்புக்கள் வாயிலாக நேசித்தவர். அத்துடன் கவிதையைப் பெறிடும் நோக்கியவர். வீவரின் தொடர்பால் கவிதைகள் மீதும் இலக்கியத்தின் மீதும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. மார்க்கிள் பொருளாதாரம் பேசினாலும் அங்கே இலக்கிய மணம் வீசும். வரலாறு பற்றி எழுதினாலும் அங்கே கவித்துவத்தைக் காணலாம். புரட்சிபற்றி எழுதினாலும் அங்கே மொழி, மொழிநயம் மிரிந்ம.

மார்க்கிளின் தந்தையார் மகனுக்கு புகழ்பெற்ற ஜெர்மனியக் கவிஞர்களான வோல்தேர், ராசீன் ஆகியோரை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார். அத்துடன் வால்டேர், ரூசோ போன்றோரின் பிரஞ்சக்

கருத்தோவியங்களையம் ஊட்டனார். இத்தகைய இலக்கிய உட்டம் காரணமாக கவிதை ரசனை மேலோங்கி வளர்ந்ததுடன், அழகியல் ஈடுபாடும் அவரைப் பின்னந்திருந்தது.

மார்க்ஸ் இளமையிலிருந்தே எல்லாத்துறைகளிலும் தமது அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதற்காக தேடல் முயற்சியில் பெரிதும் ஈடுபாட்டு வந்தார். எந்த நூலானாலும் ஆழமாகப் படித்து அதிலுள்ள முக்கியமானவற்றை குறிப்புகளாக எழுதிவைப்பார். அதேவேளை தமது மனதில் தோன்றும் கருத்துக்களை அதனோடு எழுதிவைக்கும் பழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தார். இப்படியாக அவர் தமது வாழ்நாளில் குறிப்புக்களாக எழுதிவைத்தலை நாப்பதாயிரம் பக்கங்கள் என்றால் பாருங்களேன்.

பான் பல்கலைக்கழகத்தில் இளம் எழுத்தாளர்களைக் கொண்ட இலக்கியக்குழுவில் சேர்ந்து செயற்பட்டார். அது ஒரு தீவிரவாதக் கொள்கைகளையுடைய எழுத்தாளர் குழுதான். அந்த இளம் எழுத்தாளர் குழுவில் இருந்தபோது ஏராளமான நகைச்சுவையான, கிண்டல் நிறைந்த கவிதைகளை எழுதினார்.

பிரஸ்ய முடியரசின் தலைநகரான பெர்லினில் நிலவிய அதிகார அரசியலைப் பார்த்த மார்க்ஸ், தமது கோபத்தை ஆத்திரத்தைக் கவிதைகளாக வழந்தார். ஜெர்மனிய மக்கள் அக்கிரமங்களைக் கண்டு கிளர்ந்தெழுமால் அமைதியாகக் கிடப்பது கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் தமது உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கவிதைகளாக வெளிக்கொண்டந்தார்.

“இரும்புக் கையுறையை வீசி ஏறிகிறேன்.

உலகின் அகன்ற முகத்தை அருவருப்பாகப் பார்க்கின்றேன்

அரக்கி புமிக்குள் ஓடுகிறான்

என் மகிழ்ச்சியை நசுக்க முழுயாது

அழிந்த நாட்டில் கடவுளைப்போல

வெற்றி முரசொலிக்க நான் வருகிறேன்.

ஓவ்வொரு சொல்லும் செயல், நெருப்பு.

என் மார்பும் கடவுளைப் போன்றதே!”

இவரின் அக்காலக் கவிதைகள் அநீதியை எதிர்த்தும் குரலைமுப்பினா. மனித சுதந்திரத்தை ஆதரித்தும், மதகுருமார்களின் மோசிக்களைச்சாடியும், எதேசுதிகாரத்தை எதிர்த்தும், சமுதாயத்தில் சுகம்பெறும் அற்பவாதிகளை அருவருப்போடு சாடியும் நெருப்புப் பிழம்புகளாகக் கவிதையால் கொட்டியுள்ளார்.

கவிதைகளை மட்டுமன்றி நாவலையும் மார்க்ஸ் எழுதினார். ‘தேஞ்சும் பேலிச்சும்’ என்னும் நகைச்சுவை நிரம்பிய இந்த நாவல் மூலம் முதல் முதலாக அரசியல் பேசுகின்றார். பழைமை மரபை, மதக்கோட்பாடுகளை, பிற்போக்குத்தனமான, மக்களின் செயற்பாடுகளைக் கிண்டல் செய்கின்றார்.

“உலகில் சீறந்த ஒன்று என்று இருந்தால் அதற்கு எதிரான ஒன்று இருக்கிறது. அந்த எதிரான ஒன்று, சிறந்த ஒன்றை அகற்றி விடுகிறது” என்று கூறி அதற்கான மேற்கோள்களை அவருக்கே உருத்தான நடையில் கூறிவைக்கிறார். அரக்கனுக்கு எதிரானவன் குள்ளன். மேதைக்கு எதிரானவன்

அற்பன். மாவீரன் சீசருக்கு எதிரானவன் ஆகடேவியஸ் என்று சொல்லிக்கொண்டே போகின்றார். இதன் மூலம் அவருக்குள் உவமைநயம் புலனாகின்றது.

கவிதை, நாவல் என்று எழுதிவிந்தவர் கவிதை நடையில் ‘அவலானம்’ என்னும் அவல நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளார். மாபெரும் கவிஞராகிய காதேயின் ‘பாஸ்ட்’ என்னும் காவியத்தை படித்தன் மூலம், ஒரு கவிதை நாடகத்தை எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் உதயமாகியது. ‘அவலானம்’ நாடகத்தில் ‘பெர்ட்னி’ எனும் துன்பப்படும் கதாநாயகனைப் படைத்து ‘உலகத்தின் கொடுமைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும்’ என்ற கனவு அவனில் தோன்றுவதாகப் பாத்திரப்படைப்பை நகர்த்தியுள்ளார்.

மார்க்ஸின் ஆரம்பகால எழுத்துப் பழக்கம், மார்க்ஸின் முதிர்ந்தகால எழுத்துக்களிலும் பிரதிபலித்தது. தமது கருத்துக்களுக்கு கூடுதல் பலம் சேர்க்க, எளிய முறையில் புரிய வைக்க புகழ்பெற்ற பெரும் பெரும் உலக காவியங்களிலிருந்து ஏராளமான வாக்கியங்களைப் பொருத்தமாகக் கையாளுகின்ற வல்லமையுடையவராக இருந்தார். உலகளாவிய இலக்கிய விற்பன்னர் என்பதற்கு விவரது எழுத்தோவியங்கள் சான்றுபகர்கின்றன.

மார்க்ஸ் தமது பதினேழாவது வயதில் எழுதிய “இர் இளைஞருளுடைய சிந்தனைகள்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரை பிற்காலத்தில் உருவாக்கிய முதிர்ந்த கருத்துக்களுக்கு கட்டியம் கூறுவதாகவே அமைந்திருந்தன. “ஒரு மனிதன் தனக்காக மட்டும் உழைத்தால் அவன் ஒரு வேளை புகழ்பெற்ற அறிவாளியாக வரலாம். தலை சீற்றந் ஞானியாக மாறலாம், சீற்பு வாய்ந்த கவிஞராகக் கூட ஆகலாம். ஆனாலும் இவற்றினால் அவன் எந்தக் குறையும் இல்லாத மாமனிதனாக ஆகிவிட முடியாது” என்று கூறியுள்ளார்.

மார்க்ஸ் பாடசாலைப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்ற பின்பு, அவருடைய சிந்தனை பல வகையில் விசாலமடைந்தது. அதிலும் குறிப்பாகக் கவிதை, நாடகம், அழகியல், தத்துவங்கானம், சட்டவியல் ஆகியவற்றில் அதிகமாக அக்கறை காட்டினார். அவர் ஒரு முழுமையான எழுத்தாளாகிவிடவும் விரும்பினார். இசைப் பாடல் களையும் ‘சான் னட்’ கவிதைகளையும் தந்தார். ஏராளமான கவிதைகளை எழுத்தித்தள்ளினார். தன் மகனின் இலக்கியத் திறமையை தந்தை ‘ஹன்ரிஹ் மார்க்ஸ் கண்டு பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்.

மார்க்ஸிடம் கடுமையாக விமர்சிக்கும் போக்குக் காணப்பட்டது. ஒருபுறம் நகைச்சுவை ஊற்றும், மறுபக்கம் புண்படுத்துகிற கேளிப்பேச்சும் இருக்கும். கொள்கைப் போராட்டத்தில் தயவு தாட்சனியம் காட்டாது ஈட்டியாக விமர்சனம் பாயும். தனது இளமைக் காலத்தில் அவர் இயற்றிய கவிதைகள், இசைப் பாடல்கள், நாடகம், நாவல் என்பவற்றை அவர் தற்பரிசோதனை செய்து கொண்டார். “ஒரளாவுக்கு உணர்ச்சித்துடிப்பும், கவிதாவேகத்துக்குமான தேடலும் கொண்டவை” இப்படித் தம்மை கூர்மையான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்திக்கொண்டு. பிற்காலத்தில் உலகம் வேண்டி நிற்கும் பொதுவுடமைக் கோட்பாடுகளை மக்களுக்காக விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

மார்க்ஸின் தத்துவமும், ஆராய்ச்சியும் மட்டுமே எவ்ராலும் வெல்ல முடியாத சக்தியோடு விளங்குகிறது. அது அடக்கப்பட்டவர்களுக்கும், ஒடுக்கப்பட்ட வர்களுக்கும் மட்டுமே கருவியாக ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

மனித ஏச்சங்கள்

வவுனியூர் இரா உதயணன்

திருவிழாக்காலம் பிள்ளையார் கோவில் அலங்கரிக்கப்பட்டு, விழாக்கோவில் பூண்டு, பூக்கள், மாலைகளின் தோரணாவ்களால் அழகாக, கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நின்றது.

உச்சி வெய்யில் நிலத்தைத் தொட கோவிலுக்கு வந்து போனவர்களில் ஒரு சிறர் நிலத்தின் கூடு தாங்காமல் ஓடி ஓடிக் கெந்தி கெந்தி நடந்தார்கள்.

கோவிலின் கிழக்குத் திசையில் நீண்டு வளர்ந்து கிளைவிட்டு நிமிர்ந்து நின்ற இலுப்பை மரத்தின் கீழ் ஒரு சிறுமி மரத்தோடு சாய்ந்திருந்தாள். கால்களை நீட்டி ஆட்டியபடியே அணிந்தி ருந்த அழுக்குப் படிந்த பாவாடையின் நுனியை உயர்த்தி இடுது காலை இடக்கை விரல்களின் நகங்களால் சொறிந்தபடி ஏதோ பாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

குளித்துப் பல நாட்களாகியிருக்க வேண்டும். அழுக்குப்படிந்த தலைமையிர்கள் புமுதியைச் சுமந்து நின்றன.

வயது ஏறக்குறைய பதினெண்டு, பதினாறு இருக்கும்.

அவள் அமர்ந்திருந்த இலுப்பை மரத்திற்கு சற்றுப் பின்னால் பெரிய குளமொன்று. பலர் அந்தக் குளக்கட்டில் நடந்து வந்து, இறங்கி கோவிலுக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கோவிலில் பிள்ளையாரைத் தரித்து விட்டும் வரும் ஒரு சிறர் அவளுக்குச் சிலைறை காச்களைக் கொடுத்துவிட்டுப் போனார்கள். இன்னும் ஒரு சிறர் அர்ச்சனை செய்து கிடைத்த பழங்களையும் பிரசாத்தையும் அவளிடம் கொடுத்து மகிழ்ந்தார்கள். அவளும் அவற்றை

வாங்கி அருகில் வைத்துக்கொண்டு வாழைப் பழத்தை உரித்துச் சாப்பிட்டாள். பின் பிரசாத்தை எடுத்து வாய்க்குள் அடைத்துக்கொண்டாள். அரைத்து மென்று மென்று விழுங்கினாள்.

இடையில் எழும்பி கால் கழவு நிரப்பியிருந்த தண்ணீர் தொட்டிப் பக்கமாக ஓடனாள். பேணியை எடுத்து தொட்டிக்குள் நிரப்பியிருந்த தண்ணீரை எடுத்து பேணியை உயர்த்தி சரித்து அண்ணார்ந்து வாய்க்குள் நீரை ஊற்றினாள். பின் ஓடிச் சென்று மரத்தடியில் அமர்ந்துகொண்டாள். சற்றுத் தள்ளி இன்னொரு மர நிழலில் பிச்சைக்காரர்கள் ஒரு சிறர் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

செவ்வாய், வெள்ளி, சனி நாட்களில் பக்தர்கள் அதிகமாக வருவதால் பிச்சைக்காரர்கள் பலர் அந்த மரத்தடியில் அதிகம் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

அன்று தீங்கட்கிழமை. அதனால் பிச்சைக்காரர்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டார்கள்.

அந்தச் சிறுமி சாப்பிட்டு முழந்ததும் பக்தர்கள் தனக்குப் போட்ட காசை எடுத்துக்கொண்டு பிச்சைக்காரர்களிடம் அவர்கள் அமர்ந்திருந்த பக்கமாக ஓடனாள். தண்ணிடமிருந்த பக்தர்கள் தனக்குக் கொடுத்த காசைப் பிச்சைக்காரர்களின் தட்டங்களில் வரிசையாகப் போட்டாள். பின் நின்று கைதட்டிச் சிரித்தாள். ஓடிப்போய் மரத்தடியில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

அவளது பெயர் நூந்தினி என்பது பலருக்கும் தெரியும். பல தடவைகள் ஒரு பெரியவர் அவளைத் தேடி வந்து அழைத்துச் செல்வதைப் பலரும் பார்த்திருக்கிறார்கள். பாவம்! அந்தப் பெரியவர், நடக்க முடியாமல் மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்து நந்தினி போக மறுக்கவும் பொறு

மையாக இருந்து அவள் கைபிழித்துச் செல்லும் போது, கோவிலுக்குப் போய் வரும்போது நானும் கூட பார்த்திருக்கிறேன்.

கோவில் பூசாரி சில நாட்களில் நந்தினிக் குச் சாப்பாடு கொடுத்ததையும் கண்டிருக்கிறேன்.

சிலவேளை நீண்டநாட்களாக நந்தினியைக் காணமுடியாது. பின் திடீரென வந்து இந்த விலூப்பை மரத்தழியில் அமர்ந்து கொள்வாள்.

ஒரு திங்கட்கிழமை, காலை பத்துமணி யளவில் கோயிலுக்குள் சென்றபோது மரத்தழியில் நந்தினி கால்களை விரித்து அமர்ந்திருந்தாள். அருகில் வயது போன அந்தப் பெரியவரும் மரத் தோடு சாய்ந்து அமர்ந்திருந்தார். நான் பெரியவர் அருகில் போய் “ஜயா” என்று கூப்பிட்டேன். தலையைத் தூக்கி நிமிர்ந்து பார்த்தார் அந்தப் பெரியவர்.

“இவளுக்கு நீங்கள்...?”

“பாட்டன் தம்பி” என்றதோடு மீண்டும் தலையைக் குனிந்து கொண்டார்.

நானும் அவருக்கு அருகில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

“ஜயா உங்கட ஊர்...?”

“வெள்ளை முள்ளிவாய்க்கால்”

ஒரே சொல்லில் பதில் சொல்லிவிட்டு தலையைக் குனிந்து கொள்ளும் அந்தப் பெரியவரிடம் நந்தினியைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது சற்று கடினமாகத்தான் இருந்தது.

“ஜயா குடிக்க ஏதும் எடுத்து வரட்டே... சோடா, தண்ணி ஏதாவது”

பெரியவர் வேண்டாம் என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையாட்டினார். பின் நிமிர்ந்து என்னைப் பார்த்தார். நானும் அவரைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டு அருகில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

நாயக ஒலி

“ஜயா... நான் இழுத்தேன். இவளுக்கென்ன குறைபாடு. ஏதாவது நோயோ, வருத் தமோ இருந்தால் டாக்டரைப் பார்த்துச் சோதித்துத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமே அல்லது இவளை ஏதாவது ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கலாமே! இந்தக் காலத்தில் மனநோய் கொண்டவர்களை இலகுவாக மருந்து கொடுத்து ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தி ருந்து சுகமாக்கி வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கினம்.”

பெரியவர் என்னையே பார்த்தார். அவருக்கு ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்று தோன்றி யிருக்க வேண்டும். ஆனால் மௌனமாக தலையைக் குனிந்து கொண்டார்.

பெரியவருக்கும் மனநோயா என்ற சந்தேகம் எனக்குள் எழுந்தது.

“ஜயா...” மீண்டும் அவரைக் கூப்பிட்டேன்.

தலையை நிமிர்த்தி என்னைப் பார்த்தார். கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

“தம்பி, நான் இவளை வைத்தியரிட்ட காட்டாமல் சும்மா விட்டிருப்பன் என்று நினைக்கிறியோ”

நான் கண் கொட்டாமல் அவரையே பார்த்தேன்.

“பக்கத்தில் இருக்கிற ஆஸ்பத்திரியிலை கனநாட்கள் இருந்தவள். அங்க இருக்கிற டொக்டர் மார்க்கனும் நல்லாத்தான் கவனிச்ச வந்தினம்” பேசுவதை நிறுத்தி விட்டு என்னைப் பார்த்தார்.

நானும் அவரின் கண்களை நோட்டம் பார்த்தேன்.

கண்களை நீர் மூடி முட்டியது.

“ இவள் தம்பி சில நாட்களில் நல்லாயி ருப்பாள். சில நாட்களில் இப்படி எனக்கும் தெரியாமல் வீட்டில் இருந்து இங்க வந்திருநாள்.”

“இந்தக் கடைசிக் காலத்தில் என்னைப் பார்க்க வேண்டிய அவளை நான் பார்க்க வேண்டிய இருக்கு. போன பிறப்பில் என்ன பாவம் செய்தனோ தெரியாது தம்பி.”

அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது எழும்ப முயன்ற நந்தினியின் கைகளை பிடித்து இழுத்து அமர்த்தினார் அந்தப் பெரியவர்.

“ஜயா விவளின்ட அப்பா, அம்மா...” நான் இழுத்தேன்.

“என்னத்த சொல்லுறது தம்பி. முள்ளி வாய்க்கால் போரிலேயே ரெண்டும் போய் சேர்ந்துட்டுதுகள்.”

“அப்புச்சிபோவம்” நந்தினி பாட்டனின் கைகையைப் பிடித்து இழுத்தாள்.

“கொஞ்ச நேரம் இரு பிள்ளை” என்று சொல்லிவிட்டு என்னைப் பார்த்தார்.

“ஊரில் எங்கட வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் கோவில் ஒன்று இருக்கு. விவளினர் தகப்பன் தான் பூசை செய்யிறது. விவரங்களை வயசில இருந்து தகப்பன் பூசை செய்யிற நேரத்தில் எல்லாம் அந்தக் கோவிலில் போய் இருப்பாள்.”

“அந்த நினைப்பிலதான் இங்கேயும் அடிக்கடி வந்து இந்த மரத்தழியில் இருக்கிறாள்.”

“ஆனால் தம்பி போர் நடந்து கொண்டு இருக்கேக்க விவள் பார்த்த காட்சிகள், பெற்றோ ரும் குண்டு பட்டு இறந்த காட்சி எல்லாம் விவளினர் மனசை பாதிச்சிட்டுது. டொக்டர்மாரும் விவளினர் மனநிலைக்கு அதுதான் காரணம் என்று சொல்லி மருந்து கொடுக்கினாம். என்ன தம்பி செய்யிறது. கடவுளுக்கு பூசை செய்தவளினர் மகஞாக்கே கடவுள் இரக்கம் காட்டவில்லை பார்த்தியே!”

எழும்பி நந்தினியின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு நடக்கத் தொடர்கினார் பெரியவர்.

பல நாட்களாக நந்தினியை கோவில் பக்கம் காணவில்லை.

ஓரளவு சுகமாகியிருக்க வேணும் என்று நானும் நினைத்துக் கொண்டேன்.

அன்று புதன்கிழமை. காலை பத்து மணி யிருக்கும். கோவிலுக்குப் போய் வரலாம் என்று நானும் புறப்பட்டு கோவில் பக்கமாகப் போனேன்.

கோவிலுக்குச் சற்றுத் தள்ளியிருந்த குளக்கட்டில் சனக் கூட்டமாகவிருந்தது.

நானும் என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க குளக்கட்டுப் பக்கமாக நடந்தேன்.

கோவில் வாசலில் இருந்து பிச்சையெடுக்கும் பிச்சைக்காரர்கள் எல்லாம் அங்கே சுற்றி நின்றார்கள். திருவிழாக்காலம். ஆதலால் கோவிலுக்குப் போன பக்தர்கள் பலரும் அங்கே கூடியிருந்தார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் ஓப்பாரி வைத்து அழுது கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் பலர் தலையில் அடித்து கசமுசவென்று ஏதோ தம்முள் பேசிக்கொள்வதுமாக இருந்தனர். அவர்களை விலக்கிப்போய் நானும் எட்டிப் பார்த்தேன்.

ஐயோ அந்தக் காட்சியை எப்படிச் சொல்வது...?

நந்தினி குப்புறக் கிடந்தாள். அவள் பாவாடை முழுவதும் இரத்தக்கறை படிந்து காய்ந்திருந்தது.

நான் விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். அவளது பாட்டன் குந்தியிருந்து அழுதுகொண்டிருந்தார்.

முள்ளிவாய்க்காவில் உயிர் தப்பி வந்து வாழ்ந்த இந்தச்சிறு பெண்ணுக்கா இந்த நிலை.

என்னையறியாமலேயே முச்சு கிளைத் தது. மூச்சை பலமுறை விரைவாக விட்டு இழுத்துக் கொண்டேன்.

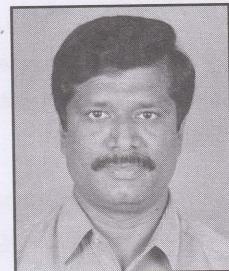
பலரும் வேழ்க்கை பார்த்தனர். பிச்சைக்காரர் ஓப்பாரி வைத்து குள்ளி அழும் காட்சி என்னையும் அழு வைத்தது. காமப்பசி தீர்க்க மனித மிருகங்கள் இரை தேழி அலையும் நேரத்தில் அவளுக்காக அவள் சேர்த்து வைத்த சொத்து இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் தானா? ●

பழந்தமிழர் வாழ்வில் அறிவியல்

உலகமொழிகளுள் தொன்மையும், சிறப்பும் வாய்ந்த மொழிகளாகக் கருதப்படும் கிரேக்கம், இலத்தின், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளுக்கு இணையான பரப்பும், பழமையும், செறிவும் கொண்ட மொழியாக விளங்குவது நம் தமிழ் மொழியேயாகும்.

மொழியே பழமையும், பெருமையும் கொண்டதென்றால் அம்மொழியை யேத்து தம் வாழ்வாகவும், வளமாகவும் கொண்டிருந்த மக்களினால் அதனினும் பழமையும் பெருமையும் கொண்டிருத்தல் என்பது இயல்பானதன்றோ. அது கருதியே பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

**தீங்களோடும் செழும்பரிதி தன்னோடும்
விண்ணனோடும் உடுக்களோடும் மங்குல் கடல்
இவற்றோடும் பிறந்த தமிழுடன் பிறந்தோம்**

என்று தமிழரின் தொன்மையையும், தமிழ் மொழியின் பழமையையும் உலகிற்குப் பறை சாற்றுகிறார்.

அப்படியானால் பழமையும், பெருமையும் மட்டும் ஓர் இனத்திற்கான சிறப்பைத் தந்துவிட இயலுமா? மாறாக அவர்கள் தம் வாழ்வில் கொண்டிருந்த பண்பாடும், நாகரிகமும், நவ வாழ்க்கையும், தொழில்நுட்ப வசதிகளும், அறிவியல் சிந்தனைகளும், விஞ்ஞான வாழ்வியலும் தானே ஓர் இனத்திற்கான உண்மையான சிறப்பாக இருக்க இயலும்?

இன்று உலகைங்கும் காணப்படும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மற்றும் மேலை நாடுகளின் அறிவியல் தொழில்நுட்ப வசதிகளை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும் போதும், இன்றைய தமிழர் வாழ்வியலை உற்று நோக்கும் போதும், இத்தகைய அறிவியல் சிந்தனைகளும் தொழில்நுட்ப வசதிகளும் அன்றைய பழந் தமிழரிடம் இருந்திருக்குமா? அவர்கள் கல்வி, மருத்துவம், கலை, வானியியல், கணக்கியல் போன்ற துறைகளில் சிறந்து விளங்கி இருப்பார்களா? என்பன போன்ற ஜயங்கள் நம்மில் எழாமல் இல்லை!

எல்லாம் சரி! உலகம் எப்படித் தோன்றியது, இயங்குகிறது என்பது இன்றைக்கு நாம் அறிந்ததே! இதை முதலில் அறிந்து சொன்னது கிரேக்கர்கள் என்றும் மேலை நாட்டவர் என்றும் நாம் நம்பிக்கொண்டும் அதையே நம் பிள்ளைகளுக்கும் கற்பித்துக்கொண்டும் வருகிறோம். ஆனால் இவ்வறிவியல் உண்மைகளை பல்லாயிரம் ஆண்களுக்கு முன்னரே பழந்தமிழர்கள் கண்டறிந்து உலகிற்கு உரைத்துள்ளனர் என்பதை நாம் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்.

பூமியின் தோற்றம் உலகமாக அறிவுதற்கு மூலப்பொருள்களாய் இருப்பன பூதங்கள் ஜந்தாகும். உலகம் ஜம்புதங்களால் ஆன தொகுப்பே என்ற உண்மையை -

நிலந்தீ நீர் வளி விசம்போடைந்தும் கலந்த மயக்கமே உலகம்

என்று மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொல்காப்பியர் கூறியதன் மூலம் தமிழ்க்குடியின் மூத்த புலவரான தொல்காப்பியரே உலகின் முதல் அறிவியல் விஞ்ஞானி என்பதையும் மையப்பித் துள்ளார். மேலும் இவ்வறிவியல் உண்மையை

மண்தினரிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசம்பும்
விசம்பு தைவரு வளியும்
வளித்தலை இய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
சம்பெரும் புதத்து இயற்கை

என்று புறநானூற்றின் கிரண்டாவது பாடலைன்றும் மிக விரிவாகப் பேசியுள்ளது. அதாவது மிக நெருக்கமுடைய நிலப்பரப்பையும் அதன் மேல் விரிந்து கவிந்த வானத்தையும் அதன் மேல் மிதந்து வரும் காற்றையும் அக் காற்றில் பற்றிய தீயையும் அத்தீயிலிருந்து மாறுபட்ட நீரையும் கொண்டதே இவ்வுலகம் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

1809ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் பிறந்த சார்லஸ் டார்வினும் அவர் காலத்தவரான வாலசும் தான் முதன் முதலில் உயிரினங்களின் தோற்றும் குறித்தான் அறிவியல் ஆய்வைச் செய்தவர் என்று தமிழ் நாட்டு பள்ளிக் கூடங்களில்கூட போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்பே நம் முன்னோர்கள் இவ்வுண்மையை கண்டறிந்துள்ளனர் என்பதை நம் பிள்ளைகளுக்கு ஏன் இன்னும் சொல்லித்தரவில்லை?

உயிரின வகைப்பட்டியலில் மனிதனை ஆற்றிவு கொண்ட பகுத்தறிவுவாதி என்றும் ஏனைய வற்றை ஜந்தறிவு கொண்ட விலங்குகள் என்றும் சொல்கிறோம். இதையே இன்னும் தொல்காப்பியர் எத்துணை நுட்பமாக வகைப்படுத்தியுள்ளார் பாருங்கள். இவர் உயிர்களை ஆறுவகையாக வகுத்துள்ளார்.

ஒன்றறிவதுவே உற்றறிவதுவே
இரண்டறிவதுவே அதனோடு நாவே
முன்றறிவதுவே அவற்றொடு முக்கே
நான்கறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆற்றறிவதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே.

என்ற தொல்காப்பியரின் பகுப்புமுடை இன்றைய அறிவியல் உலகையே வியக்கச் செய்கிறது. மேலும் உயிரின விஞ்ஞானிகளான சார்லஸ் டார்வினுக்கும், வாலசுக்கும் முன்னோடி நம் தொல்காப்பியரே என்பதையும் நம்மால் நிறுவ முடிகிறது.

மேலும் தாவரங்களுக்கு உயிர் உண்டா, இல்லையா? என்பது உலகம் முழுவதும் காலந் தோறும் கேட்கப்பட்டு வந்த கேள்வியாகும். இக்கேள்விக்கான விடையைத் தந்தவர் 20ஆம் நூற்றாண்டில்

வாழ்ந்த இந்தியாவின் உயிரியல் விஞ்ஞானியான சக்தீஷ் சந்திர போஸ்தான் என்று தமிழ் நாட்டு அறிவியல் பாடநூல்கள் கற்பிக்கின்றன. ஆனால் உண்மை அதுவன்று!

**புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினாவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே**

என்று மூவாயிரம் ஆண்டளவிற்கும் முந்தையவரான தொல்காப்பியரே இக்கேள்விக்கான விடையைத் தந்த மூலவர் மட்டுமல்ல முதலாமவரும் அவரே என்பதும் தமிழர்களாகிய நம்மில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்.

கடல் நீர் ஆவியாகி, கரு வேகமாய் நின்று: மலை முகடுகளில் தங்கி: மரங்களால் குளிர்ந்து மழையாகப் பொழிகிறது என்று இன்றைக்குப் பள்ளிக் கூடங்களில் பாடம் கற்பிக்கின்றனர். இதையும் ஏதோ ஆங்கிலேயரே கண்டற்ந்து உலகிற்குச் சொன்னதாகவும் கற்பிதம் செய்கின்றனர்.

ஆனால் இவ்வறிவியல் உண்மையைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அமுத்தமாகச் சொல்லியுள்ளது அகநானுற்றின் 183ஆம் பாடல்

பனித்துறைப் பெருங்கடல் இறந்து, நீர்ப்பருகி
குவந்தினரை அருந்து கொள்ளைய குடக்குஶ்ரப்
வயவப்பிழ இனத்தின் வயின்வயின் தோன்றி
இருங்கிளைக் கொண்டு ஒருங்குடன் துவன்றி
காலை வந்தன்றால் காரே!

என்று கருவுரக் கலிங்கத்தார் பாடியுள்ளார். பெருங்கூட்டமாக மேகங்கள் திரண்டு: சுருண்டு வரும் அலைகளையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய துறைகளையும் உடைய பெருங்கடலில் சென்று நீரினை மிகுதியாக உண்டு மேற்குத் திசையில் சுலுற்ற பெண் யானைக்கூட்டம் போல் எழுந்து ஒலியுடன் மழையைப் பெய்விக்கிறது என்பதே இதன் பொருளாகும்.

15ஆம் நூற்றாண்டு வரை புவியைச் சுற்றியே ஏனைய கோள்களும் சூரியனும் சுற்றி வருவதாக ஜோப்பா உட்பட பல நாடுகளிலும் மக்கள் நம்பி வந்தனர். இக்காள்கையானது புவி மையச் கொள்கை எனப்பட்டது. புவி மையச் கொள்கையை அரிஸ்டாட்டில், ஹிப்பாக்கிரடஸ், தாலை போன்ற அறிஞர்கள் எடுத்துரைத்தனர்.

உலகங்கும் இத்தகைய நம்பிக்கை நிலவி வந்த நிலையில் ஞாயிற்று மையக் கொள்கையை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உலகிற்கு உரத்துச் சொன்னவர்கள் பண்டையத் தமிழர்களே!

சூரியனை மையமாகக் கொண்டே ஏனைய கோள்கள் எல்லாம் சுற்றி வருகின்றன என்று கோபர் நிகஸ், கவிலியோ போன்றோர் கூறுவதற்கு முன்னே தமிழர்கள் இவ்வண்மையைக் கண்டறிந்திருந்தனர்.

அஃதாவது சூரியனே அண்ட வெளியின் முதல்வன். சூரியனைச் சுற்றியே ஏனைய கோள்களால்லாம் சுற்றி வருகின்றன என்ற பெரும் உண்மையை -

**வான்நிற விசம்பிற் கோள்மீன் சூழ்ந்த
கிளங்கத்திற் ஞாயிறு.**

என்று சிறுபாணாற்றுப்படை விளக்கியுள்ள பாங்கு வியப்பிற்குரியதாக உள்ளது அல்லவா? அதேபோல் சூரியனில் நடைபெற்றுவரும் அனுப்பினைவு காரணமாகவே பெரும் வெப்பமும் ஒளியும் வெளிப்படுகிறது என்பதையும்

வான் மூழ்கிய வயங்கொளி நெடுஞ்செடர்க் கதிர் காய்ந் தெழுந்தகங் கனவி ஞாயிறு

என்று நற்றினையின் 163ஆம் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. இதன்வழி இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த பழந்தமிழர்கள் இயற்கை அறிவியலையும் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

சொன்னால் நம்ப மாட்டீர்கள்! இந்த நூற்றாண்டில் மனிதன் முதன் முதலில் நிலவில் காலடி வைத்த பிறகே நிலவானது இத்தன்மை கொண்டது என்பதும், நிலவில் மேடு பள்ளங்களும், மலை முகடுகளும் இருக்கின்றன என்பதையும் உலகம் அறிந்து கொண்டது. ஆனால் இந்த உலகிற்கே நல்வழி சொன்ன ஒளி விளக்கு அய்யன் திருவள்ளுவர்.

“அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல மறுஉண்டோ மாதர் முகத்து”

என்று கேட்பதன் மூலம் இந்தப் பெண்ணின் முகம்: நிலவில் உள்ள கண்டு குழிகளைப் போல் அழகிழந்தா உள்ளன? என்கிறார். இதன் வழி சிந்தித்தோமானால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழர்கள் நிலவையையும், வானிலையையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

மேலும் பழந்தமிழர்கள் நீர் மேலாண்மை செய்தவிலும், நீர்த்தேக்கங்கள் அமைப்பதிலும், அணைக்கட்டுக்களை அமைப்பதிலும் மிகுந்த அறிவும் ஆற்றலும் தொழில்நுட்பமும் வாய்ந்தவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பதும் வியப்பிற்குரியது.

நீரின் விசையும் அழுத்தமும் சொல்லாண்ணா ஆற்றல் வாய்ந்தாகும். இன்றைக்கு மிகப் பெரிய கட்டுமானங்கள் கூட பெரு வெள்ள நீரால் இமுத்துச் செல்லப்படுவதைத் தொலைக்காட்சி மூலம் பார்த்தறிகிறோம். இத்தகைய நீரின் ஆற்றலை கட்டுப்படுத்தும் தொழில்நுட்ப அறிவினை பழந்தமிழர்கள் அன்றைக்கே அறிந்து வைத்திருந்தனர்.

நீர்த்தேக்கங்களை வளைவாக அமைத்தால் நீரின் விசை வேகம் கட்டுப்படும் என்பதை பழந்தமிழர் உணர்ந்திருந்தனர். இதையே

எண்ணாட் தீங்கள் அனைய கொடுங்கரை தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம்

என்ற புறானூற்றின் 118 ஆம் பாடல் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. வளர்பிறைக் கடந்த எட்டாம் நாள் சந்திரனைப் போன்றதான் வளைவினைக் கொண்டதாகக் கரைகளை அமைத்தால் நீரின் விசை வேகம் கட்டுப்படும் என்பதே இவ்வரிவியல் நுட்பமாகும்.

அதேபோல் நீரின் வேகத்தையும் அழுத்தத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் அணைகள் வளை வாகக் கட்டப்பட்டன என்பதை அகநாநாற்றின் 346ஆம் பாடலும் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வருந்திக் கொண்ட வாய்க் கொடுக்கிறை மீதில் கொடுந்த போக்கி

என்று குறிப்பிகீர்து. இது போன்று கட்டப்பட்ட அணைகள் “கற்சிறைகள்” என்று அழைக்கப்பட்டன.

இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப வாய்ப்புக்களுக்கு முன் கடலிலோ, ஆறுகளிலோ, நீர் நிலைகளிலோ மிகப் பெரிய கட்டுமானங்களை அமைப்பது அப்படி ஒன்றும் வியப்பிற்குரியதல்ல! ஆனால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் விரைந்தோடும் நீரை வழிமறித்து கற்களாலான ஒர் அணையைக் கட்டுவது என்பது எத்தனை வியப்பிற்குரிய செயலாகும். அவ்வணையைக் கட்டுவதற்குப் பயன்பட்ட தொழில்நுட்பத்தை அறிகிற போது அதை எண்ணி எண்ணி வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

பல அளவுகளில் பல வடிவமுள்ள கற்களைத் தொடர்ந்து குவியல் குவியலாகக் கொட்டி அமைக்கப் பட்டதே கல்லணையாகும். இப்படி கற்களைக் கொட்டி அணைகள் கட்டுவதை ஒர் புதிய தொழில்நுட்பமாக 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில்த்தான் ஐரோப்பியர் செயல்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பழந்தமிழர்கள் இத்தொழில் நுட்பத்தை அறிந்து வைத்திருந்தனர் என்பதும் எத்தனை வியப்பிற்குரியதாகும்.

ஆற்றின் குறுக்கே பெரிய பெரிய கருங்கற்களையும் களிமன் கலவையையும் கொண்டு சுமார் 1080 ஆடி நீளமும் 40 முதல் 80 அடி வரையிலான அகலமும் 15அடி முதல் 18 அடி வரையிலான ஆழமும் கொண்டு, நாக வடிவில் வளைவாகக் கட்டப்பட்டுள்ள கல்லணையானது பல நாறு ஆண்டுகள் ஆசியும் இன்றாவும் உறுதியாகவும் திடமாகவும் இருப்பதை நம்மால் நம்பாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

ஒடும் ஆற்று நீரில் விழுந்து விட்டால் அது நம்மை புதை மணலுள் புதைத்து விடும் அல்லவா? அதே அடிப்படையில்த்தான் ஒடும் நீரின் குறுக்கே அரை வட்ட வடிவில் கற்குவியல்களை இடும்போது அக்கற்குவியல்கள் சிறிது சிறிதாக மணலுள் சென்று புதைந்துவிடும். இத்தொழில் நுட்பத்தைப் பயன் படுத்தியே கல்லணையும் கட்டப்பட்டுள்ளது.

கி.மு.5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த மாவீரன் கரிகாலன் கட்டிய கல்லணை காலத்தால் அழியாத காவியமாக இன்றாவும் நிலைத்து நிற்பது பழந்தமிழரின் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்திற்கு மிகச் சிறந்த சான்றாகும்.

தமிழர்கள் கணிதத்திலும் அன்றாட கணக்கீட்டு முறைகளிலும் தலை சிறந்த அறிவு வாய்க்கப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். இன்றைய எண்ணியலும் அளவியலும் உலகிற்குத் தமிழர் தந்த கொடை என்றே கூறலாம். இன்று நாம் எழுதுகிற 1,2,3 போன்ற எழுத்து வடிவங்கள் இந்தோ அரேபிய எழுத்து முறை எனப்படுகிறது. இந்தோ என்றவுடன் அது இந்தியாவின் வட மொழியிலிருந்து இரக்குமதி செய்யப்பட்டதோ என்றும் நாம் எண்ணி விடுகிறோம்.

ஆனால் உண்மை அதுவல்ல! இந்த எண்முறையை அரேபியாவிற்கு கொண்டு சென்று பிரபலப் படுத்தியவர் அல்-குவாரிஸ்மி என்னும் அரபு நாட்டு கணித மேதையாவார். இந்திய எண் முறையில் இருந்து இவ்வெழுத்துமுறை உருவானதற்கு நன்றிக் கடனாகவே இன்றாவும் அரபு மக்கள் வலமிருந்து டோமாக எழுதும் பழக்கம் கொண்டிருந்தாலும் எண்களை மட்டும் இடமிருந்து வலமாக எழுதி வருகின்றனர்.

இன்றைக்கு நாம் எழுதுகிற இந்தோ அரேபிய முறையிலான எண்ணுருவிற்கும் தமிழ் மொழியிலான எண்ணுருவிற்குமான வடிவ ஒற்றுமை என்பது வடமாழி எண்ணாருவைக் காட்டிலும் தமிழோடுதான் மிக நெருக்கமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் எளிதில் அறிய முடிகிறது.

அரேபிய எண்ணுருக்களோடு தமிழ் எண்ணாருக்களை வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தமிழ் எண்ணுருக்களை அரேபியர்கள் அப்படியே கடன் வாங்கிக்கொண்டார்களோ என்று எண்ணவும் தோன்றுகிறது.

அது மட்டுமல்ல! இன்றைக்கு நாம் நீட்டல், நிறுத்தல், முகத்தல் ஆகிய அளவீடுகளுக்கு ஜரோப்பியர் அளித்துள்ள அளவீட்டு முறைகளையே பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் சுமார் 40 அல்லது 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட பழந்தமிழர் பயன்படுத்தி வந்த அதே அளவீட்டு முறைகளையே நம் முன்னோர்களும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் என்பது எத்துணை மகிழ்ச்சிக்குரியது.

அத்துணை அளவீட்டு முறைகளையும் இங்கே அப்படியே இயம்புவது என்பது இயலாது என்பதால் நீட்டல் அளவைக்கு மட்டும் எத்தனையை நுட்பமான அளவு முறையைப் பழந்தமிழர் பயன்படுத்தினர் என்பதை அறிகிறபோது அது மேலும் நமக்கு வியப்பையே அளிக்கிறது.

அல்லது, ஒரு காதம் என்பது நான்கு கூப்பிடு. ஒரு கூப்பிடு என்பது ஜநாறு கோல். ஒரு கோல் என்பது நான்கு முழும். ஒரு முழும் என்பது இரண்டு சாண். ஒரு சாண் என்பது 12 பெரு விரல். ஒரு பெருவிரல் என்பது எட்டு நெல். ஒரு நெல் என்பது எட்டு கடுகு. ஒரு கடுகு என்பது எட்டு நுண்மணல், ஒருநுண் மணல் என்பது எட்டு மயிர். ஒரு மயிர் என்பது எட்டு பஞ்சிலை. ஒரு பஞ்சிலை என்பது எட்டுத் தேர்த்துகள். ஒரு தேர்த்து என்பது எட்டு அணுக்கள் என்று நீட்டளவையை மிக நுட்பமாக ஆராய்ந்து அமைத்துள்ளனர் தமிழர்கள்.

அணுவைப் பற்றியே அறியாதவர் உலகத்தில், அணுவை நன்கு அறிந்திருந்த பழந்தமிழர்கள் அந்த அணுவையே அடிப்படை அலகாக அமைத்திருப்பதும் அறிவுசார் பழந்தமிழரின் அறிவுக்கு மேலும் அழகல்லவா?

உலகம் அணுக்களால் ஆனதே என்பதும். அணு வெடிப்பே இந்த பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தது என்பதும் நமக்கு இந்த கிருபதாம் நூற்றாண்டு தந்த அறிவியல் உண்மையாகும். ஆனால் பழந்தமிழ் நாலான மணிமேகலையை யாத்த சீத்தலைச்சாத்தனார்

**வரயில் அறிவின் இறைநூற் பொருள் கந்து
 வரும்தரு உயிரொடு ஒருநாள்வகை அணு
 அவ்வனு உற்றும் கண்டும் உணர்ந்தி
 பெய்வகை கூழப் பிரிவதும் செய்யும்
 நிலம்நீர் தீகாற்று எவ்நால் வகையின்
 மலைமரம் உடப்பு எனத் திரள்வதும் செய்யும்**

என்று உலகம் என்பது அணுக்களின் கூட்டமைவே என்றும் அண்டத் தோற்றுத்திற்கான அச்சாரம் அணுவே என்றும் பலநாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்ச் சான்றோர் கூறியுள்ளது நமக்கு வியப்பைத் தருகிறதல்லவா?

ஒளிவிலகல் காரணமாக ஒளி வில்லைகளைக் கொண்டு பொருட்களை உருப்பெருக்கிக் காண்பதை தொலை நோக்கி என்பர். 1609ஆம் ஆண்டு கவிலியோ கண்டு பிழித்த தொலைநோக்கி ஒளியியல் கண்டு பிழிப்புகளில் மிக முக்கியமானது என்பர். ஆனால் சிறு புல்லின் மீது பழந்துள்ள பனித் துளியிலேயே ஒளி வில்லைகளின் உருப்பெருக்கத்தினை ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட முதல் அறிவியல் ஆய்வாளர் கபிலரேயாவார்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுல்நீர் நீண்ட-

பனையளவு காட்டும்

என்று திருவள்ளுவமாலை நூலில் குறிப்பிடும் கபிலரது அறிவுத்திறமும் போற்றத்தக்கதே!

இருப்பினும் இத்தகைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்கள் தனித்தனியே இருந்ததா? அல்லது இல்லையா? என்பதும் அல்லது ஏதேனும் அழிக்கப்பட்டதா? என்பதும் ஒருபக்கம் ஆய்வுக்குரியதாகும்!

அதே நேரத்தில் கி.மு 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே கிரேக்க மௌயியியல் அறிஞர்கள் அலை அலையாகத் தமிழகம் வந்துள்ளனர். தமிழகத்தில் சிறந்திருந்த அனைக்கோட்பாட்டைக் கற்க வந்த டெமாக்கிரட்டசு, இசை மரபைக் கற்க வந்த பித்தகோரசு, தமிழரின் ஜம்புதக் கோட்பாட்டை கற்க வந்த எம்பிடாக்கிள்சு ஆகியோர் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் என்று கூறும் பேராசிரியர் க.நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் கூற்றும் சிந்திக்கத்தக்கதே!

மேலும் ஆட்டனத்தி, ஆதிமந்தி, கண்ணகி, காவேரி ஆகிய தமிழ்ச் சொற்கள் கிரேக்கத்திலும் பயின்று வருகின்றன என்று ஆண்டோனியோ வாசிலியாஷும் கூறுகிறார். இதன் மூலம் இத்தகைய அறிவுச் சொல்வமெல்லாம் எப்படி கடல் கடந்து நாடு கடந்து சென்றிருக்க முடியும் என்பதையும் இன்று நம்மால் உணர முடிகிறது.

மேலும் பண்டையத் தமிழர்கள் அறிவியலின் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆழ்ந்த அறிவைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதற்கான சான்றுகளை நமது பண்டைய இலக்கியங்கள் வழியே ஏராளமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இருப்பினும் தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி அமைக்கப்பட்டதன்பின் இத்தகைய மரபு சார் அறிவுப் பேழையினை நாம் பாதுகாக்கவோ அதை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லவோ முற்றிலும் தவறி இருக்கிறோம் என்பதே முற்றிலும் உண்மையாகும்.

இதன் விளைவாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தமிழரிடத்தில் ஒரு வித அறிவு வறட்சியும் வெறுமையும் காணப்படுவதோடு நம்பிடம் என்ன இருக்கிறது? என்று இன்றைய இளம் தலைமுறையினரே கேள்வி கேட்கும் கூழலையும் விதைத்து விட்டிருக்கிறோம்.

இனித் தமிழர்களே! இந்நிலை மாற்றிட நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? உலகெங்கும் அறிவுப் பரவலுக்கும் கலை கலாசாரப் பரவலுக்கும் காரணமாய் இருந்த தமிழரினம்

“தமிழர் என்றோர் இனமுண்டு

தனியே அதற்கோர் குணமுண்டு” என்று இனி எப்போது பாடப்போகிறோம்.

முனைவர் பி.அந்தோனி ஹாயிஸ் மத்தியாஸ்

(கீரத்தமிழன்)

தமிழ்நாடு

வேற்றுநாட்டவர்களன் தமிழ்ப்பண்

இத்தாலிய நாட்டவரான ஜோசவ் பெஸ்கி என்ற வீரமாழுனிவர் கோல்ட் வெல் பாதிரியார், ஜீ.யூ.போப், இங்கிலாந்து நாட்டவரான பிரான்ஸில் ஓயிட் எல்லிஸ் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்று அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் தமிழ்ப்பணி பெருமைக்குரியதே!

எல்லீஸின் தமிழ் இலக்கியம் பணி

தீடாவிடவியல் ஆய்வு இன்று உலகளாவிய நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு அடித்தளமிட்டவர் பிரான்ஸில் ஓயிட் எல்லிஸ் என்ற இங்கிலாந்து நாட்டவர். இவர் 1796 இல் இந்தியாவுக்கு அரசுப் பணியாளராக வந்தார். வருவாய்த் துறையில் பணியைத் தொடங்கிய இவர் பின்னர் தஞ்சைப் பகுதியில் மாவட்ட நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார். பின்பு மக்களிப்பட்டணத்துக்குச் சென்றார்.

1810 இல் சென்னை மாவட்ட ஆட்சியராகப் பொறுப்பேற்றார். அக்காலகட்டத்தில் சென்னை வாசிகளின் குழந்தைகளுக்கு கிணறு களை வெட்டி நீர்த்தாக்கத்தைப் போக்கினார். திருவள்ளுவர் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக அவரது உருவம் பொறித்த தங்க நாண யத்தை வெளியிட்டார்.

1812இல் புனித ஜோர்ஜ் கோட்டைக் கல்லூரியை நிறுவி இங்கிலாந்தில் இருந்து வரும் அரசுப் பணியாளர்களுக்குத் தென்னிந்திய மொழிகளைக் கற்பிக்க வசதி செய்து கொடுத்தார். சிறந்த நூலகமும் அச்சகமும் அக்கல்லூரியில் செயல்பட்ட தூண்டுதலாக அமைத்தார். இவரது ஆட்சிப்பணி, நிறுவனப்பணிகளைவிடச் சிறப்பானது இவரது கல்விப்பணியாகும். கல்கத்தா வில் இருந்த கீழ்த்திசையியலாளர் இந்திய மொழி

களுக்கெல்லாம் - குறிப்பாக தமிழ், தெலுங்கு முதலியவற்றுக்குத் தாய் சமஸ்கிருதமே என்றனர். அதை ஏற்க மறுத்த இவர், ஏ.டி.காம்பெல் எழுதிய தெலுங்கு மொழி இலக்கண முன்னுரைக்கான குறிப்பில், சமஸ்கிருதத்துக்கும் தமிழ் முதலிய தென்னிந்திய மொழிகளுக்கும் மொழியமைப்பு அடிப்படையில் ஒட்டும் உறவும் இல்லை என்பதைத் தக்க சான்றுகள் காட்டி வளியறுத்தினார். திராவிடச் சான்று என அழைக்கப்படும் இக்கருத்து 1816இல் இவரால் முன்வைக்கப்பட்டது. 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கோல்ட் வெல் தனது 'திராவிட மொழிகளின் ஓப்பிளக்கணம்' நூலில் இதை மேலும் விரிவுபடுத்தி உலகறியச்செய்தார்.

சமஸ்கிருதம், தமிழ், சில ஐரோப்பிய செவ்வியல் மொழிகள் ஆகியவற்றை அறிந்திருந்த எல்லிஸ், இந்தியாவுக்கு வந்ததும் தெலுங்கு, மலையாளம் குறித்து ஆய்வுரைகளை வெளிப்படுத்தினார். தமிழ் மொழி, இலக்கிய வரலாறு, தமிழ்போக்கம் நாடுகளின் வரலாறு, தமிழ் யாப்பியல், இந்திய மொழிகளின் குறிப்பாக தென் இந்திய மொழிகளின் நெடுங்கணக்கு அமைப்பு பற்றியெல்லாம் எழுதத் திட்டமிட்டு அப்பணியில் ஈடுபார். அவரது படைப்புகளின் கையெழுத்துப் படிகள் சில மதுரையில் அவர் நண்பர் வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது அவ்வீட்டுச் சமையல் காரரால்

அடுப்பெரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் கிடைக் காமல் போயின. 40 ஆண்டுகள் தமக்கு முழுமுறை வரை தம் படைப்புக்களை வெளியிட விரும்பாத அவரது போக்கும் இதற்கு இன்னொரு காரணம். நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த இவர் மருந்தெனக் கருதி நச்சப் பொருளைச் சாப்பிட்டதால் தமது 41வது வயதில் (1819) உயிர் நீத்தார்.

இவரது படைப்புக்களில் கிடைத்தவற்றை எல்லாம் தேழி எடுத்து தோமஸ் டிரவுட் மன் தமது 'LANGUAGES AND NATIONS - DRAVIDIAN TROOF IN COLONIAL MADRAS' என்ற நூலில் அவரைப் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். இந்நால் என்னால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'திரா விடச் சான்று: எல்லிசம் திராவிட மொழிகளும்' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

எல்லிஸ் திருவள்ளுவரிடத்து அளப்பியிய காலம் கொண்டிருந்தார். அவருடைய உருவம்

பொறித்த தாங்கநாணையம் வெளியிட்ட அவர் 1812 இல் திருக்குறள் அறத்துப்பாலில் சீல குறள்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து இலக்கணக் குறிப்போடு படித்து மகிழ்த்தக்க விளக்கவுரையுடன் தந்துள்ளார். அவரது விளக்கவுரையில் தொல்காப்பியம் தொடர்க்கி, தேம்பாவணி ஈறாக 40க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களிலிருந்து தேவையான பாடல்களை எடுத்து மேற்கோள் காட்டி விளக்கமும் கொடுத்துள்ளார். வடமொழிவேதும், மனுஸ்மிருதி, பைபிள் முதலியவற்றிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டுனார்.

எல்லிஸின் திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்பு இப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. அதை வெளியிடுவது செம்மொழித் தமிழுக்கான இன்றைய தேவையாகும்.

- முனைவர் இராம. சுந்தரம்
(தூமரை)

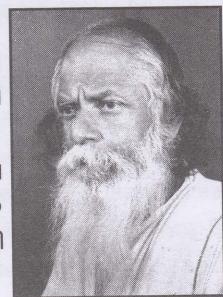
புதுக்கவிதையின் தந்தை

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புதியதுறையாக முகிழ்ந்தெழுந்து வரலாறு படைத்திருக்கும் புதுக்கவிதைத்துறை பண்டிதவர்க்கத்தின் பலமான எதிர்ப்புகளையும் தாண்டி இன்று வீறுநடை போடுவதற்கு அடித்தளம் இட்டவர்கள் வரிசையிலே, புதுக்கவிதையின் தந்தை என்ற போற்றப்படும் ந. பிச்சலூர்த்தி அவர்கள் முக்கியமானவர்.

கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்த நடேச தீக்கவிதர் - காமாட்சியம்பாள் தம்பதியினாருக்கு மகனாக வேங்கடமகாளிங்கம் நடேச தீக்கவிதர் பிறந்தார். பின்னாளில் தமது பெயைர பிச்சலூர்த்தி என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

கும்பகோணத்தில் தமது பள்ளிப்படிப்பையும், கல்லூரிப் படிப்பையும் நிறைவு செய்தார். தத்துவத்தில் பட்டம் பெற்ற இவர், சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று பட்டம் பெற்றார். 1925 தொடக்கம் 1938 வரை வழக்கறிஞராகப் பணி

புரிந்தார். 1939 - 1959 இருபது வருடங்கள் இந்து அறநிலைத்துறை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றினார். தமிழ், சமஸ்கிருதம், தலைங்கு, மராட்டி, ஆங்கிலம் ஆகிய மெழிகளில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்.

'நவ இந்தியா' பத்திரிகையில் சிறிது காலம் பணியாற்றிய பிச்சலூர்த்தி அவர்களின் எழுத்துக்கள் சுதேசமித்திரன், சுதந்திரஶங்கு, தினமணி, மணிக்கொடி போன்ற எடுகளில் வெளிவரலாயின. இந்துத் தத்துவமரபில் வாழ்ந்து வந்த செழுமையின் உள்தூண்டல் அவரது படைப்பு மனோபாவத்தின் அழிநாதமாக இழையோடியிருந்தது. "இலக்கியமும் நம்மைப்போல நம்மையறியா மலே ஒருவேளை நம்மையும் மீறி உந்தித் தள்ளும் சக்தி அல்லது எதுவொன்றோ" என நம்பி

னார். இந்த நம்பிக்கையின் சோதனை முயற் சியாகவே பிச்சலூர்த்தி அவர்களின் படைப்புகள் வெளிப்பட்டன.

எழுத்தாளர் வோல்ட் விட்மன் மற்றும் பாரதியாரின் படைப்புகளால் ஊக்கம் பெற்ற ந.பிச்சலூர்த்தி அவர்கள் தானும் அதுபோன்ற சோதனை முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என எண்ணினார். அதன் பிரதிபலனாக யாப்பைத் துறந்த புதுக்கவிதை எனும் வடிவம் தமிழுக்குக் கிடைத்தது. இப்புதிய வடிவத்தை முன்னிலைப் படுத்துவதில் ந.பிச்சலூர்த்தி அவர்கள் எதிர் கொண்ட விமர்சனங்கள் அசுரத்தனமானவையாகவே இருந்தன.

1963ஆம் ஆண்டு, சி.சு.செல்லப்பாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த ‘எழுத்து’ இதழில் வெளியான ‘வழித்துணை’ என்னும் நீண்ட கவிதையை பிச்சலூர்த்தி அவர்கள்

எழுதியிருந்தார். ‘வழித்துணை’யின் புரிதல் குறித்த அடிப்படையான வினாக்களால் கல்விப் புலத்தோர் சார்ந்த இடங்களில் அவர் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

எத்தகைய விமர்சனங்களுக்கும் அஞ்சாத ந.பிச்சலூர்த்தி அவர்கள் அண்மைய தமிழ் இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் தடம் பதித்து, தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தந்தை எனப் போற்றப்படுகின்றார். அதுமட்டுமேன்றி தத்து வார்த்தம் பினைந்த கதை சொல்லும் பாணி யினையும் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இவரின் படைப்புகள் அனைத்தும் நாட்டுடைமையாக்கப் பட்டுள்ளன என அறிய முடிகிறது. இன்றும் பலருக்கு வழிகாட்டியாகவே அவர் முன்றிற்கின் றார். புதுக்கவிதைகளின் முனைப்பான வளர்ச்சிக்கு பிச்சலூர்த்தி அவர்களின் பங்களிப்பு போற்றுதற்குரியதாகும்.

- கோகேஷ்வரன்
யாழ்ப்பாணம்

தினகரன் முன்னாள் பிரதம ஆச்சரியர் கலாசூரி ஆர்.சுவகுருநாதன் ஞாபகார்த்தக் கட்டுரைப் போடி – 2016

தினகரன் பத்திரிகையின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியரும், இலங்கை சட்டக் கல்லூரி விரிவுரையாளருமான அமர்ச்சட்டத்தரணி கலாசூரி ஆர்.சுவகுருநாதனின் ஞாபகார்த்தமாக கட்டுரைப் போட்டு ஒன்றை தினகரன் வாரமாஞ்சரி நடத்தவுள்ளது. கொழும்பு இந்து இலங்கூர் மன்றம், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம், முனைக்கா இல்லாபிய கலை இலக்கிய மன்றம் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து திரண்டாவது தடவையாக இந்தப் போட்டு நடத்தப்படவுள்ளது. தீர்கான நடவடிக்கைகளை போராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையினான் “கலாசூரி ஆர்.சுவகுருநாதன் ஞாபகார்த்தக்குழு” மேற்கொண்டு வருகிறது.

அதற்கமைய கட்டுரைப் போட்டுக்கான தலைப்புகள் :

1. தமிழ் ஊதகத்துறையின் அண்ணலைக்கால வளர்ச்சிப் போக்கு
2. சமகாலத் தமிழ் மொழிவளக்கல்வியின் இயல்புகள்
3. தற்கால தமிழ்ப் புனை கதைகளின் பரிணாமங்கள்
4. சமூகவலைத் தளாங்களும், தமிழும்
5. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தினகரனின் பங்களிப்பு

மேற்கொண்டு வருகிறது

மானுடம் வாழ்டும்!

ஆழத் துயரங்கள் ஓயட்டும்
ஆனந்தக் கும்பியும் பாட்டும்
நாளை புது யுகம் தோன்ற்டும்
நல்லதோர் வாழ்க்கையும் மரைட்டும்
(ஆழத...)

ஏழையின் வாழ்விலே ஏற்றங்கள் - வந்து
இல்லாமை இல்லாது ஆகட்டும்
வாழத் துடித்திடும் மாந்தரின்
வாழ்விலே தென்றலும் வீச்டும்
(ஆழத...)

புமியில் ஜாதிகள் ஒன்றாடா - நாம்
போற்றும் மதங்களும் ஒன்றாடா
மானுடம் வாழ்ந்திடப் பாடா - இந்த
மண்ணீலே மனிதனாய் வாழ்டா
(ஆழத...)

கதவும் வருடும் கன்னிசை

இசையே உலகின் உயிர்முச்சு
அதுவே இன்ப நதியுற்று

(இசையே)

பொங்கும் இசைப் புதுவெள்ள
புனலாடி களிப்போம் வா
தங்கத் தமிழ் புகழ் பாடி
தணியா இன்பம் பெறலாம்வா

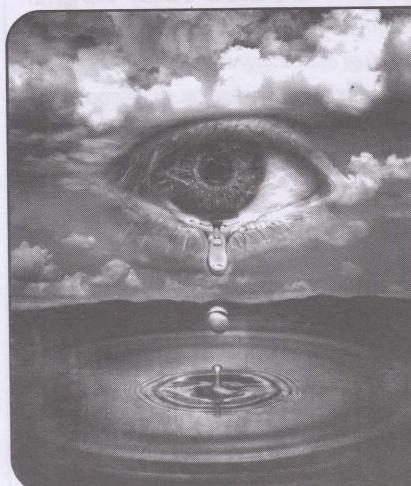
(இசையே)

இசையா மலையும் இசையாலே
அசையும், உருகி வழிந்தோடும்
ஆறாத் துன்ப அலைகூட
அகலும் இசையின் துணையாலே

(இசையே)

இனமொழி பேதங்கள் இசைக்கில்லை
எல்லைச் சுவர்களும் அதற்கில்லை
மனமே இசையின் கோயிலடா
மகிழ்வே அதனின் ஜீவனடா

(இசையே)

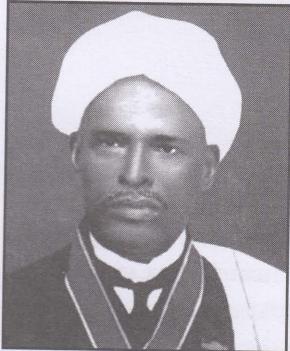
கண் - நீர்

“சாத்திரக்காரன் சொன்னான்
எனக்கு சாவு நீரில் என்று
ஆற்றையும் குளத்தையும் கடலையும்
அஞ்சி அஞ்சி ஒதுக்கினேன் - ஒதுக்கினேன்
என்னபயன் - எனக்கு வந்தது - சாவு
நம்மக்கள் குழறும் துயரக் கண்ணீரில்”

- ஆர்.வைத்தமாநிதி

இசைத்தமிழின் தொன்மை

- சப்பு

தமிழ் நாட்டில் இருந்த இசைதான் கர்நாடக இசை என்று பெயர் பெற்றாக ஆய்வாளர்கள் எடுத்தியம்பியுள்ளனர். இசையின் மூலவேர் தமிழ் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளமை தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்கு அணிசேர்த்துள்ளது. மொழி இன்றி இசை இல்லை என்று கூறிய முதல் மனிதர் ஆபிரகாம் பண்டிதர். கர்நாடக இசையென்பது முற்றிலும் தமிழிசை என இனங்கண்டு எல்லோருக்கும் வழிகாட்டிய பெருமகன் ஆபிரகாம் பண்டிதர் என்னும் இசை ஞானியாவார்.

தாழ்ந்து கிடந்த தமிழ் இசையை ஆழ்ந்து வெளிக்கொண்ர்ந்து அறிவேர் கூடவில் அரங் கேற்றி வைத்து, தமிழிசைக் கான பல மாநாடுகளை நடத்திப் பெருமை கண்டவர். மிகப்பெரிய ஆய்வு நூலான 'கருணாமிர்த சாகரம்' என்னும் நூலைத்தந்த பெருமைக்குரியவர். நான்கு பெரும்பாகங்களை உள்ளடக்கிய இந்நால் தமிழின் - தமிழிசையின் வளங்களை வெளிக்கொண்ர்ந்த மிகப்பெரிய சாதனை முயற்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது.

“தமிழிசை மரபு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமையுடையது. சங்ககாலம் தொடக்கம் செழிப்புற்று நிற்கிறது. இதில் பண்டிதரின் பங்கு மகத்தானது” என்கிறார் செம்மாங்குடி சிறினிவாச ஜயங்கார் அவர்கள்.

தொல்காப்பியம் நம் இசை இலக்கணத்தின் தொன்மை மிக்கது. யாழில் இருந்தே சுராங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன என்பதை நிரூபித்தது தொல்காப்பியம். யாழ் வரிசைக்கு மூலவராக தொல்காப்பியரே உள்ளார் என்கிறார் அறிஞர் வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள்.

சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் உள்ளிட்ட படைப்புக்களில் இசை தொடர்பான பல பகுதிகள் காணப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியக் காலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுக்கட்டு முன்னரே தமிழர் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, நாகரீகம் ஆகிய அனைத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். ஆரியர் வருகைக்கு முன் இமயம் முதல் குமரிவைரை இந்தியா முழுவதும் நிறைந்திருந்த திராவிட இனமக்கள் கரப்பா, மொகிஞ்சதாரோ பண்பாட்டினைக் கட்டிக்காத்தவர்கள் என்பதும் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமே என்பதும் திராவிட இன மக்களின் மொழிகளில் தலையானது தமிழ் மொழியே என்றும் உலக அறிஞர்கள் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. திராவிட இந்தியா முழுவதிலும் அவர்தம் இசையும், யாழும், குழலும் பிற கருவிகளும் இருந்து வந்தன என்பதைக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களும், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களும் உறுதிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இந்தியாவின் தென்பகுதியை வாழ்விடமாகக் கொண்ட தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னரே கலை இலக்கியத்தில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கியதுடன் சிறந்த நால் முறைமையையும் இலக்கணத்தையும் பெற்று இயல், இசை, நாடகம் என மூவகைத் தமிழுக்கும் பலவேறு நால்களைப்

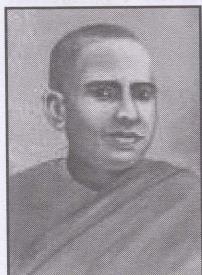
படைக்திருந்தனர். இவை குறித்த பல செய்திகளுக்கு சான்றுகளாகவே தொல்காப்பியம் முதலான பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் திகழ்கின்றன. இவற்றின் வழி தமிழ் இசையின் தொன்மையை அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் இசையிலின் மரபே பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகையிலும் பின் சிலப்பதிகாரத்திலும், அதன் பின் சிலம்பின் சீரிய உரைகளிலும் வழிவழியாக வளர்ந்து வருகிறது. பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகையுடன் காணப்படும் இசைக்கலைச் செய்திகளை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் எச்.வயித்தியலிங்கம் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

“குழலினும் யாழினும் குரல் முதல் ஏழும்
வழுவின்றி இசைத்த வழித்திறன் காட்டும்
பெரும்பான் இருக்கையும்...”

எனச் சிலப்பதிகாரம் சொல்கிறது. இவற்றுடன் சங்க இலக்கியமான அகநானாரு போன்றவை தரும் வாழ்வியல் முறைகளில் ஏழு பெரும் பண்களின் வெளிப்பாடுகள் உள்ளதாக அறியமுடிகிறது. தமிழிசைக் காலத்தினை தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் போன்றன தீர்மானித்துடன் அதற்குப் பின்னரான சைவ சித்தாந்த அழிப்படையான பக்தி இலக்கியங்களும் பண்ணிசை என்றொரு தமிழிசை வடிவத்தையும் கொடுத்தன. நாயன்மார்களின் தேவாரங்களும் ஆழ்வார்களின் திவ்வியப் பிரபந்தங்களும் இந்தப் பண்ணிசைக்குள் சங்கமிக்கின்றன. அதை ‘இசைமுறை’ எனத் தொல்காப்பியம் இனங்காட்டுகிறது. தேவாரம் தான் கீர்த்தனைகளைத் தோற்றுவித்தது. அப்பரின் திருத்தாண்டவை அதற்கோர் உதாரணமாகும். அத்துடன் விருத்த வகைகளையும் சந்தப்பாடல்களையும் உருவாக்கத் துணை நின்றது. திருத்தாண்டவை ஓர் எண்சீர்விருத்தம் எனலாம்.

பழந்தமிழ் இசையானது குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற நிலப்பாகுபாட்டின் அழிப்படையில் பண்கள், இசைக் கருவிகள், பாடுபொருள் ஆகியவை அமைந்திருந்தன. இசையின் தோற்றும் பற்றிய மேற்கத்திய இசை அறிஞர்களின் ஆய்வு முடிவுகளுக்கேற்ப, இயற்கை, மனித செயற்பாடு ஆகியவற்றின் அழிப்படையில் பழந்தமிழிசை தோன்றி வளர்ந்ததற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. தமிழிசை வேதத்திலிருந்து தோன்றியது என்ற கருத்துக்கு மாறாக இயற்கையின் நிலபாகுபாட்டின் அழிப்படையிலும் அதற்கு ஏற்றால்போல் அமைந்த மனிதவாழ்வின் அழிப்படையிலும் இசை வடிவம், இசை உள்ளடக்கம், இசைக்கருவிகள் ஆகியவை தோன்றின என்று ஆய்வார்கள் ஆணித்தரமாக முன்வைத்துள்ளனர்.

எமது ஈழத்திருநாட்டைப் பொறுத்தளவில் பல மகான்கள் தமிழிசையின் வளர்ச்சிக்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டிருக்கின்றார்கள். யாழ்நூல் தந்த சுவாபி விபுலானந்தர் தொடக்கம், இரண்டாயிரம் விரையிலான தமிழ்க் கீர்த்தனைகளை நல்கிய வீரமணி ஜயர் வரை பல தமிழிசை வல்லாளர்களை முக்கியமாகச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

எம் அன்னை மொழியாம் தமிழ்மொழி உலகின் சிறப்பான மொழிகளின் வரிசையில் செம்மொழி அந்தஸ்தைப் பெற்று நிற்பது பெரும் சிறப்பன்றோ. தமிழ்மொழிக்குள்ள தனித்துவத்தை எல்லாத்துறைகளிலும் முன்னிலைப்படுத்திப் பாதுகாக்க வேண்டியது தமிழர்களாகிய எங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் பாரிய பொறுப்பாகும். அந்தவகையில் எம் முன்னோர்களால் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த தமிழிசையை வளம்பெறச் செய்து, மீண்டும் அரியணையில் ஏற்ற வேண்டிய பொறுப்புடன் இசையை விரும்பிக் கற்கும் இளம் சமுதாயத்தினர் முன்வரவேண்டும்.

சிறுவர்கள்மீது அதிகரித்துச் செல்லும் துற்பிரயோகங்கள்

அட்டாளச்சேனை மன்றஞர்

நாட்டில் அண்மைக் காலமாக சிறுவர்கள் மீதான துஷ்பிரயோகங்கள் அதிகரித்துச் செல்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. சிறுவர் பாதுகாப்புத் தொடர்பான சட்டங்கள் பல இருந்தும் இவ்வாறான சம்பவங்கள் தொடர்வதானது எதிர்கால நற்பிரசைகளைத் தோற்றுவிப்பதில் பலத்த சாவலை எதிர்நோக்க வேண்டியும் உள்ளது. நாட்டின் எதிர்கால நற்பிரசைகளை உருவாக்கும் நோக்குடன் மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் கல்விக் கூடங்களிலும் இத்தகைய துஷ்பிரயோகங்கள் நடைபெறுவதானது கல்வியியலாளர்கள் மத்தியிலும் பலத்த கேள்விகளை எழுப்பி வருகின்றமை முக்கியமான விடயமாகும். யாழ்ப்பாண தீவுகப் பிரதேசத்தில் பாடசாலை மாணவி ஒருவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டமையானது மிக மனவேதனையான விடயம் என்பதில் யாருக்குமே மாற்றக் கருத்துக்கு இடமிருக்காது. இருந்தாலும் இவ்வாறு துஷ்பிரயோகங்களில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் கண்டறியப்பட்டு நீதிமன்றத் தில் தண்டனை பெற்றாலும் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் குறைந்தபாடில்லை என்பது அண்மைக் கால அறிக்கைகளில் இருந்தும் தெரியவருகின்றது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பதானது, “பிள்ளைகளின் சுகாதாரத்திற்கும் முன்னேற்றத் திற்கும் பாதிப்பை நிச்சயமாக ஏற்படுத்தக் கூடியவாறு, அநாவசியமான முறையில் அவர்களை துன்பத்திற்குள்ளாக்குவதோ, அல்லது சிறுவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதை தவிர்ப்பதையோ இதுகுறிக்கும்.

பொதுவாக சிறுவர்கள் எனப்படுவோர் பதினெட்டு வயதிற்குக் குறைந்த அனைவரும் பிள்ளைகள் அல்லது சிறுவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். எமது நட்டைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சட்டங்களிலும் வேறுபட்ட வயதெல்லை கொண்ட வர்களையும் சிறுவர் என்ற சொற்பிரயோகம் கொண்டுள்ளது. இருந்தாலும் 1989ஆம் ஆண்டு ஜக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் உருவாக்கப்பட்ட சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைவரும் சிறுவர் என வரையறை செய்கின்றது.

இவ்வாறு சிறுவர்கள் என்கிற பதத்தினுள் காணப்படுகின்ற இந்த வயதெல்லை கொண்ட வர்களில் மிக அதிகமானோர் பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களையே குறிக்கின்றது. இவர்களுக்கு பாடசாலை, வீடு இவை இரண்டும் உண்மையான பாதுகாப்பான இடமாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால் இதற்கு எதிர்மறையாக பாடசாலையிலும், வீட்டிலும் இந்த இளமையாளர்களுக்கு துன்பம் நிகழ்மாக இருந்தால் அல்லது இவர்களுக்கு இங்குதான் துஷ்பிரயோகம் நடைபெறுமாக இருந்தால் பாதுகாப்புக்காக எங்கே செல்வது என்கிற அச்சமும் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த விடயத்தில் பிள்ளையின் பெற்றோர் மிகப்பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும். இதற்கு மாற்றமான வகையில் சில சம்பவங்களும் நடை பெற்றிருக்கின்றமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

பாடசாலையும் வீடும் ஒரு பிள்ளையின் முக்கியமான தளாவ்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. வீட்டிலிருந்து பிள்ளை பாடசாலைக்குச் சென்றுவிட்டால் அங்கே பாடசாலை சமூகம் அந்தப் பிள்ளைக்கு பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும்.

யது கட்டாயமாகும். இன்று பாடசாலை கல்வி யேடு கிடையந்ததாக மாலை நேர வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்த மாலைநேர வகுப்புக் களுக்காக செல்கின்ற மாண்ரகளை பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்துவதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அண்மையில்கூட சிறு வர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பில் சந்தே கத்தின் பேரில் களுத்துறை பிரதேசத்தில் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். அதாவது இந்த நபர் மாலை நேரத்தில் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பிரத்தியேக வகுப்பை நடாத்தி வந்தவர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இங்கு வகுப்புக்கு வரும் சிறுவர்களை குறித்த நபர் பல்வேறு பாலியல் தொல்லைகளுக்கு உட்படுத்தி வந்துள்ளதாகவும், பாதிப்பிற்குள்ளான மாணவன் ஒருவன் இவரது செயற்பாட்டை தாங்க முடியாதபோது தனது தாயிடம் கூறியதையடுத்து இவர் கைதானார். இவ்வாறு நாட்டில் எத்தனையோ இடங்களில் இதுபோன்ற சம்பவங்களை பத்திரிகைகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கற்பித்தல் தொழிலுக்கே இழுக்கு ஏற்படுத்தும் செயலாக திடைனக் கருதவேண்டியும் உள்ளது.

அதேவேளை இவ்வாறு சிறுமிகள், சிறுவர்கள்மீது பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்ற விடயம் பெரிய அளவில் வெளியாவது குறைவாக இருக்கின்றது. சமூக அந்தல்து போன்ற காரணங்களினால் பலர் வெளியே கூறுவதில்லை. எனவேதான் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் என்கிற விடயத்தை அனைவரும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும். அந்த வகையில் நாம் பார்த்தால் “அடுத்தவரில் தங்கி வாழுகின்ற மற்றும் வளர்ச்சி சார்ந்த முதிர்ச்சிய டையாத ஒரு பிள்ளையை தம்மால் உண்மையில் புரிந்துகொள்ள முடியாத பாலியல் செயலொன்றுக்காக, தமது விருப்பத்தை விழிப்புடன் தெரிவிக்க முடியாத ஒரு நிலையில், அவ்வாறான ஒரு செயலில் ஈடுபடுத்தலையும் குடும் பச்செயற்பங்கு தொடர்பான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை மீறும் நிலைமையொன்றில் ஈடுபடுத்தலையும் சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம்” எனக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய செயற்பாடானது நமது எதிர்கால சந்ததியினரின் வாழ்க்கையை முழுமையாகவே கேள்விக்குறியாக்கியும் விடுகின்றது.

இவ்வாறாக சிறார்களில் கற்றல் செயற்பாட்டிற்கும், அவர்களது எதிர்கால வாழ்க்கைக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியவாறு இவைகள் நடைபெறுமாக இருந்தால் அது மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கைக்கும் நாட்டின் நற்பெயருக்கும் பெரும் சவாலாகவே அமையும். சிறுவர் மற்றும் பெண்கள் மீதான பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு சமூக, அரசியல், பொருளாதார சட்டரீதியான பல காரணங்களும், வேறுபல காரணங்களும் இருப்பதாக கடந்த காலங்களில் பல்வேறு தரப்பினராலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வந்துள்ளன. இதேவேளை, அண்மையில் சிங்களப் பத்திரிகை மற்றும் ஊடகக்குழு போன்றவற்றால் இணையத் தளம் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வான்றில் பங்குகையின் 60 சதவீதமானவர்கள், ‘சிறுவர் பாலியல் வன்புணர்வில் ஈடுபடுவோருக்கு மரண தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துள்ளனர். இலங்கையில் மரண தண்டனை வழங்கப்படாத போதிலும், சிறுவர் பாலியல் வன்புணர்வுச் சம்பவங்களுடன் தொடர்படைய வர்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என இணையத்தள ஆய்வின் முடிவில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இந்த விபயத்தை எதிர்கால சந்ததிகளினதும், நாட்டின் நலன் கருதியும் சட்டத்தில் கொண்டுவருவது சாலப் பொருத்தமாகவே இருக்கும். அது இன்னொரு பிரச்சினை நடைபெறக்கூடாது என்பதற்கான அடித்தளமாகவும் இருக்கும். இது இப்போது நமது நாட்டு அரசியல் மட்டத்திலும் மரணதண்டனை விடயம் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

எமது நாட்டில் மட்டுமல்லாது உலகைக் கும் இந்த அச்சுறுத்தல் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது ஒரு சமூகப் பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. பொதுவாக சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துதல், அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுத்தல் உள்ளிட்ட அம்சங்களும் தீவிட உள்ளடங்குகின்றன. என்றாலும் சிறுவர் - சிறுமியரை வயதில் முத்தவர்கள், தமது பாலியல் வக்கிர உணர்வுகளுக்கு இரையாக்கும் இழை வான் ஒரு செயற்பாடே இந்த சிறுவர் துஷ்பிரயோகமாகும். முதிர்ந்த வயதான ஒருவர் சிறுவர் - சிறுமியரிடம் ஆபாசமாகப் பேசவது, ஆபாசப்

Easan & Co

Chartered Management Accountants

Specialists in arranging Commercial Loans

- Self Assessment Tax Return
- CIS Refunds
- Accounts & Book Keeping
- VAT Returns
- PAYE
- Management Accounting

S.Eswaranathan ACMA
(Easan)

196 Merton High Street
South Wimbledon
London SW19 1AX

Tel: 020 8543 8484
Fax : 020 8540 0107
Mobile : 07801227017

HENSHOU ISSSHINRYU KARATE ACADEMY

59 Cranley Road, Ilford, Essex, IG2 6AF

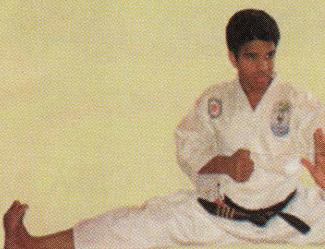
Tel: 020 8518 3288, Mob: 07950346432, Email: info@henshou.com, Web: www.henshou.com

AFFILIATED TO ISSHINRYU WORLD KARATE ASSOCIATION – OKINAWA, JAPAN AND

ALL INDIA ISSSHINRYU KARATE ASSOCIATION - INDIA

DEVELOP YOUR
SELF DEFENCE, SELF CONTROL
SELF DISCIPLINE,
COURAGE & LEADERSHIP

*Renshi Raveendran is a 6th Dan Black Belt who has trained directly under Master Shihan Hussain(India), Grandmaster Christopher Chase (USA) and Grandmaster Kichiro Shimabukuro(Japan)

*Trained and coached over 1000 students from various branches (Students age varies from 5yrs to 65 yrs-male and female).

*His Students have won many awards from various local competitions and world Isshinryu Karate competitions held in the USA

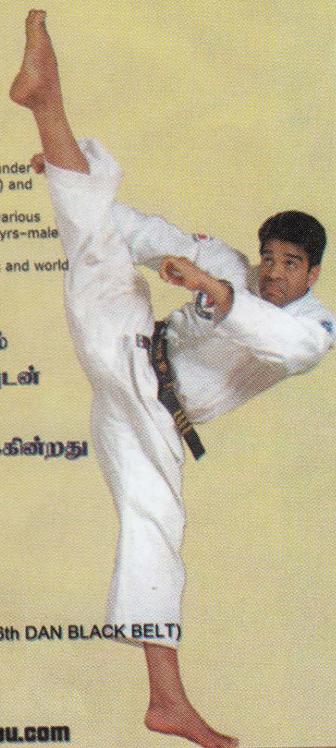
தமிழர்கள் செய்ந்து வாழும் பல பகுதிகளில்

வெள்ளி ரவுந்திரனது நூற்றுக் கண்காணியிலில்

தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர் குழுவின் அனுசரகனையுடன்

கல்விநிறுப்பு காந்தே வகுப்புக்கள்

இங்க முறையில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது

OUR BRANCHES:

EASTHAM, MANOR PARK, NEWBURY PARK
WALTHAMSTOW, PLUMSTEAD, LEWISHAM
CROYDON, MITCHAM, BRISTOL, HARROW
SOUTHEND, SWINDON

CONTACT : RENSHI KANDIAH RAVEENDRAN (6th DAN BLACK BELT)

TEL : 020 8518 3288

MOB : 07950 346 432

Email : info@henshou.com Web : www.henshou.com

Tooting Tuition

58A Upper Tooting Road

London SW17 7PB

020 8767 4698

M: 07956 309 426

Email: tuitionforall@hotmail.co.uk

TOOTING TUITION CENTRE has twenty-five years experience in primary tuition and preparation for 11+ and independent school entrance examinations. Our students have gone to win places and some full scholarships at:

Whitgift

Old Palace

Wimbledon High

Kings College

Kingston Grammar

Tiffin Girls School

(Wimbledon)

Wallington Grammar

Non Such High School

Tuition for GCSE, As and A/L in Maths, Science and English.

The majority of our students have gone on to achieve A and A* grades and have been at the top of their classes.

We coach for London, Cambridge and IGCSE Examinations. We take into account the government's policy to make intermediate examination more challenging and competitive with the rest of the world and we prepare our students to meet that challenge.

Provide advice and counselling on educational career planning. Also on University choice, course options and interviews. Structuring Educational plans to fulfil employment aspirations.

Tuition Hours:

Tuesday - Friday 4pm - 8pm

Saturday & Sunday 10am - 5pm

Head of English: Mr S L Airey MA (Cantab) LLB LLM

Head of Science: Mr R Ganeshalingam BSc BSc (Eng) MSE [Constr Eng] CEng MICE

Principal: Mr R Mahalingam F(Manf Eng) MBIM

With Compliments From

N.Ranjithakumaran

MA (Human Rights)

Solicitor

180 Mitcham Road
Tooting
London SW17 9NJ
UNITED KINGDOM

Tel - 0208 767 9717
Mobile - 0795 688 6749
Fax - 0208 767 9684

email : ranjit@ranjitandco.com

பாடாங்களைக் காட்டுவது, அந்தராங்க உறுப்புக் களைத் தொடுவது அல்லது அன்போடு அரவ ணைப்பது போல் தொட்டுத் தழுவித் தனது ஆசையைத் தீர்த்துக்கொள்வது போன்ற இழி செயல்களும் இதனுள் அடங்கும்.

பால்மணம் மாறாத பச்சிளாங் குழந்தைகளிடம் காமம் தீர்க்கும் காழுகவெறியர்களை என்னவென்று கூறுவது?

சிறுவர்கள் மீதான துஷ்பிரயோகங்கள், பாதிப்புக் கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. எவ்வளவோ சட்டங்கள் இருந்தாலும் வன்புணர்ச்சிகளை பாலகச்சிறார்கள் மீது பெரியவர்கள், வளர்ந்தவர்கள் திணிக்கின்றனர். கொலை செய்கின்றனர். இவ்வாறாகப் பட்டவர்களை மனிதர்களுக்குள் மறைந்து வாழ்கின்ற மிருகத்தனமிக்கவர்கள் என்றே கூற வேண்டியுள்ளது. கடந்த வாரத்தில் இந்த நாட்டை மட்டுமேன்றி உலகையே திரும்பிப் பார்க்க வைத்த ஒரு சம்பவம் கம்பஹா மாவட்டத் திலுவின் கொட்டதெனியாவ பகுதியில் சடலமாக மீட்கப்பட்ட ஜந்து வயது சிறுமியின் கண்ணீர் கடையாகும். இரவு வீட்டில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த வேளை காணாமல் போன 5 வயது சிறுமி, அடுத்தநாள் சடலமாக மீட்கப்பட்டிருந்தார். குறித்த சிறுமியின் பிரதேச பரிசோதனைகளிலிருந்து சிறுமி பாலியல் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்டு, கழுத்து நெரித்துக் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளதாக தெரியவந்திருந்தது.

துஷ்பிரயோகங்கள் இவ்வாறு அதிகரித்துச் செல்வதற்கான காரணங்கள் பலவற்றை ஏலவே நாம் எமது கட்டுரையில் கூறிவந்திருக்கின்றோம். இந்த இளம் சிட்டினை பால்மணம் மாறாத பச்சிளாங் குழந்தையிடம் இந்த ஈன்ச் செயலை மேற்கொண்டவர்கள் கண்ட சுகம்தான் என்ன, எதுவுமே தெரியாத இந்தக் குழந்தை மீது வெறிகொண்டவர்களை நாடே வெறுத்தெழுந்தது. இவ்வாறு சம்பவம் நடைபெறும் போது மாத்திரம் உணர்ச்சி வசப்படுவதும், பின்னர் அது மறைந்து, மறைந்து போவதும் சகஜமானதாக இருந்தாலும் இப்போது இந்த சிறுமியின் மரணத்தின் பின்னர் ஒரு முக்கியமான விடயம் ஒன்று அரங்கேறுவதற்கான முயற்சி ஏற்பட்டுள்ளது. அதுதான் மரணதன்டனை விடயமாகும். இவ்வாறான பாசிச் வெறித்தனமிக்க பச்சாபிக்

நாயக ஒலி

ஞக்கு மரணதன்டனை வழங்கப்படுவதன் அவசியம் இந்தப் பாலகியின் மரணம் சிந்திக்க வைத்துள்ளது.

இவ்வாறு மிகக் கொடுரோமான முறையில் சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடைபெறுவதையே இத்தகைய மூக்ரோசமான கருத்துக்கள் மக்களாலும் முன்வைக்கப்படுவதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. துருக்கி நாட்டுக் கடற்கரையில் இறந்து கிடந்த சிரிய நாட்டுச் சிறுவனின் பரிதாப நிலையை சமூக வகைத் தளங்களில் கண்டுகொண்ட ஜரோபிய சமூகம் ஏற்றக்கொள்ள முடியாது என்று பிதட்டி, விரட்டிய அகதிகளை உடன் ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவித திருந்தமை நாம் அறிந்ததே. ஒரு சின்னாஞ்சிறு பாலகனின் அந்த உயிரோட்டமான அவலத்தை பார்த்த அடுத்தகணம் எந்த மனித உள்ளங்களும் கண்ணீர் சிந்தாமல் இருக்க முடியாது. அதேபோன்றொரு நிலைதான் நமது நாட்டுக்கொட்டதெனியாவ குழந்தையின் மரணம். சிறுவர் மற்றும் பெண்கள் துஷ்பிரயோகத்திற்கு மரணதன்டனை வழங்குவதுதான் சரியான முடிவாக அமையும் என்பதற்கிணங்க, அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தும் ஆற்பாட்டங்களும் கோரிக்கைகளும் தற்போது வலுப்பெற்று வருகின்றன.

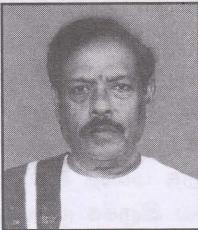
அதேவேளை வெளியான ஒரு அறிக்கையின் பிரகாரம் நீதிமன்றங்களில் சிறுவர் தொடர்பான வழக்குகளை துரிதப்படுத்துமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், மகளிர் மற்றும் சிறுவர்கள் அபிவிருத்தி தொடர்பான அமைச்சரான திருமதி சந்திராணி பண்டார அவர்கள் கருத்துறைக்கின்ற போது “சிறுவர்கள் மற்றும் மகளிருக்கு எதிராக நடைபெறும் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக முறைப்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு 24 மணிநேர சேவை, முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்பிரகாரம், சிறுவர்களுக்கு எதிரான துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை 1929 என்ற இலக்கத்துக்கும் மகளிருக்கு எதிரான துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை 1938 என்ற இலக்கத்துக்கும் அழைப்பை ஏற்படுத்தி முறையிடலாம் என்று தெரிவித்திருந்தார்.

எனவே, சிறுவர் தொடர்பான துஷ்பிரயோகம், முறையற்ற பாலியல் ரீதியான பச்சோந் தித்தனமிக்கவர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

சீர்மிகு நாட்டையும், சமூகத்தையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய அவசியம் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. சமூக, கலாசார சீர்மிகுவுகள் பற்றி பக்கம் பக்கமாய் எழுதப்படுகின்றன, வாசிக்கப்படுகின்றன, பேசப் படுகின்றன. ஒழுந்ததா? மேலும் அதிகரித்துச் செல்கின்றதே அன்றி குறைந்தபாலில்லை. இந்த ஒட்டுண்ணித்தனத்தை ஆண் களிலிருந்து ஒழுங்கப்பட்டவேண்டும். பெண்தரப்பிழும் இதனை ஒழுப்பதற்கான ஒத்துழைப்பு காணப்பட வேண்

மே. சமயர்தியான சிந்தாந்தங்களும், இலக்கி யங்களும், நல்வழிக்கருத்துக்களும் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும். இதுதான் இன்றைய மனித உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும்.

எனவே சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை ஒழுந்துக்கட்ட எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவோம்.

கண்ணர் அஞ்சல்

கொடைக்குக் கர்னன் என்று மகாபாரத இதிகாசம் இயம்பிநிற்க, மூல்லைக்குத் தேர்கொடுத்த பாரியை இலக்கியங்கள் கூறி நிற்க, இவற்றுக் கெல்லாம் மேலாக மக்களின் மாணிக்கமாக, கொடையின் ஊற்றாக வாழ்ந்து அளப்பிய சேவை செய்த அற்புத மனிதராகிய ஆ.மா.சுப்பிரமணியம் ஜயா அமரராகவிட்ட செய்தியறிந்து தாங்கமுடியாத துயரம் கொண்டோம்.

தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காய் சேர்.பொன்.இராமநாதன், கிண்டுபோட்டிராஜரத்தினம் போன்ற பெரியார்கள் ஆற்றிய சேவையைப் போன்று பல பாடசாலைகளின் முன்னேற்றத்துக்காகப் பல மாடிக் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுத்துள்ளார். பேசுவதைக் குறைத்து, செயலில் காட்டிய பெருந்தகை. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, பம்பலப்பிட்டி கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி, கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி, ஆணைக்கோட்டை தமிழ் வித்தியாலயம் என்று பல பாடசாலைகளின் வகுப்பறைக் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுத்து மகிழ்ந்து நின்றார்.

மேலும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூன்றாம் மாடிக் கட்டடம், கொக்குவில் மேற்கு சனசமூக நிலையக் கட்டடம், முன்பள்ளி, தாய் சேய் நலன் பேணும் இல்லம் என்று பல பொது நிறுவனங்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் தமது சேவையை விசாலப்படுத்தினார். ஆனால் கொழும்பு காரணமாகப் பல கோயில்களின் வளர்ச்சிக்கு தமது மேலான பங்களிப்பை வழங்கி வந்தார். கொக்குவில் மஞ்சுவளப்பதி கோயிலுக்கு அணித்தாக்கக் காணி ஒன்றை வாங்கி அழகான கல்யாண மண்டபம் ஒன்றை நிறுவி கோயிலின் வருமானத்திற்காக அதைக் கோயிலுக்கே கையளித்தார்.

கொழும்பு கதிரவேலாயுதசுவாமி கோயில் அறங்காவலர் சபையின் தலைவராக இருந்து கோயிலின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்தொண்டாற்றினார். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினராகிய இவர், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் சபையின் தலைவராக இருந்து தன்னாலன் சேவையை வழங்கியுள்ளார். மேலும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மேலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். நால் வெளியீட்டு விழாக்களில் முதன்மை விருந்தனராகப் பங்குகொண்டு எழுத்தாளர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கி அவர்களை ஊக்குவித்து வந்துள்ளார்.

இவரது பெருந்தன்மையான சேவையைப் பாராட்டி பல அமைப்புக்கள் பல பட்டங்களை வழங்கிக் கொரவித்துள்ளன. சமூகப் புரவலர், வித்தியாதான்கீர்த்தி, சமூக ஜோதி, சங்கச் சான்றோன் என்று பல பட்டங்கள் அவரைத் தேடிவந்தன. எத்தனை கொரவங்கள் பாராட்டுக்கள் கிடைத்த போதும் பொறுமையடினும் அமைதியடினும் தன்னடக்கத்துடனும் இருந்து தனக்கான மதிப்பைத் தேடிக் கொண்டு புகழ்பூத்த மனித மாணிக்கமாகப் பிரகாசித்தார்.

அன்னாரின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தாருக்கும் உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் எமது கண்ணீர் அஞ்சலியைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஈவிழிகளுடன்
தமிழ் சிவசப்பிரமணியம்
(தாயக ஒலி - பிரதம ஆசிரியர்)
இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

தோழம்

சில்வா பேசமாட்டான். நாள்கிழமை தெரியாமல் கையினை நீட்டுவோன். போட்ட காசை நன்றிக் கண்களோடு வாங்குவான். தான் காசென்றால் அவனுக்குப் பிடிக்காது. திருப்பி தந்து விட்டு தன்னிடம் உள்ள சில்லறை குற்ற நாணயத்தை உருட்டிக் காண்பிப்பான்.

இப்படியாக என் கண்களோடு ஒன்றிப் போன விசித்திரமான பிச்சைக்காரன் அவன். இன்னும் அவனிடம் ஒரு குணமொன்றும் இருந்தது. தன் தொழிலை முடித்தபின் தான் வாங்க வேண்டிய பொருட்களுக்காக ஒவ்வொரு கடைகடையாக ஏறி இறங்கும் முன்... அவன்... தான் வாங்கிய நாணயக்குற்றிகளை தெருப் பைப்பில் கழுவி சுத்தப் படுத்துவது தான்.

'ஏன் தான் ரூபாய் நோட்டுக்களை வாங்குவதில்லை. நாணயக் குற்றிகளை கழுவி கொடுக்க வேண்டும். அவனிடம் பல நாட்களாக கேட்டும் அவன் பதிலை புன்னைக்யாகவே தந்தான். எனக்கு இதை அறிந்து விட அவா. நானும் அவனை விடவிலை என் கரைச்சல் தாங்காமலோ அல்லது வேறு ஏதும் காரணத்துக்காவோ ஒரு நாள் அவன் வாயினைத் திறந்தான். சுத்தமான தமிழில் பேசினான்.

'நீ...' என்னுள் நானே அவனிடம் கேக்க முந்தியே...

"என் பேருதான் சில்வா...."

"எனக்கு மொழி என்ன மதமென்ன, நாடென்ன வீடென்ன, வானமும் மண்ணும் தான் அவன் சிரித்தான். காவியேறிய அவனின் நிமிர்ந்து நின்ற மண்வெட்டி பற்கள் என்னை கிழறின"

'ஐசே' நான் வாங்குவது பிச்சை எனக்கு உழைக்க முடியும். நான் இதை செய்யமாட்டேன். பிறகு ஆசை வரும். பிறகு வேணாம். அப்பா இந்த பொல்லாத ஆசைகள் அவன் தன்னை மறந்து கதைத்தான்.

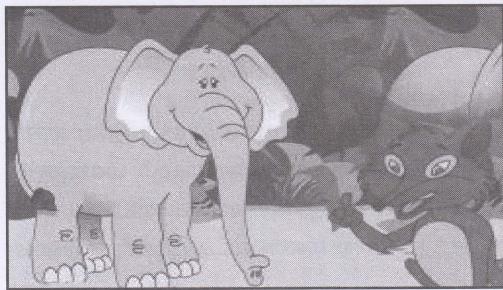
'நான் வேண் மேல் காசு என் உழைப்பு அல்ல. என்மேல் நீங்கள் படும் இரக்கத் தின் சம்பளம். இதை ஜலம் கொண்டு சுத்தப் படுத்தினால் உங்கள் தோழம் போகும். பின் அது எனக்கு உரியதாகும். அது எனக்கு உரியதாகும். அது தான் பைப்பில் கழுவறன். ரூபாய் கடூதாசி நோட்டுக்களை கழுவ முடியுமா? தோழம் போகுமா? அவன் தன்னை அடக்க முடியாத சிரிப்பால் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

நான் அந்த அவனின் ஆனந்தக் குளிப்பில் இன்னும்...

கற்பனையா?

யானைக் குட்டியின் நண்பர்களி

மாட்டாய். எங்களைப் போல் தாவமுடியாதே என்று கேவிசெய்தன.

அடுத்து மான் கூட்டத்திடம் சென்றது. என்னையும் விளையாடச் சேர்ப்பீர்களா? என்று கேட்டது. பெரிய கால்களுடன் உண்ணால் விரைவாக ஓட முடியாதே என்று சிரித்தன.

யானைக் குட்டியை யாரும் விளையாட்டிக்குச் சேர்க்கவில்லை. மரத்தின் கீழ் தனியாக இருந்தது. அந்தவேளை, அவ்வழியால் நரி ஒன்று வந்தது. என்னுடன் விளையாட வாரியா என்று நரியிடம் கேட்டது. நரி சரி என்று சொன்னது.

இரண்டும் அங்கும் இங்கும் ஓடி விளையாடினா. யானைக் குட்டி மீது ஏறி நரி விளையாடியது. அப்போது யானைக்குடியின் உடலில் இரத்தம் வந்தது. யானைக்குட்டி வலிதாங்காமல் பிளிறியது. குட்டியின் அழும் சத்தம் கேட்டுத் தாய் யானை ஓடிவந்தது. பெரிய யானையைக் கண்டதும் நரி ஓட்டம் எடுத்து. தாய், குட்டியை கூட்டிக்கொண்டு தன் கூட்டத்தோடு சேர்ந்தது.

அன்று முதல், குட்டியானை எங்குமே தனியாச் செல்வதில்லை. எப்போதும் தன் கூட்டத்தில் உள்ள நண்பர்களுடனே விளையாடியது.

‘ஈ’யன் குறும்பு

இன்று நல்ல சாப்பாடு. நல்ல தூக்கம் வருகின்றது. நித்திரை கொள்வோம் என்று கரடி எண்ணியது. கரடி காட்டில் உள்ள புல்தறையில் நித்திரை கொள்ளத் தொடங்கியது. சிறிது நேரத்தில், ஈ ஒன்று கரடியின் காதுகளுக்கு அருகில் சென்று இரைந்து கொண்டு இருந்தது. கரடி தனது முன்காலினால் ஈ யைத் தட்டி விட்டு நித்திரை கொண்டது.

மீண்டும் ஈ, கரடியின் காதுகளுக்கு அருகில் வந்து சத்தம் போட ஆரம்பித்தது. கரடியின் தூக்கம் கலைந்தது. அங்கு கிடந்த ஒரு ஓலையை எடுத்து விஶக்கியது. ஈ கார்றில் பறந்து சென்றது. கரடி தனது காதுளை கால்களினால் பொத்தி வைத்து கொண்டு நித்திரை செய்தது.

எ மீண்டும் வந்து முகத்திற்கு முன்னால் நின்று கொண்டு சத்தம் போட்டது. கரடிக்குத் தூக்கம் கலைந்தது. என்ன செய்தால் ஈ என்னுடைய நித்திரையை கலைக்காது என்று எண்ணியது. நல்ல வாசம் உள்ள உணவினை ஈக்குத் தெரியும்படி வைத்தது. ஈ உணவை நோக்கிஸ் சென்றது. கரடி நன்றாக நித்திரை கொண்டது.

- ஹேமா ஹந்திபன்

திருவிளையாடல் புராணத்தில் காலமாறி ஆடிய படலம்

திருவிளையாடற்புராணத்தை அருளியவர் பரஞ்சோதி முனிவர். இவர் பரஞ்சோதிபுரத்தில் அவதரித்தவர். இவர் மீனாட்சி சுந்தரேசுவரரின் திருமகன் ஆவார். இவர் வடமாழி, தென்மொழி ஆகிய இரண்டிலும் வல்லவர். இந்நாலைத் திருவிளையாடல் புராணமெனப் பெயர்கூட்டிச் சொக்கநாதப் பெருமான் முன்னிலையில் அரங்கேற்றியவர். சைவப்பெருமக்களால் பெரிதும் பேணிப் போற்றப்படும் நூல்களுள் திருத்தொண்டர் புராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் ஆகிய மூன்றும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை சிவனின் முக்கண்ணுக்குச் சமமானவை. திருவிளையாடற்புராணம் அறுபத்து நான்கு படலங்களைக் கொண்டது. சொக்கநாதப் பெருமான் திருவிளையாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

இஃதிவ்வாறிருக்கச் சிறப்போடு சொங்கோலை பரிபாலித்த விக்கிரம பாண்டியன் தக்க பருவம் வந்ததும் தன் தனியனாகிய இராசசேகர பாண்டியனிடம் தனது அரசியலைச் சமர்ப்பித்து அருள் நெறியுள் தோய்ந்து சிவலோகப்பதவி சென்றடைந்தான். அதன் பின் அவன் மகனாகிய இராசசேகரரன் ஆட்சிக்கு வந்தான். அவன் பலநூல்களைக் கற்று வல்லவனாயினான். அறுபத்துமூன்று கலைகளையும் துறை போகக்கற்றான். ஆயின் வெள்ளியம்பலத்தில் நர்த்தனம் புரியும் கூத்துப்பிரானின் ஆடற்கலையை அவன் கற்றில்லை. எம்பெருமான் புரிந்தருஞம் நடனக்கலையைச் செய்வது தகுதி அன்று என எண்ணினான். அம்மன்னன் சோமசுந்தரப்பெருமான் மீது மிகுந்த பத்தி கொண்டவன். அல்லும் பகலும் அப்பெருமானையே வழிபடுவன்.

இராசசேகரன் ஆட்சிக்காலத்தில் சோழநாட்டை கரிகார் பெருவளவன் ஆட்சி செய்தான். அவன் காவிரி ஆற்றின் வடபாலமைந்த திருவானைக்கா என்ற தலத்தின் மீது மிகுந்த பத்திமை பூண்டவன். கலைகளில் வல்லவன். ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கையும் கசடறக்கற்றவன். புயபலபராக்கிரமத்திலும் மிக்கவன். இவன் ஆளுகைக் காலத்துச் சோழ நாட்டு அவைப்புலவன் ஒருவன் பாண்டி நாட்டிற்கு வந்தான். வருகை தந்த புலவன் மன்னனைக் குறுகி மன்னர் பெருமானே உமக்கு அறுபத்து மூன்று கலைகள் தான் தெரியும். எம் மன்னன் கரிகாரபெருவளத்தானுக்கு ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கும் தெரியும் என்றான். ஆனால் உமக்கு ஆடற்கலை தெரியாதென்றான். இதனைக் கேட்ட பாண்டியன் இராசசேகரன் பெரிதும் மனம் கவன்றான். கவலை கொண்டான். எனவே பரதக் கலையில் வல்லவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டுவன்யாவுங் கொடுத்து பரதத்தைப் பயின்றான். அவ்வாறு யிலுங்கால் அவன் உடல் சோர்வடைந்தான். எனவே வெள்ளியம்பலத்தில் கூத்தியிற்றும் சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கும் இச்சோர்வு ஏற்படுமே என்று சிந்தித்தான். இப்பெருமான் ஒரு காலில் நின்று நர்த்தனம் புரிகின்றானே. இப்பெருமானுடைய திருக்குத்தை எவ்வாறு நிறுத்தலாம் என்று சிந்தித்தான். இவ்வாறு எண்ணிய பாண்டியன் ஒரு சிவராத்திரி தினத்தன்று ஆயைத்துக்குச் சென்றான். அங்கு விண்ணியிழி விமானத்தின் கீழ் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரப் பெருமானுக்குச் சிவாகமமவிதிப்படி வழிபாடாற்றினான்.

“விண்டக மலர்த்தாளேத்தி வெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டக மலர நின்ற சோதி மெய்ஞ் ஞானக் கூத்தைதக்
கண்டக மகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல் சோரச் சௌங்கை
முண்டமுடி மேலேற்றி முகிழ்ந்து நிற்றிதனை வேண்டும்”

இவ்வாறு வேண்டிய மன்னன் உடைவாளை உடன் நிறுத்தி

நாட்டினான் குறித்துப் பாய நண்ணுமுன்னித்தாழுன்றி
நீட்டினான் வலத்தாள் வீசி நிருமலன் மாறியாடிக்
காட்டினான் கண்ணி நாடன் கவலையும் பாசுழன்றும்
வீட்டினான் பரமானந்த வேலையுள் வீட்டினானே”

சோமசுந்தரப் பெருமான் இராசசேகர மன்னனுகாகவே இடத்தாளை ஊற்றி வலத்தாளை வீசிக்காட்டினான். இராசசேகர மன்னன் பெருமை என்றும் போற்றுநற்குரியதாகும். இவ்வாறு கண்ணில் ஆனந்தம் பெருக நெஞ்சில் ஆண்டவனைத் துதித்த பாண்டின் பெருமை சொல்லுந் தொறும் சுவைக்கும்.

- ஆனந்தர் சுப்பிரமணியம்

கன்டா

□ □ □

தொன்மமும் லைக்கியமும்

லைக்கியத்தில் பயின்று வரும் தொன்மங்களை நோக்குவதற்கு முன்பாகத் தொன்மம் என்பது எது என்பார்ப்பதும் அத்தொன்மமும் லைக்கியமும் கொண்டுள்ள உறவினை எண்ணுவதும் தேவையாகின்றன. தமிழில் ‘புராணம்’ என்ற பழங்கால்லையும் தொன்மத்துக்கான சொல் வழவுகளாகக் கருதுவர். “தொன்மம் என்ற சொல் பலருக்குத் திகைப்பையும் மலைப்பையும் தரலாம். புராணம் என்ற சொல்லிருக்க, எதற்காகத் “தொன்மம்” என்ற வினா ஏழாம். ‘தொன்மை தானே, உரையோடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே’ என்று ‘ஒல்காப்புகழ்’ தொல்காப்பியர் கூறியிருக்கப் புதிய சொல்லாக்கம் தேவையா என்று சிலர் வியப்பாக நோக்கலாம். ‘தொன்மை’ என்ற சொல் தொல்காப்பியல் காலத்தில் புராணத்தைக் குறித்தது என்பது உண்மைதான். காலப்போக்கில் இச்சொல்லின் பொருள் ‘பழமை’ என்று மட்டும் பொருளுணர்த்தித் தான் சுடிய பெயரின் தனித்தன்மையை இழந்து விட்டது. ‘தொன்மம்’ என்ற சொல்லாக்கம் கருதிய பொருளின் கருத்துணர்த்தும் சொல்லாக உளது” இத் தொன்மத்தின் காலப் பழமையைக் கணித்தறிய இயலவில்லை.

வாழ்வியற் களஞ்சியத்தின் சொற்கள் வருமாறு : “இந்தியாவின் மிகப் பழமை லைக்கியங்களை வேதாங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். தேவ காலத்திற்கு முன்பே புராணங்கள் கதைவழிவில் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. ‘புராணம்’ என்ற சொல்லுக்கு மிகப் பழமையான வரலாறு என்று பொருள்.” தொல்காப்பியர் சுட்டும் ‘தொன்மை’யும் அலசப் பெற்றது. மிகப் பழமையான புராணச் செய்திகளைக் கொண்ட கதையாடலைத் தொன்மம் எனக் குறிப்பர் தொன்மவியலார்.

இத் தொன்மம் லைக்கியத்தோடு கொண்டுள்ள பின்னாப்பை இரு வகைகளாகக் கருதவியலும். முதலாவது தொன்மம் ஒன்று லைக்கியமாகப் படைக்கப் பெறுவது. மற்றது லைக்கியத்தில் தொன்மம் ஒரு கூறாக இடம் பெறுவது. பேரிலைக்கியங்கள் எனப் பெறும் இதிகாசங்கள் யாவும் தொன்மகங்கள் பலவற்றின் தொகுப்பாகும் என்பர்.

- பேராசிரியர் அ.அறிவுநம்பி
(புதுச்சேரி)

மதமும் மத ஸ்தாபனங்களும்

கழகப் புவேர் அமரர் பெ.பொ.சிவசேகரம்

எந்த மதமும் மக்கட் சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியினர்க்கு மட்டும் உரியதல்ல. மதம் எல்லார்க்கும் பொதுவானது. பல்வேறு மதங்கள் கிவ்வுலகில் இருந்தாலும் எல்லா மதங்களும் எல்லார்க்கும் உரியனவே. மதம் மனித சமுதாயம் முழுவதற்கும் உரிய பொதுச் சொத்து.

கடவுள் ஒருவர் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் எந்த மதமும் எல்லாருக்கும் பொதுவானவையே. மத விஷயத்தில் கட்சி கட்டினால் கடவுளின் ஏகத் துவத்துக்கு நாம் மாசு உண்டாக்கி விடுவேர்கள் ஆகிவிடுவோம்.

மதத்தால் - அதாவது மத ஸ்தாபனங்களால் மக்கட் சமுதாயம் பிரிவினையை வளர்ப்பது மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டடை போடு வதாகும். மதம் மனித சமுதாயத்தை ஒன்றுபடுத்த இருக்கிறதே ஒழிய மனித சமுதாயத்தை பிரித்து வைக்கத் தோன்றியதல்ல. நம்மைப் பிரித்து வைக்கும் ஒன்று மதமாக இருக்க முடியாது.

மனித முன்னேற்றத்துக்குத் துணை புரிவதே மதத்தின் வேலை. மனித முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பது மதமாக இருக்க முடியாது. மனித சமுதாயத்தைக் கீழ்நிலையிலிருந்து மேனிலைக்குத் தாக்கி உயர்த்தி விடுவதற்காகவே மதங்கள் இருக்கின்றன.

மனிதனிடத்திலுள்ள மிருக கியல்புகள் தலையெடுக்காமல் செய்வதே மதத்தின் நோக்கம். மனிதன் மற்றெல்லாப் பிறவிகளிலும் உயர்ந்தவன் என்பதை கிவ்வுலகில் நிலைபெறச் செய்வதே அதன் வேலையாகும். மனிதன் தன் பிறவியின் மேன்மையை அறிய மதம் உதவுகிறது.

மனிதனிடத்துள் மிருகத்தன்மையைப் போக்கித் தெய்வீக்குத் தன்மையைச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்வதே மதத்தின் உயரிய பணி யாகும். மனித சமுதாயத்தைப் பிரித்து வைத்திருப் பலவைகள் மனிதனிடத்திலுள்ள மிருக கியல்புகளோ.

மதத்தின் இந்த உயரிய நோக்கை மறந்து சில மதஸ்தாபனங்கள் கியங்கி வருவதினால்த் தான் வேறுபாடுகளும் முரண்பாடுகளும் பிளவு களும் இன்று மனித சமுதாயத்தில் ஏற்படுகின்றன.

மத வாழ்வில் காணப்படும் நடைமுறைக் கிரியைகள் சடங்குகளால்லாம் மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையை உணர்ந்து கொள்வதற்குரிய சாதனங்களோ. அடிப்படைக் கொள்கைகளில் தான் மதத்தின் உயிர்நாடு உள்ளது. மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை உணர்ந்தோமானால் வேறுபாடுகளுக்கே இடமிராது.

மத ஸ்தாபனங்கள் மதத்தின் அடிப்படை உண்மைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அதன் வழி மக்களை நடத்தி வருதல் வேண்டும். உலக சமுதாய ஒற்றுமை மதத்தின் அடிப்படை உண்மைகளிலேயே தங்கியுள்ளன. அவை அருளாளர்களால் கண்டத்தரசனங்கள். அவையே வழிகாட்டிகள். அதன்வழி மதமும் மத ஸ்தாபனங்களும் கியங்குதல் வேண்டும்.

மத ஸ்தாபனங்கள் மக்கள் உள்ளத்தில் வேறுபாட்டு ஓர் உயர்ந்த புனிதமான இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒரு மதம் இன்னொரு மதத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது ஆண்டவனை அவமதிப்பதாகும்.

மத ஸ்தாபனங்கள் வெறுப்புணர்ச்சிக்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது. ஒரு மத ஸ்தாபனம் இன்னொரு மதஸ்தாபனத்தை வெறுப்போடு பார்க்கக் கூடாது. வெறுப்பில் வாழ்வதும் வெறுப்பை வளர்ப்பதும் மத ஸ்தாபனங்களின் தொழில்லை.

மனித சமுதாயத்தின் உயர்ந்த பண்புகள் வெளிப்பட்டு செயல்ப்பட துணைபுரிதல் வேண்டும். புனிதம், துய்மை, பரந்த மனப்பான்மை, பிறர் நலம் பேணுதல் ஆகிய உயர்ந்த பண்புகளை மனிதனிடத்தில் வெளிப்படுத்தத் துணைபுரியும் உயர் நிலையான களாக மத ஸ்தாபனங்கள் விளங்குதல் வேண்டும்.

சாமியாரின் கதைகள் - 01

எப்போ விழியும் என்று சாமியார் கருக்கல் வானத்து நட்சத்திரங்களைப் பார்க்கவில்லை. சேவல் கூவுவதையும் கேட்கவில்லை.

அவர் நவீன சாமியார் அல்லவா. தொலைபேசி அலாரத்தை வைத்திருந்தார். சட்டம் தனது கடமையைச் செய்யும் என்று சொல்வது எவ்வளவு தூரம் பொய்யானதோ அதுபோல் அவர் வைத்த நேரத்தை மீறி அது ஒலித்தது.

உடனே மணியனைக் கூப்பிட்டார். “கடையிலே போய் பேப்பரை வாங்கிக்கொண்டு வா”

“ஏன் இன்டைக்கு உங்கடை படம் பத்திரி கையிலை வருகுதா? உங்கடை படம் வருகு தெண்டால் உங்களுக்குப் பெரிய சந்தோசம் தான்”

மணியம் சுவாமியைக் கும் பிட்டுக் கொண்டு கடைக்குப் போனார். “சாமியாற்றை படம் பேப்பரிலை வந்தால் அவர் நாள் முழுதும் சந்தோசமாயிருப்பார். அல்லது எங்களுக்கு மேலை ஏரிஞ்சு விழுந்து கொண்டிருப்பார்.”

மணியன் பத்திரிகையை வாங்கிப் பிரித்துப் பார்த்தபடி ஓழுவந்தான்.

“ஜயா உங்கடை படம் பேப்பரிலை வரவில்லை”

சாமியாருடைய முகம் கருமையிட்டது “ஓழிப்போய் மற்றுப் பேப்பரை வாங்கிக்கொண்டு வா”

மணியன் திரும்பி ஓடினான் மற்றுப் பேப்பரை வாங்கிப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தான்.

“ஜயா உங்கடை படம் இந்துப் பேப்பரிலும் வரவில்லை”

“உதுதான் நான் சொல்லிறனான் தமிழ்ப் பத்திரிகையள் தரமில்லாமல் போச்ச. வாசிச்சுப் பாருங்கே இங்கிலீசுப் பத்திரிகையளை. உச்சத்தரத்தோடை நடத்துகிறார்கள்.”

“நீங்கள் படிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நான் ஒரு இங்கிலீசுப் பேப்பர் வாங்கிக்கொண்டு வர்ட்டா” என்றான் மணியன். □

சாமியாரின் கதைகள் - 02

ஆலமரத்தழியில் ஒரு சாமியார் இருந்தார். “உது பழங்கதைபோலை இருக்குதே!” இல்லை. இது புதுக்கதை அந்த மண்டபத்தின் நடுவில் ஒரு விசாலமான அறை. மின்விசிறி சுற்றிக் கொண்டிருந்தது.

அதன் கீழே செற்றியில் சாமியார் அமர்ந்திருந்தார்.

கையிலே, வெளிநாட்டில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கழியாரம் பளபளத்துக்கொண்டிருந்தது.

காஞ்சிபுரம் பொன்னாடையைப் போர்த்தபடி பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“நான் ஒருக்கால் சாமியாரைப் பார்க்க வேணும்”

“பொறு, பொறு, காரிலை வந்தவை பாத்தி விட்டுப் போனபிறகு பார்க்கலாம்.”

.....
“சரி இப்ப போய்ப் பார்”

“ஜයா, எனக்கு மனச்சுகம் வேணும்”

“நீ ஆபத்து வரும்பொழுது என்ன செய்யிறநீ”

“ஜயோ எண்டு கத்திரனான்”

“ஜயோ” எண்டது அவலச்சல். எனி மேல் “ஜயா” எண்டு கத்து.

அந்தப் பழைய ஞாபகத்தோடு அவன் இயக்கச்சித் தென்னாந் தோட்டத்துக்குள் நடந்து கொண்டிருந்தான்.

வழி தவறி அருகில் உள்ள கிணத்துக் குள் விழுந்து விட்டான். சாமியார் சொன்ன ஞாபகத்தோடு “ஜயா” என்ற கத்தினான்.

ஓருவரும் உதவிக்கு வரவில்லை. மீண்டும் “ஜயா” என்று மேலும் உரக்கக் கத்தினான்.

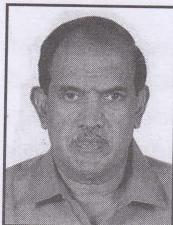
கிணற்றின் மேற்பரப்பை அண்ணார்ந்து பார்த்தான்.

ஒரு நாய் அவனை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. □

நாயக்கூவைக் கிண

கைவை ரெகு

எங்கோ கேட்டவை

“பரிசுப்பொருள்”

அவர் பிரபல்யமான வங்கியின் பிரதான முகாமையாளர். வசதி படைத்தவராக இருந்தாலும் பேராசை யாரை விட்டது?

அவரிடம் கணக்கு ஆரம்பிக்க வரும் வாக்கையாளர்களிடம் “உங்களது கம்பனியின் தயாரிப்பின் ‘சாம்பிள்’ ஒன்றை வீட்டுக்கு அனுப்பி வையுங்கள் என்று நயமாகக் கூறி தமது ‘விசிற்றிங் கார்டை’யும் மறக்காது கொடுத்து விடுவார்.

இவ்வாது அவரது வீட்டில் சேர்ந்த பொருட்கள் ஏராளம். கமரா, டி.வி, வாணொலி, சோபாசெட், மிக்ஸி, எலக்டிக் குக்கர் என இத்யாதி... இத்யாதி... அத்தனையும் புத்தம் புதியவை! பரிசுப் பொருட்களால் வீட்டிற்கும் வழிநிற்கிறது!

அப்பழித்தான் ஒருநாள். ஒரு புதிய வாழிக்கையாளர் புதிய கணக்கொண்றை ஆரம்பிக்க வந்தார். கம்பீரமாகக் காட்சியளித்த அந்த வாழிக்கையாளர் பத்துலட்சம் ரூபாவுடன் கணக்கை ஆரம்பித்தார். பிரமித்துப் போன முகாமையாளரும் வழக்கம் போல தமது ‘விசிற்றிங் கார்டை கொடுத்து’, உங்களது தயாரிப்பு ‘சாம்பிள்’ ஒன்றை வீட்டுக்கு அனுப்பி வையுங்கள்” என்று தயவாகக் கூறினார்.

அன்று வேலை அதிகமாக இருந்ததினால் முகாமையாளர் சற்றுத் தாமதமாகவே வீடு செல்ல நேர்ந்தது.

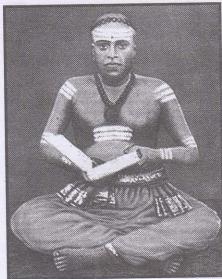
அன்னாரது இல்லத்தின் முன்றவில் ஒரே சனக்கூட்டம். உற்றார், உறவினர். நண்பர்கள் என குழுமி இருந்தார்கள். அனைவரும் சோகத்துடன் காட்சியளித்தார்கள். சிலர் அழுது கொண்டும் இருந்தார்கள்.

அவர்களை விலத்திக்கொண்டு வீட்டிற்குள் நுழைந்தவருக்கு அதிர்ச்சி! வீட்டு ஹாவில் ஒரு புத்தம்புது பிரேதப்பெட்டி காட்சியளித்தது.

அப்போது தான் மனேஜருக்கு உறைத்தது அன்று கணக்கு ஆரம்பித்த புதிய வாழிக்கையாளரின் தயாரிப்பு என்ன என்பது!

காலத்திற் கிடைத்த பரிசில் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் பெருமான்

பண்டிகை பொன் பாக்கியம்

சமயங்கள் யாவும் மனிதன் வாழ்வாக்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வமாகும், நூறியையே போதிக்கின்றன. ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்பதே இறுதியும், உறுதியும், அறுதியுமான கோட்பாடாகும். மதமும் மொழியும் நமக்குப் பிறப்பிலேயே கிடைத்த உரிமைச் சொத்துக்கள். இவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டு நடப்பவன் வழிதவறாமல் வாழ்க்கையைச் செவ்வனே எடுத்துச் செல்கிறான். ஆனால் இவற்றுக்கும் சிற்சில வேளைகளிற் சோதனைகள் ஏற்படுவதுண்டு. அக்காலகட்டத்திலேயே தியாகிகள் தோற்றவிக்கப்படுகின்றார்கள்.

அவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்ட தியாகிகளுள் ஒருவர்தான் எங்கள் நாவலர் பெருமான். அரசாங்க உத்தியோகம் வகித்த பெயர்போன பாண்டிமழவர் குடியிலே வாழ்ந்த கந்தருக்கும் சிவகாமி அம்மைக்கும் கிடைத்த புத்திரர்களுள் கடைக்குடியாகத் தோன்றியவர் ஆறுமாகும். ஆயிரத்து எண்ணூற்று இருபத்திரண்டாம் ஆண்டு பதினொராம் மாதம் பதினெட்டாம் தேதி (18.11.1822) இவர் தோன்றினார். இல்லை, திருவவதாரம் செய்தார். வரலாற்று ரீதியாக அக்காலம் நம்மாற் சிந்திக்கப்பட வேண்டியதோன்று.

நாவலர் பெருமான் தமது தமிழ்க்கல்வியைப் பிரசித்திபெற்ற சேனாதிராசா முதலியாரிடமும் சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் கற்றுத் தேறினார். நாவலர் அதிவிவேகி. அவருடைய விவேகத் திறனைக் கண்ணூற்று அண்ணன்மார் பீற்றர் பார்சிவல் துரையினுடைய ஆங்கிலக் கல்லூரிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தவரின் தவம் தளிர்க்கத் தொடர்கியது. பன்னிரண்டாம் வயதில் ஆங்கிலம் கற்கச்சென்ற அவர், அங்கு ஆங்கிலம் கற்றுத் தேறி ஆங்கிலம், தமிழ் இவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், பார்சிவலுக்குப் பண்டிராகவும் விளங்கினார். அவர் தமது கடமைகளைப் புரிந்து வந்தாரெனினும் அவர் சிந்தனை முழுவதும் சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய தமிழ் மொழியையும் எவ்வாறு வளர்த்தெடுக்கலாம் என்பதிலேயே இருந்தது. அதனால் தமது வீட்டில் இராப்பாடசாலை வைத்து நடத்தினார். கற்றுவால்ல ஆசிரியர்களையும் மதகுருமார்களையும் உருவாக்குவதற்காகப் பன்முகப்பட்ட ஆக்க வேலைகளை அவசர அவசரமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டியவரானார். தமிழ் மொழியிலும் சைவசமயத்திலுமின்ஸ் நால்களைக் கற்றுத் தேறினார். செய்யுள் வடிவிலிருந்த புராணங்களை வசனவடிவிலாக்கினார். அச்சுயந்திரங்கள் அமைத்து நால்களை ஆக்கி எல்லோரும் கற்று இன்புறும் வகையில் தொண்டு செய்தார்.

சைவசமயத்தைப் புற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை மக்கள் மனதில் உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காக வெள்ளிக்கிழமை தோறும் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் சமயப்பிரசங்கம் செய்து வந்தார். மேலும் சைவசமய வளர்ச்சியை ஆக்க வேண்டுமென்னும் கருத்தினால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல கிராமங்களில் சைவப்பாடசாலைகளைத் தாபிக்கச் செய்தார். நாவலர் பெருமானால் வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை தாபிக்கப்பட்டது.

நாவலர்பெருமானது பிரசங்கம் கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தன்மைவாய்ந்தது. உறுதியும் கருத்துத் தெளிவும் மதுரமும் நிரம்பியது. அவருக்கு எல்லா ராகங்களும் நன்றாகக் கைவரும். எத்தனை மணித்தியாலங்களும் உடலசைவு ஏதுமின்றிப் பிரசங்கம் செய்வார். அவர் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் அவரது பிரசங்க வன்மையால் சேர்.பொன் இராமநாதன் ஜயா அவர்கள் சட்டசபை சென்றார். தமது இம்மைப் பயன்கள் யாவற்றையும் துறந்து சைவசமயத்தையும் தமிழ் மொழியையும் வளர்ப்பதற்காக உழைத்த நாவலர் பெருமானின் சரித்திரம் ஒரு தனிச்சரித்திரம். அச்சரித்திரத்தை எத்தனை நூற்றாண்டு கழித்துக் கற்பவரும் நன்றியுணர்வோடு கண்ணீர் சொரிந்து கற்கவேண்டும். “நாவலரே மீண்டும் வார்ர்” எனத் தினாந்தோறும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

நாவலர் பெருமானுடைய சமயக்கோட்டாடுகள் மிகக்கழினமானவை. பின்பற்ற முடியாதவை எனச்சிலர் கருதலாம். ஆனால் அவர் தன்னாற் செய்யமுடியாத எக்காரியத்தையும் சமூகத்துக்குச் சொல்லவில்லை. சமூகத்துக்குச் சொல்லி ஏமாற்றவில்லை. ஒரு சைவசமயி கடைப்பிழக்க வேண்டிய அத்தியாவசிய கோட்டாடுகளையாவது நாம்பின்பற்றவும், அதன்படி நடக்கவும் வழிசெய்த பெருமகனார் அவர் புகழையோ வேறு பொருட்சம்பாத்தியத்தையோ அவர்கருத்திற் கொள்ளவில்லை. சைவ சமயத்தவர்கள் பிறமதத்தைத் தமுவி அவர்களை ஏமாற்றிப் பொருள்டுவைதை எதிர்த்தார். வெறுத்தார். சமயம் எங்கள் உயிர் மூச்ச நாம் நன்னெறியில் வாழ்வதற்குப் போட்டப்பட்ட சட்டவரம்பு அது. சிறைச்சாலை அன்று நாவலர் பெருமான் பதி. பசு, பாசம் என்கின்ற முப்பொருள் உண்மையை விரித்துரைத்துத் திருவாவடுதுறை ஆதீநத்து இருசந்நிதானங்களதும் பெருமதிப்பைப்பெற்றவர். அவர்களே ஆறுமுகநாவலருக்கு ‘நாவலர்’ என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தனர். நாவலர் பெருமானின் தொண்டு ஈழத்தில் மாத்திரம் அன்றி இந்தியாவிலும் நடந்தது. சிதம்பரத்திலுள்ள நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையும் சைவப்பிரகாச அச்சுயந்திரசாலையும் அதற்குச் சான்றாக விளாங்குகின்றன.

தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள், தருக்கசாத் திரங்கள், புராண இதிகாசங்கள், இவற்றையெல்லாம் கற்றுத் தேறி அவசர அவசரமாகச் சேவை செய்த நாவலர் பெருமான் பிறந்திருக்காவிட்டால் நமது நிலை? நாவலர் பெருமானின் சரிதம் கந்தபுராணத்தைப் போன்ற அதியற்புதமானது. அதிமதுரமானது. அதிசயிக்கத்தக்கது. தமது வாழ்வைச் சிவவாழ்வாக மறரச் செய்த பெருமான் 1879ம் ஆண்டு புதினாராம் மாதம் ஜந்தாம் தேசி இவ்வுகை வாழ்வை நீத்து நடராஜப் பெருமானின் குஞ்சித் பாதங்களை அடைந்தார். அவரின் ஞானபரம்பரையில் உதித்த நாமனைவரும் அவர் காட்டிய வழியில் வாழ்ந்து நற்பேறு பெறுவோமாக!

‘தாயக ஓலி’ சந்தா விபாம்

ஓரு வருடச் சந்தா : ரூபா 900(அஞ்சல் செலவுடன்)
வெளிநாடு : \$30(U.S), £20(U.K)

உங்கள் தாயக ஓலியின் வளர்ச்சிக்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து
ஆதரவு நல்குங்கள்.
தொடர்பு :

திருமலை பாலா
(Thirumalai Bala)
London
07956486014

வங்கக் கணக்கு வீபரம்
T.Sivasupramaniam
A/C No : 8100086490
Commercial Bank
Wellawatte, Sri Lanka

பரதேசி பரமசிவன்

சைவ பக்தனாக வாழ்ந்த பரமசிவன் திருமணமாகி நான்கு பெண்பிள்ளைகளுக்கும் தந்தையானார். குடும்பப் பொறுப்புக்குக்கூட அவரால் அதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. பிள்ளைகளும் வளர்ந்து வர படிப்புச் செலவு உடுபுடைவைச் செலவு, வேறு செலவு என்று தாக்குப் பிழிக்க முடியவில்லை. இருந்த வேலை யையும் துறந்து இருந்தவருக்கு வீட்டுக்குப் போகவும் பிழிக்கவில்லை.

அதனால் கோயில் குளம் என்று திரியத் தொடங்கிவிட்டார். எல்லாக் கோயில்களுக்கும் அன்னதான மடாங்களுக்கும், ஏந்தக் கல்யாண வீடோ ஏந்த அந்தியேட்டி வீடோ அங்கேயும் போய் தன் வயிற்றைப் பார்த்துக்கொள்வார். வெள்ளை வேட்டி, நாஷனல், சால்லை என்று பெரிய மனிதனாகக் காட்டிக்கொண்டு தானம் கொடுக்கும் பஞ்சாலை, அந்தோனியார் கோயில், ஆஞ்சநேயர் கோயில், சத்தியசாய்பாபா சமித்தி, அம்மா பகவான் பஜனை நாள் என்றம் மற்றும் கூட்டங்கள் விழாக்கள், புத்தகவெளியீடுகள், அராங்கேற்ற நிகழ்வுகள் என்று எல்லா விபரங்களையும் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு நாள், நேர அட்டவடைணப்படி காலை உணவு, மதிய உணவு, இரவு உணவு, இடைநேரம் தேனீர் சிற்றுண்டி என்று தன் வாழ்க்கை வண்டியை ஓட்டத் தொடங்கிவிட்டார்.

ஒருவருக்கும் தெரியவராது தானே என்று நினைத்தவராய் தனது கைங்கரியங்களைத் தொடரலானார். ஊர்விட்டு ஊர்வந்து இப்படியாக வீவர் நடந்துகொள்வதை பலரும் அவதானித்து வந்துள்ளனர். நாளைவெளில் பரமசிவன் பரதேசிப் பரமசிவன் அந்தஸ்துக்கு வந்து விட்டார். பலர் அவரை அவமானப் படுத்துவதை அறிந்துகொண்ட பரதேசிப் பரமசிவன் பைத்தியக்காரனாகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டார்.

கணவன் விட்டுப் பிரிந் ததனால் செய்வதறியாது தவித்த பறுவதம், நான்கு பெண்

குமர்களையும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையை ஓட்ட முடியாமல் கஷ்டப்பட்டாள். பலகாரம் கூடு வித்து ஐந்து ஜீவன்களில் வயிற்றை நிரப்ப முடியுமா? இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒரு மூஸ்லிம் ஹோட்டல் ஒன்றுக்குத் தீனமும் காலை மாலை இடியப்பம் அவித்துக்கொடுக்கும் ஒரு ஓட்டர் கிடைத்தது. முத்த மகள்மார் இரண்டு பேரின் உதவியுண் பறுவதம் இடியப்ப ஓட்டரை சரியாக நிறைவேற்றி வந்தமையால் ஓரளவு சீவியத்தை கஷ்டப்பின்றி நடத்த முடிந்தது.

இடியப்பம் கொண்டு சென்று கொடுத்து வந்த மூஸ்லிம் ஹோட்டல் முதலாளியின் தம்பிக் கும் பறுவதத்தின் மூத்த மகனுக்கும் கால் ஏற்பட்டு கல்யாணத்தில் முடிந்தது. இரண்டாவது மகளையும் அந்தக் ஹோட்டலில் வேலை பார்த்த முதலாளியின் மைத்துனன் மணைந்து கொண்டான். தொடர்ந்து கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்ய முடியாத நிலையில் பறுவதம் தனது மற்ற இரண்டு பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு சென்று ஒரு கன்னியர் மடத்தில் பிள்ளைகளை ஓப்படைத்துவிட்டு, இயலாமை காரணமாக ஒரு வயோதிபர் மடத்தில் இணைந்து தன்னால் முடிந்த வேலைகளைச் செய்து கொண்டு காலத்தை ஓட்டலானார்.

அங்கு தான் பரதேசி பரமசிவனும் இருந்தார். ஒருநாள் இருவரும் சுந்தித்தனர். பரமசிவன் அழுத் தொடங்கிவிட்டார். அதைப் பார்த்த பறுவதத் திற்கும் அழுகை வந்துவிட்டது. பிள்ளைகளைப் பற்றி பரமசிவன் கேட்டார். முத்த பிள்ளைகள் இரண்டும் இல்லாம் மத்திற்கு மாறி இரண்டு மூஸ்லிம் மாப்பிளைமாரைக் கல்யாணம் முடித்தி ருக்கிறார்கள். இளையவளைவு கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறி கன்னியாஸ்திரியாவதற்குப் படிக் கிறார் கள் என்று பறுவதம் சொல்லி முடித்ததுதான் தாமதம்.... பரமசிவனே! எனக் கேன் இந்தச் சோதனை என்று சொன்னாரே பார்க்கலாம்.

வீரமாழுனிவரின் தமிழ்ப் பணிகள்

மேலெநாட்டுத் தமிழரினர்களுள் முதன்மைநிலை பெற்றத்தக்கவர் வீரமாழுனிவரே

அருட்திரு தமிழ் நேசன் அடிகளார்

மேலெநாட்டிலிருந்து சமயம் பரப்ப வந்த துறுவியர் தமிழைக் கற்றதோடன்றித் தமிழ் வளர்ச்சியின் பல்வேறு புதிய துறைகளுக்கும் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர். தமிழை பிறமொழியாளர் உணரவும், மேனாட்டுப் புதிய போக்குவரைக் கொண்டு தமிழ் வளரவும் வழிவகுத்தவர்கள் கிறிஸ்தவத் தமிழ் அறிஞர்களே. கிறிஸ்தவத் தமிழ் அறிஞர்களுள் முதன்மைநிலை பெற்றத்தக்கவர் பெஸ்கி என்னும் வீரமாழுனிவரே. அவருக்குப் பின்வந்த அயல்நாட்டு தமிழரினர்களான கால்டுவெல், ஜி.டி.போப் முதல் தமிழகத்து அறிஞர்களான உ.வே.சா.சேதுப்பிள்ளை ஈராக வீரமாழுனிவரைக் குறித்துக் கூறியிருக்கும் பாராட்டு மொழிகளே வீரமாழுனிவரின் பெருமைக்குச் சான்றுபகரும்.

வீரமாழுனிவரின் வாழ்வு

வீரமாழுனிவரின் இயற்பெயர் கொண்ஸ்ரான்றின் ஜோசவ் பெஸ்கி என்பதாகும். கத்தோலிக்க திருச்சபையைச் சேர்ந்த வீவர் இத்தாலி நாட்டில் 1680ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். 1709ஆம் ஆண்டு இயேசுசபைக் குருவானார். 1710ஆம் ஆண்டு தமிழகத்துக்குச் சமயப் பணி ஆற்ற வந்தார். 32 வருடங்கள் இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் பணிசெய்தார். 1742ஆம் ஆண்டு இறையடி சேர்ந்தார். கேரளாவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

மறைப்பரப்பு முயற்சிக்காக முதலில் தமிழைக் கற்றுக்கொண்ட இவர், தமிழில் வியத்தகு புலமை பெற்று இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி படைத்து தமிழுக்குச் செழுமையுட்டினார். தமது பெயரினை 'தைரியநாதன்' என்று முதலில் மாற்றிக்கொண்டார். பின்னர், அப்பெயர் வடமொழி என்பதாலும், நன்கு தமிழ் கற்றதாலும் தமது இயற்பெயரின் பொருளைத் தழுவி, செந்தமிழில் 'வீரமாழுனிவர்' என மாற்றிக்கொண்டார்.

தமிழ்ப் புலமையும் சாதனங்களும்

வீரமாழுனிவர் தமிழுக்கும் வந்துபின், சுப்பிரதீபக் காவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியம் கற்று, இலக்கியப் பேருரைகள் நடத்துமளவுக்குத் தமிழில் புலமை பெற்றார். வீவர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சிறப்பான பணிகளைச் செய்துள்ளார். 23 நால்களைத் தமிழில் எழுதியுள்ளார்.

வீரமாழுனிவரைப்போல வேறெந்தப் புலவரும் பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், அகராதி, இலக்கணம், உரைநடை எனப் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளில் நூல்களைப் படைக்கவில்லை.

பல்வேறு உரைநடை நூல்கள், செய்யுள் நூல்கள், இலக்கண நூல்கள், மருத்துவ நூல்கள், அகராதிகள் என அவருடைய தமிழ்ப் பணிகள் பரந்து விரிந்தவை.

‘தேம்பாவணி’ என்ற காவிய நூல் வீரமாழனிவரின் தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாக உள்ளது. தமிழில் அமைந்த காப்பியங்களிலேயே தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத வெளிநாட்டவர் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டது எனும் பெருமை தேம்பாவணிக்கே உண்டு. தமிழ் மொழியில் அவர் மேற்கொண்ட எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அவருடைய இன்னுமொரு மகத்தான தமிழ்ப் பணியாகும்.

இலக்கிய நூல்கள்

உரைநடையில் வேத விளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், ஞானக் கண்ணாடி, செந்தபிழ் இலக்கணம், பரமார்த்த குருவின் கதை, வாமன் கதை ஆகிய நூல்களைப் படைத்தார். தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கித்தேரி அம்மன் அம்மானை போன்ற செய்யுள் நூல்களையும் படைத்தார்.

இயேசுக் கிறிஸ்தவின் வாழ்க்கை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளையும் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய புனித யோசேப்பின் வரலாற்றையும் தேம்பாவணி என்னும் காவியமாக எழுதியுள்ளார். தேம்பாவணி காவியம் மூன்று காண்டங்களையும், 36 படலங்களையும், மொத்தமாக 3,615 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது. “தேம்பாவணி என்ற இப்பெருங்காவியத்தை தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப இயற்றியுள்ளமை முக்கியமான விடயமாகும். வீரமாழனிவர் இந்நாலில் பின்னினைப்பாக யாப்பு வழவாக்களை அளித்திருக்கிறார்.

வீரமாழனிவர் ‘பரமார்த்த குருவின் கதை’ என்ற நகைச்சவை இலக்கியத்தை எழுதினார். 1728இல் புதுவையில் இந்நாலை முதல் முறையாக அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இந்த நகைச்சவைக் கதைகள் ஐரோப்பாவில் பிரபலமாக இருந்த - Jean de la Fontaine (1621 - 1695) எனும் பிரன்சியரால் எழுதப்பட்ட நகைச்சவைக் கதையையே வீரமாழனிவர் தமிழிலும் மொழிபெயர்த்தார் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இது தமிழில் முதன் முதலாக வந்த நகைச்சவை இலக்கியம் ஆகும்.

இலக்கண நூல்கள்

ஜந்தமிழ் இலக்கணத்தையும் கற்றுத்தெளிகின்ற வகையில் சிறந்த இலக்கண நூலாக ‘தொன்னால் விளக்கம்’ என்ற நூலைப் படைத்தார். இந்நாலில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஜந்து இலக்கணங்களைத் தொகுத்தார். இதில் 370 நூற்பாக்கள் உண்டு. தொன்னால் விளக்கம் என்பது ‘குட்டித் தொல்காப்பியம்’ என்று அழைக்கப்பெறும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது.

மேனாட்டவர் தமிழைக் கற்று இன்புற எளிதான வழிகாட்டும் நூலாக கொடுந்தபிழ் இலக்கணம், செந்தபிழ் இலக்கணம், கிளாவிஸ் என்ற மூன்று நூல்களைப் படைத்தார். கொடுந்தபிழ் இலக்கணம் என்ற இந்நால் வழியாக தமிழில் முதல் முதலாகப் பேச்சுத்தமிழை விவரிக்க முனைந்தார்.

வழக்கும் செய்யுள்மே ஒரு மொழியின் இலக்கணமாக அமையுமென்றாலும், இரட்டை வழக்கு மொழியான தமிழில், பேச்சுத் தமிழுக்கு இலக்கணம் அமைந்திராத காலத்தில் கொடுந்தபிழ் இலக்கணம் வகுத்தது சிறப்பான முயற்சியாகும். வீரமாழனிவர்தான் கட்டளைக் கலிப்பா, விருத்தம் ஆகியவற்றுக்கு இலக்கணம் தந்தார்.

மருத்துவ நூல்கள்

வீரமாழனிவர் மருத்துவ நூல்களையும் படைத்தார். குணபாடம், நவகாண்டம், நச்காண்டம், சிற்தாமணி என்ற நான்கு வைத்திய நூல்களை எழுதினார். மருத்துவத்தில் முனிவருக்கு உள்ள ஈடுபாட்டையே இந்நாலகள் காட்டுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள்

உலகப் பொதுமறையாகிய திருக்குறளில் அறத்துப்பாலையும், பொருட்பாலையும் இலத்தீனில் மொழி பெயர்த்தார். 1730இல் இப்பணியை மேற்கொண்டார். இதற்கு உரையும் எழுதினார்.

திருக்குறள் மட்டுமன்றி வேறுபல இலக்கியச் செய்யுட்களையும் தாம் இலத்தீனில் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் மேற்கோள் காட்டுகிறார். அவ்விடங்களில் தமிழில் அச்செய்யுட்களை எழுதி அவற்றுக்கான பொருள்களை இலத்தீன் மொழியில் கூறுவதும் மொழிபெயர்ப்பை ஒத்ததே.

வீரமாழனிவர் பரமார்த்தகரு கதை உரைநடை நூலாகும். அதனை அவரே இலத்தீனிலும் மொழிபெயர்த்து எழுதியிருப்பது உரைநடை மொழிபெயர்ப்புக்கு மட்டுமன்றி சிறுகதை மொழிபெயர்ப்புக்கும் சான்றாகும்.

அகராதிப் பணிகள்

தமிழில் முதல் அகராதி தந்த அறிஞராக வீரமாழனிவர் விளங்குகிறார். அதனால்தான் இவர் தமிழ் அகராதியின் தந்தை என்று போற்றப்படுகின்றார்.

வீரமாழனிவர் படைத்த ‘சதுரகராதி’யே தமிழில் எழுந்த முதல் அகராதியாகும். நிகண்டுகளே முதலில் இருந்தன. நிகண்டுகளை வீரமாழனிவர் ஆராய்ந்தார். சதுரகராதியை நிகண்டுக்கு ஒரு மாற்றாகக் கொண்டு வந்தார். தமிழை எளிதிற் கற்போரும், கற்றவரும் யயன்படுத்தும் வகையில் சதுரகராதியை அமைத்தார். பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்ற நான்கு நிலைகளில் பொருள் உணர்த்தக்க வகையில் சதுரகராதி அமைந்துள்ளது.

தமிழ்	- இலத்தீன் அகராதி
இலத்தீன்	- தமிழ் அகராதி
தமிழ்	- பிரெஞ்சு அகராதி
தமிழ்	- ஆங்கிலம் அகராதி
போர்த்துக்கல்	- இலத்தீன் - தமிழ் அகராதி

இத்தோடு நில்லாது வட்டார வழக்குத் தமிழ் அகராதியையும் படைத்தார்.

தமிழ் கற்க ஏதுவாக தமிழ் - லத்தீன் அகராதியை உருவாக்கினார். அதில் 1,000 தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இலத்தீன் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டது. இதுவே முதல் தமிழ் அகரமுதலி ஆகும். பின்பு 4,400 சொற்களைக் கொண்ட தமிழ் - போர்த்துக்கீய அகராதியை உருவாக்கினார்.

வீரமாழுனிவர் மேற்கொண்ட எழுத்துச் சீர்திருத்தம்

அச்சு நூல்கள் இல்லாத யழங்காலத்திலே என்னையும் எழுத்தையும் ஏடுகள் வாயிலாகவே கற்க வேண்டி இருந்தது. ஏடுகளில் எழுதப்பெற்று வீடுகளில் மூலையிற் கிடக்கும் காவியமான்றைக் கையில் ஏந்தி வாசிக்க முனைந்தால் அவ்வெழுத்துக்களை வாசிப்பது கடினமாக இருக்கும்.

பழக்காலத்தில் எழுத்தாணியால் எழுதப்படும் ஏடுகளில் உள்ள மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் புள்ளி வைக்கும் வழக்கம் இருக்கவில்லை. அப்படி புள்ளிகள் வைத்தால், பனையோலை ஏடுகள் துளைப்பட்டு எளிதில் பாழாகிவிடும்.

புள்ளிகள் இல்லாத எழுத்துக்களை புள்ளிகள் இருப்பதாக அனுமானித்துக்காண்டே வாசிக்க வேண்டும். இது கடினமான காரியம். இங்ஙனம் புள்ளிகளே இடம்பெறாத எழுத்துக்களை ஏற்றவாறு தேர்ந்து அறிந்து ஏடுகளைப் படிப்பதற்கு நிச்சயமாய் வீரமாழுனிவர் இடர்பட்டிருப்பார்.

அத்தனை இடர்களையும் தான்டி நீட்டோலைகளில் தீட்டப்பெற்றிருந்த காவியங்களைக் கற்றுத்தேறிய முனிவர் இவ்விடர்பாட்டைப் பின்னுள்ளோர் நலங்கருதிக் குறைக்க எண்ணினார். முனிவர் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த பெருந்தொண்டுகளில் அவர் மேற்கொண்ட எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் ஒன்றாகும்.

எகர ஓகராங்கள் தங்கள் புள்ளிகள் நீங்கப்பெற்று, சிறிது உரு வேறுபாட்டுடனே நெட்டெழுத்துக்கள் ஒுகும்படி செய்தார். வீரமாழுனிவர் காலத்துக்கு முன் எ, ஒ என்ற உயிரெழுத்துக்களையும் அவற்றுடன் சேர்ந்து பிறக்கக்கூடிய மெய் எழுத்துக்களையும், மேலே புள்ளி வைத்தால் குறிலாகவும் (உதாரணம் : எ, ஒ, கெ, கொ) புள்ளி வைக்காமல் எழுதினால் நெடிலாகவும் எண்ணி வந்தார்கள்.

இதனைக் கண்டு வீரமாழுனிவர் இம்முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று ஒவல் கொண்டார். எனவே எ-ஏ, ஒ-ஓ, கெ - கே என்ற எழுதும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இச்சீர்திருத்தம் தமிழில் எழுதுவதற்குப் பெரும் சிறப்புடையதாக இருந்தது.

தற்போதுள்ள ஏகார ஓகராங்களின் உருவநிலை வீரமாழுனிவர் முயற்சியின் பயனாகக் கிடைத்தனவே. ஏடுகளில் எழுதுவோர் ஏகார ஓகராங்களை நெட்டேழுத்துக்களாக இனமறிந்து கொள்ளத்தக்க நிலையில் முனிவர் காட்டியவாறு அது முதல் பிறநும் எழுதத் தொடங்கினார்.

தமிழ்யண்பாட்டோடு கலந்தவர்

மேலைநாட்டு அடிகளார் கீழைநாட்டுத் தமிழகம் வந்ததும் தமிழராகவே மாறிவிட்டார். தாம் மாறியது மட்டுமென்றித் தாம் வழிபடும் தெய்வங்களையும் தமிழர் கோலத்தில் காணவே விழைந்தார். தாம் கோனான்குப்பத்தில் பணியாற்றியபொழுது அன்னைமரிக்கு ஒலையும் எழுப்பினார். அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்யும் அன்னையின் திருவுருவத்தை தமிழ்ப் பெண்ணாக வடிக்க முனைந்தார். திருவுருவினை பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் மணிலா நகரிலிருந்துதான் வரவழைக்க வேண்டியிருந்தது. அங்குள்ளோர்க்குத் தமிழ்ப் பெண்ணாக அமைக்க வேண்டும் என்னும் என்னத்தை எவ்வாறு புலப்படுத்துவது? அவர்கள் தமிழ்ப் பெண்ணின் வடிவம், ஆடை அணிகலங்களை அறியாதோராய் இருக்கலாம். எனவே தாமே அன்னையின் திருவுருவினைத் தமிழ்ப் பெண்ணாய் உருவகப்படுத்தி, அழகிய ஓவியமாக வரைந்து மணிலாவுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அதனையே கோனான்குப்பத்தில் தாம் கட்டுவித்த கோவிலில் எழுப்புவித்துப் பெரியநூயகி எனப் பெயரிட்டார்.

வீரமாழுனிவரின் இறப்பு

1742இல் மதுரைப் பணித்தளம் விட்டுச்சென்ற வீரமாழுனிவர், தமிழ்நாட்டின் கரையோரப் பகுதிகளில் 1745வரை பணிபுரிந்தார். 1746-47 ஆண்டுகளைக் கேரள நாட்டிலுள்ள அம்பலக்காட்டில் அமைந்துள்ள குருமடத்தில் செலவழித்து 1747ஆம் ஆண்டு பெர்வரி 4ஆம் நாளில் தமது 67ஆவது வயதில் கேரளாவில் உயிர்துறந்தார்.

கல்லறையை அடையாளம் காண முடியவில்லை

திப்பு சுல்தான் காலத்தில் நடந்த வேதகலாபனையில் பல கிறத்துவ நிறுவனங்கள் இடம் தெரியாமல் அழிந்துபோயின. வீரமாழுனிவரது கல்லறைக்கும் அந்தக் கதி நேர்ந்திருக்கிறது.

தமிழகு இவ்வளவு தொண்டு செய்த பெரியார் தமிழ் நாட்டைவிட்டுக் கேரள நாடு சென்று இறந்ததும் அங்கு அவரை அடக்கம் செய்த கல்லறையும் தெரியாத நிலையில் இருப்பதும் தமிழ் மக்களுக்கு வருத்தமளிக்கும் செய்திகளாகும்.

அறிந்தவையுட் தெரிந்தவையுட்

சினிமாதை “சூட்டுங்” ஆக்கியவர்

சினிமாப்படப்பிழப்பை “சூட்டுங்” ஆக்கியவர் ஒரு உடற்கூற்றியல் நிபுணராக இருந்த எட்டின் ஜால்ஸ் மேரி. தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் மிருகங்களின் அசைவுகள், நகர்வுகள், ஓட்டம் விவர்த்தைப் பற்றி அறியவே செலவிட்டார். இந்த விடயங்கள் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரையை மேரி தனது டாக்டர் பட்டத்துக்காக 1859ஆம் ஆண்டு முப்பதாவது வயதில் சமர்ப்பித்தார்.

மிருகங்கள் எடுத்து வைக்கும் ஓவ்வொரு அடிகளைப் பற்றியும், அசைவுகளைப் பற்றியும் விவருடைய ஆராய்ச்சிகளில் விளக்க முற்பட்டார். ஆனால் இதற்குச் சரியான தொடர்ச்சியான நிழற்படப் பின்னனை இருந்தால் மட்டுமே மிருகங்களின் தொடர்ச்சியான அசைவை விளக்க முடியுமென உணர்ந்தார். இதற்கான தூண்டேலுக்கு கிடைத்த கருவியோ எதிர்மறையானது இந்தக் கருவியை இயக்கினால் எந்த மிருகத்தின் அசைவையும் நிறுத்திவிடும் அது பலபெரல் கொண்ட இயந்திரத் துப்பாக்கி ஒவ்வொருமுறை சுட்ட பின்பும் இயந்திரத் துப்பாக்கியின் பெரல் சுழன்று அடேத் துண்டுக்கு சரியாகப் பொருந்தியிருப்பதைக் கண்டார் மேரி. அந்தப் பெரலில் குண்டுக்குப் பதிவாக பிலிம் நெகடிவ் (Film Negative) வைத்தால் என்ன என்று யோசித்தார். என்ன அதிசயம் அன்றமுதல் ‘சினிமாப் படப்பிழப்பு’ சூட்டுங் (Shooting) என்றே பெயர்பெற்று விட்டது. மேரி பெரலில் பிலிம் நெகடிவ் வைத்து மிருகங்கள் அசையும் போதும் நகரும்போதும் சூட் (Shoot) செய்ய ஆரம்பித்தார்.

பெர்னாட்ஷா மேரியின் நண்பர். அவர் மேரி ஜன்னலில் இருக்கும் பூணையை கீழே தூக்கி ஏறிந்து சூட் செய்யும் (படமெடுக்கும்) பேர்வழி என்று கூடக்கூறியுள்ளார்.

நன்றி : சலனம்

ஜூன் - ஜூலை 1992

‘ஜந்து கண்டங்களீன் மண்’

ஜந்து கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த உலகின் கண் வாழுகின்ற மக்கள் மொழியால் இனத்தால், மத்ததால், நிறந்தால், பண்பாடு கலாசாரத்தால் வேறுபட்டவர்களாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய பிரிவினைகளால் வெறிபிழித்த மக்கள் கூட்டம் தங்களுக்குள் தாங்களே வள்ளுறை கலாசாரத்தை வளர்த்துக்கொண்டு உயிர்களையும் உடைமைகளையும் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் என்ற சாக்கடைக்குள் அதிகாரப் போட்டு மக்களை அதிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. யத்த மேகங்கள் பல நாடுகளின் இயல்புநிலையைச் சீர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தாம் பிறந்து வளர்ந்த சௌந்த மண்ணிலேயே வாழ முடியாது. உயிருக்குப் பயந்து நாட்டைவிட்டுப் புலம்பெயரும் மக்கள் தொகை நாடாக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளன. அதிகரின் தொகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் உலக நாடுகள் அங்கலாய்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தாங்க முடியாத துன்பச் சுமைகளுடன் குழந்தைகள், வயோதிபர் களையும் தூக்கிக்கொண்டு சிறிய சிறிய படகுகளில் உயிர் ஆபத்து நிறைந்த கடற் பயணங்களை மேற் கொண்டவர்கள் பலர் காணாமல் போயுள்ளார்கள்.

இவை மட்டுமல்ல அகோர வெப்பம், வெள்ளப் பெருக்கு, புயல், சூராவளி, புகம்பம், சனாமி போன்ற கடல் கொந்தளிப்பு, மண்சரிவு போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள் மக்களைக் காவு கொண்டும் உடைமை களை அழித்தும் கோரத்தாண்டவும் ஆழநிற்கின்றன.

மேலும் வறுமை காரணமாகப் பஞ்சம், பட்டினியால் மக்கள் வாழுமுடியாது வேதனையின் விளிம்பில் வாழ்வா? சாவா? என்று ஏக்கப் பெரும்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய ஒரு பின்புலத்தில்த்தான் ராஜதந்தீர் சேவை மூலம் உலக நாடுகள் எல்லாவற்றுக்கும் சென்று தாம் தரிசித்த தரி சனங்களை ‘ஜந்து கண்டங்களின் மண்’ என்னும் கவிதைத் தொகுதி மூலம் எங்களைச் சிந்திக்க வைத் துள்ளார் பெருமதிப்புக்குரிய எச்.ஏ.ஆஸீஸ் அவர்கள்.

எமது தாய் நாட்டைப் பற்றியும் அவரது கவிதைகள் பேசுகின்றன. இயற்கையுடன் அவருக்கிறுக்கும் ஈடுபாடு கவிதைகளில் முகிழ்ந்து நிற்கின்றன. மேலும் ஆசிரியரின் மனிதநோயத்தையும் கவிதைகளில் பரவலாகக் காணமுடிந்துள்ளது. எங்கும் சாந்தியும் சமாதானமும் நல்லினாக்கமும்

ஏற்பட வேண்டும் என்பதில் அவர் கொண்டுள்ள அக்கறை எம்மையும் ஆட்காண்டுள்ளது. எமது நாட்டில் வாழுகின்ற மக்கள் எந்த மொழி பேசுகின்ற வர்களாக இருந்தாலும், எந்த இனத்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்த மதத்தவர்களாக இருந்தாலும் ஒரு தாயின் மக்கள் என்ற புரிந்துணர்வுடன் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதே எம் எல்லோருடைய பிரார்த்தனையாக அமைய வேண்டும் என்பதே ஆசிரியரின் வேண்டுதலாகும்.

எனிய மொழி நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற கவிதைகள் யாவும் எல்லோருக்கும் படித்து விளங்கக் கூடியதாக அமைந்திருப்பதே அதன் தனிச் சிறப்பு புதுக்கவிதைக்கான பெருமையும் கூட.

அன்றைய மனித சமுதாயம் இருந்த நிலைக்கும் இன்றைய மனித சமுதாயம் வாழும் நிலைக்கும் இடையே பல வேறுபட்ட விசித்திரங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். கல்வி யின் மேம்பாடு, விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, முதலாளித்துவத்தின் கெடுபிடி, சுரண்டல், யத்தம் என் பன தன் னளவிலான பெறுபேறுகளைத் தரணிக்குத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன. கல்வியின் மேம்பாடு அறிவை வளர்க்கின்ற அதேவேளை, அது இன்று வியாபாரப் பண்டமாக ஆக்கப்பட்டதினால் பணம் படைத்தவர்களுக்கு மட்டும் உரிய பொருளாகவும் விளிம்பு நிலை மக்களுக்கு எட்டாக் கணியாகவும் இருந்து வருவது கண்கூடு. அத்தகைய நிலையில் கல்வி பற்றிய தாற்பிரியம் புகோளமயமாக்கவின் கோரப்பிடியில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

‘கனவுகளின் உற்பத்திக் கூடம்’ என்ற கவிதையில்

சின்னப் பருவத்தில்
உம் மா சொன்னது
நீ பழுத்துப் பெரியவனானதாய்
கனவு கண்டேன்
பழ, பழ, பழ

ஒரு முன் பகலில் மிக அரிதாய்
கண்ணயர்ந்த உம்மா
சொன்ன கதை
மகனே ஒரு கனவு கண்டேன்
உன் இளமாணிப் பர்ட்சையிலே
நீ வளமாகத் தேறி விட்டாய்

அடுத்தநாள் அறிந்து கொண்டேன்
அதே நாளில் அதே வேளை
வெளிவந்திருந்தன பரீசை முடிவுகள்
இப்பழ கனவுகள் ஆயிரம் ஆயிரம்.

ஆசிரியர் காட்டும் உம்மா பெருமைக்குரியவர்.
தமது மகனின் கல்வியில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தி
னால் அவர்நினைவிலும் கனவிலும் அதே சிந்தனையே
இருந்துள்ளது. அதை நினைந்து போற்றுகின்றோம்.

ஏற்றத் தாழ்வுகள் நிறைந்த இன்றைய சமூ
தாய அமைப்பிலே எத்தனை உடம்மாக்கள் தங்களது
பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கனவு காண
முடியும். வெளிநாட்டு பணிப்பெண்களாகச் செல்லும்
உம் மாக்களின் தொகை அதிகரித்திருக்கின்ற
இன்றைய சூழலில் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம்
கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது.

'அர்ப்பணம் 'என்னும் கவிதை

சின்ன மரம் கொஞ்சம்
செழிப்பற்று வளர்ந்து விட்டால்
என்ன தரும்
வண்ணப் பு தருமா
வழவான எழில் தருமா
கன்னல் பழம் தருமா
கவர்ந்திமுக்கும் மணம் தருமா

வண்ண மலர்களிலே
வண்டுகள் தேனாருந்த
என்ன சொல்லும் இந்த மரம்

களைத்து வரும் பறவைகளை
கண்டு, அவை தங்கி நிற்க
கிளை தருமா

அலைந்து தொருக்களைல்லாம்
அவதிப்படும் உயிர்களுக்கு
நிழல் தருமா
நின்று செல்ல
எல்லோர் வாயினிலும்
இதுவன்றோ கேள்வி

இந்தக் கவிதையிலே ஆசிரியர் தமது முதா
கையர்களுக்கு அர்ப்பணம் என்று கூறியிருந்தாலும்,
இதற்குள் புதைந்திருக்கும் அர்த்தப்பாடுகள் கடைசி
வரிகளிலே தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

இந்த மரம், இலை பழங்கள்
புக்களைல்லாம்
எல்லோருக்கும்.

'எல்லோருக்கும்' என்ற அந்த பொதுநோக்கு
மலர் வேண்டும் என்பதை ஒரு நல்லினங்கமாகச்
சொல்லியிருப்பது வரவேற்புக்குரியது.

'என் மேசையில் புகோளம்' என்னும் கவிதை
இப்படிக் கூறுகின்றது.

எங்கோ ஒரு தேசத்தில்
கண்டு வெடித்ததாய்
செய்திவர
தேழித் தடவினேன் அந்த தேசத்தை
கைகளால் துடைப்பேன்
கசிந்த இரத்தத்தை

வானுர்த்தி எங்கோ
விழுந்து மறைந்ததாய்
அல்லது நொறுங்கிச் சிறைந்ததாய்
செய்தி வர

அந்த நாட்டையும் தேழித் தடவினேன்
எங்கோ ஏரிமலை எங்கோ சனாமி
எங்கோ பூகம்பம்
பெருவெள்ளம் சுறைக்காற்று

கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும்
ஏவுகணை ஒன்று
எங்கோ
எங்கோ
இப்படித் தினமும் வருகின்ற செய்தி
அந்தக் தேசத்தையும்
தடவிக் கொள்வேன்.

ஒரு துயர் முடிவில் மறுதுயர் தொடர்கும்
ஒவ்வொரு தேசமும் துயர்களின் தொகுப்போ
தொடர் நாடகமோ இது

அண்ட வெளிக்கு அடைக்கலம் போயின
அமைதியும் மகிழ்ச்சியும்

'தீராத தாகம் என் தீவில்'

2015 ஆம் ஆண்டு மிகக் கூடிய வெப்பரிலை
இலங்கையில் பதிவாகியிருந்தது. அது 2016 ஏப்பிரல்
மாதம் வரை நீடித்திருந்தது. வெப்பம் காரணமாக
நீர்நிலைகள் வற்றிய நிலையில் நீருக்காக மக்களும்
வேறு உயிரினங்களும் பெரும் இடர்பாடுகளை எதிர்
கொண்டமை நாடே அறியும். குழந்தைகள் தட்டுப்பாடு
மனிதர்களைச் சொல்லணாத் துயரத்துக்கு உள்ளாக
கியது.

ஒரு
குடம் நிறைய
நீர் எடுத்து
உடல் நனைத்தேன்

கூடாற
ஒரு கணத்துள்
நீர் இருந்த
நிலையற்றுப் போக
தனல் புத்துப்
பிழம்பாகி
தவித்து உயர்வேக
தீராத தாகம்
எல்லோருக்கும்
என் தீவில்

இங்கு எல்லோருக்கும் ஒரே நிலைதான் என்ப ஷத்த தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'பட்டமேதும் பெற்றதுவா'

என்னும் கவிதையில் ஒரு சிலந்தியின் தொழிற் பாடுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எத்தனை நாள் முயற்சி இது
சொட்டு மனம் தளர்ந்ததுவா
இது போதும் என மூடங்கிக் கிடந்ததுவா
பட்டமேதும் பெற்றதுவா
என்ன சிலந்தி இது
இதன் உழைப்பை
ஒட்டறை எனச் சொன்னாது யார்

என்று கவிவரிகள் உழைப்பின் பெருமையை யும் 'எல்லா உயிர்கள் மேலும் அன்பு காட்டுங்கள்' என்ற மனித நேயத்தையும் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன.

'வார்த்தைக் குவியில்'

ஓற்றுமையாகுங்கள் என்று நான் சொன்னாதும் மற்றவர் உரிமையை மதியுங்கள் என்றதும் உயிரை உயர்வாய் பேணுங்கள் என்றதும் அயலவர் நமக்கு அவசியம் என்றதும் உள்ளிப் பேசிய வார்த்தைகளாமோ கிளரிப் பார்க்கின்றேன் வார்த்தைக் குவியில்

உள்ளிப் பேசிய வார்த்தைகள்ல இவை நல்லிணக்க வார்த்தைக் குவியில்கள் என்பதை இங்கு பதிய வைக்கலாம்.

'ஒட்டு வைத்து ஒட்டு வைத்து' என்ற கவிதையில்.....

மொட்டுக்கள் விரிய முடியாத முனல்கள் கேட்டுள்ளேன் வாஸ்ப்ட்டு வாழ்க்கை கெட்ட

வனப்புகளோ ஏராளம் ஒட்டு வைத்து ஒட்டு வைத்து ஒரே செடி இனத்தை கட்டி வளர்ப்பது மேன்

எனது கவலையெல்லாம் எங்கள் ஊர் இயக்கம் ஒரு இளைஞர் படை என்பதனால்

இங்கே ஒருசிரியரின் உள்ளக் குழந்தை அவதானிக்க முடிகிறது.

'உறவுப் பாலம்' என்ற கவிதையில் எதிர்த் திசையில் வருகின்ற பயணியுடன் நடவேழியில் நின்று சம்பாசித்து சுகம் விசாரித்து செல்லும் பயணம் சிறப்பு ஒற்றையாய் பாதைதான் அது பெரும் உறவுப் பாலம் என்கிறார்.

'ஙந்து கண்டாங்களின் மண்'

அப்படியே சேர்ந்திருக்கும் இந்தக் கலவையிலே எந்த மண் என் நாட்டு மண் என எண்ணித் தெளியலாமோ மண்ணோடு மண் ஒட்டும் மலர்ச் செடியோ வேர்கள் விடும் தண்ணீர் செல்ல மறுக்காது அது தாய் மண் மட்டும் இல்லை என்று வளர்ந்து அது மொட்டு விட்டால்

வரும் தேனீக்கள் கேட்காது இவை எத் தேசப் புக்கள் என்று மண்ணுக்கு கீழேயும் மலர்ச் செடுகள் பேசுவது நம் கண்களுக்குத் தெரிவதுண்டா

இந்த செடி செழித்து வளரும் மற்றுச் செடுகளுடன் மணம் விட்டுப் பேசும் மாற்றுச் சிந்தனைகள் சில நேரம் மலரும்

இந்நாலிலுள்ள அற்புதுமான கவிதைகள் பல அர்த்தப்பாடுகள் நிறைந்தவைகளாகவும், சிந்தனையைத் தூண்டுவனாகவும் அமைந்துள்ளன. ஒருசிரியரின் பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்.

மதிக்கப்பட வேண்டிய முதுமை

பூமியில் இறையருளால் நல்லபடியாகப் பிறந்து விட்ட நாம், வாழ்க்கைப் பாதையை நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இந்தப் பயணப் போக்கிலே பல பருவங்களைக் கடக்க வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கின்றோம் என்பது வியப்பல்ல. பயணப் பாதையின் இறுதியில் நாம் சந்திக்கும், அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளும் பருவம் தான், முதுமை என்னும் Second childhood. நாம் குழந்தைகளாக, சிறுவர்களாக இருக்கும் போது எவ்வளவுக்குப் பெற்றோரின் அரவணைப்பையும், ஆதரவையும் பெற்று வாழ்ந்தோமோ, அதேயளவு அன்பையும் ஆதரவையும் அரவணைப்பையும் முதியவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை எம்மில் பலர் அறிவதும் இல்லை, ஏற்றுக்கொள்வதும் இல்லை, ஏற்றுக்கொள்ள நினைப்பதுமில்லை என்பதே யதார்த்தமானது.

வெளிநாட்டுப்பணி மோகத்தில் இருக்கும் பிள்ளைகள், தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களை மட்டுமே வெளிநாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பெற்றோர்கள் இருந்தால் வயதான காரணத்தைச் சொல்லி அவர்களைத் தனிமைப்படுத்துகின்றார்கள்.

பிள்ளைகளின் நல்வாழ்விற்காகவே தம் உழைப்பு, அன்பு, அரவணைப்பு, நேரம் எல்லாவற்றையும் செலவழிக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்காக பிள்ளைகளுக்காக என்று தம்மையே அரப்பணித்த பெற்றோர் மனங்களை பிள்ளைகள் பெரியவர்களானதும் மிதிப்பதும், அவமதிப்பதும் அரோக்கியமான செயற்பாடுகள் அல்ல. ‘காவோலை விழ குருத்தோலை’ சிரிக்கும்மா. தானும் ஒரு நாள் காவோலை ஆவேன் என்பதை அது நினைப்பது இல்லை. இது போலத்தான் மனித வாழ்விலும் நடைபெறுவது கண்கூடு.

முதியவர்களின் அனுபவங்கள், சாதனைகள், இலட்சியங்கள், தோல்விகள், வெற்றிகள், எதிர்பார்ப்புகள், அபிலாசைகள் இப்படியே அவர்களது மன உணர்வுகளைக் கூறிக்கொண்டே போகலாம். ஒரு நாட்டின் பாக்கிசைகள் இம் முதியவர்கள் Senior Cetizen என்ற சொற்பதத்தினால் அழகாக பிறநாடுகளில் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் கடந்து இன்று குறிப்பாக நமது நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் முதியவர்கள் அன்புக்காக ஏங்குபவர்களாகவும், தமது தேவைகளை விருப்பங்களை நிறைவேற்ற வேறு ஒருவரின் உதவியை எதிர்பார்த்து வாழ்ப்பவர்களாகவும் சிலர் பொருளாதாரத்திலும் பின்தங்கி இருப்பதால் குடும்பத்தினரினால் வேண்டாத ஒருவர் போல் வெறுக்கப்படுவர்களாவும் நெஞ்சை நெகிழுவைக்கும் கொடிய வார்த்தைகளுக்கும் ஆளானவர்களாகவும் காணப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கவனமையாகும்.

இம் முதியவர்கள் சமூக, மருத்துவ, பொது நிலையங்களிலும் பல சிக்கல்களை எதிர் நோக்குகின் றார்கள் என்பது மாற்றுக் கருத்துக் கூறமுடியாத உண்மை.

அநாதரவாகக் கைவிடப்பட்ட முதியவர்கள் தெருவோரங்களில் பிச்சை எடுக்கும் நிலையும் பொது இடங்களில் பொழுதைக் களிக்கும் நிலையும் உள்ளது. இவற்றை நாம் உற்று நோக்கும் போது முதியவர்கள் சாதனையாளர்கள், அனுபவசாலிகள், பொக்கிசங்கள் என்ற சொற்பதங்களுக்கு பொருத்த மற்றவர்களாகவும் அநாதரவாகக் கைவிடப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுவது வேதனை தரக்கூடிய விடயமுமாகும்.

பிறப்பு உண்டேல் இறப்பும் உண்டு. இறப்புக்கு முன் முதுமையும் உண்டு. இது இயற்கையின் நியதி. ஆனால் இதற்கும் விதிவிலக்குகள் உண்டு. எமது முதாதையர் காலத்தில் 70 வருடங்கள் அல்லது அதற்கு முந்தைய காலங்களில் வயோதிபம் பின்போடப்பட்டு இறுதிவரை நல்ல சுகதேகிகளாக ஆரோக்கிய வாழ்வை வாழ்ந்தார்கள்.

'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்று இருந்தார்கள். இன்று உலகமே உள்ளங்கையில் அடங்கி விட்ட நிலையில் எது உடற்பயிற்சி எது தேடல் எது ஆழந்த சிந்தனை? தேவை எல்லாவற்றையும் இருந்த இடத்திலேயே அடையும் வசதிகள் நிறைவேற்றும் வசதிகள் இவையெல்லாம் ஆரோக்கியமானவையா? அல்லது ஆரோக்கியமற்றவையா? என்பதற்கு விடைகாண மனிதன் ஓடுகின்றான். தொடர்ச்சியாக மாறுபட்ட கட்டுப்பாடற் பழக்க வழக்கங்களால் வியாதிகளுக்கு உள்ளாகி உடனடியாக மருத்துவர்களை நாடும் நிலை உருவாகும். இரசாயன கிருபி நாசினிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட மருக்கறிகள் பழவகைகள் இறைச்சி வகைகள் என்பன ஆரோக்கியமற்ற பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. மற்றும் எமது உணவில் மாறுபட்ட பழக்க வழக்கங்களை கைக்கொள்ளுவதாலும் பல பாதிப்புக்களை எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. எனவே உணவு விடயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் அவதானமும் அக்கறையும் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டியது முக்கியம். போற்றப்பட வேண்டியவர்களைப் போற்றி வாழ்வோமாக

ஆக்கம்
கைத்தியகலாரிதி, உமாபதி ஸ்ரீ சங்கர் (JP)
பணிப்பாளர் மெடிகல்
(Elder's care centre)

காலத்தின் தேவை

திருக்குறளைப் பலரும் பல்வேறு கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்து வருகின்றனர். அதனை அறநூல் என்பார் பலர். சிறர் அரசியல் நூல் என்றும் வேறு சிறர் பொருள் நூல் என்றும் ஒரு சாரார் காமத்துப்பாலை முன்வைத்துக் காதலிலக்கிய நூல் என்றும் பலபட்பகருவர். எவ்வாறாயினும் திருக்குறள் காலங்கடந்த பெற்றிமையை உடையது என்பது உண்மை.

எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருந்தும் தனித்தன்மையக் குறள் மட்டுமே கொண்டுள்ளது. இன்றைக்கும் திருக்குறள் தேவைப்படுகிறது. அருங்குறளின் ஏனைய கூறுகளைவிட அறவியல் நெறிகளே நடப்பியலுக்கு இன்றியமையாதன. அறவியல் நெறிகளைத்தான் வள்ளுவதும் அழநாதமாகவும் அடித்தளமாகவும் கொண்டுள்ளது. 'அறம் பாற்றே ஆயிழழ கணவ' என்ற சங்கச் சொல்லாடல் குறையோடு கருதிற்று என்பாரும் உளர். உயர்ந்த நீதி இலக்கியமாகக் கருத்தக்க வள்ளுவத்தை அறவியல் நோக்கில் உணர்வது காலத்தின் தேவையாகும்.

திருக்குறளின் தனித்துவம் என்றும் மதிக்கப்படும்.

- பேராசிரியர் அ.அறிவுநம்பி
(புதுச்சேரி)

தாயக ஒலி - பங்குனி சீத்திரை இதழ்

இலண்டன் தமிழ் லிங்கமிய நிறுவகமும் இலங்கைத் தமிழ் லிங்கமிய நிறுவகமும் இணைந்து வெளியிடும் தாயக ஒலி இரு திங்கள் ஏட்டின் பங்குனி சீத்திரை 2016 இதழ் வெளிவந்திருக்கின்றது. இம்முறை வெளிவந்திருக்கும் 'தாயக ஒலி' சஞ்சிகையானது லிங்கமியப் புரவலர்களையும் மனிதநேய வள்ளல் களையும் அதன் அட்டைப்பத்தில் தாங்கி வெளிவந்திருக்கின்றது. "கொலை, கொள்ளலா, பாலியல் துவ்பிரயோகம், போதைப் பொருட்பாவனை என்பன மலிந்து போடுள்ள நாட்டில், மலர்ந்திருக்கும் ஆண்டாவது அவற்றினை இல்லாதொழித்து சிறார்களும், பெண்களும் பாதுகாப்பாக வாழும் நாடாக எமது நாட்டினை மாற்ற வேண்டும்" எனும் வேண்டுதலை முன்வைக்கின்றது இச்சஞ்சிகை ஆசிரியர் தலையங்கம்.

இம்முறை தாயக ஒலியில் வெளிவந்திருக்கும் கட்டுரைகளும் அதன் ஏனைய வெளியீடுகளைப் போலவே, காத்திரம் மிக்கவையாக உள்ளன. வாழ்க்கை லிங்கமணத்தைப் போதிக்கும் வளம் மிகு நூல் தொல்காப்பியம் என்ற கட்டுரை, முற்போக்கு சிந்தனையாளராக லிங்கமியவாதியாக வாழ்ந்து காட்டிய எழுத்தாளர் பிரேம்சந்த் பற்றிய கட்டுரை, தமிழகவெள்ள அனர்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பற்றி நாம் காட்டும் பாராமுகம் பற்றிய இனுவையூர் பதஞ்சலி நவரேந்திரன் கட்டுரை என ஆக்கங்கள் அலங்கரித்துள்ளன. 'முடிவுகள் முனைப்புகள்' எனும் த.சிவநித்திலனின் சிறுகதை மற்றும் மூன்று குறுங்கதைகள் என்பனவும் சிந்தகைக்கு விருந்தாயமைந்துள்ளன. திருமலை த.சிதம்ப்ரப்பிள்ளையின் 'காலை வேளை கனிவெறும் நேரம்' எனும் கவிதை, 'வாழ்க்கை என்னாச்சி' எனும் உடப்புர் வீர சொக்கனின் கவிதை, 'நாங்களும் வாழ வேண்டும்' கவிதை என்பனவும் சிறப்பானவை. ஆனால் கட்டுரை, கலைஞர் கலைச்செல்வன் மற்றும் அருளானந்தம் ஆகியோருக்கு சுகித்திய விருது கிடைத்த, விபரம் என்பனவும் அங்கு காணக்கிடைக்கின்றன. 'தாயக ஒலி' தாங்கி வரும் அம்சங்கள் அனைத்தும் சிறப்பானவை.

தினகரன் - வாரமஞ்சி

தாயக ஒல் வைகாசி - ஆண் இதழ்

லிங்கமிய முயற்சிகளுக்கு களம் அமைத்து, லிங்கமிய ஆர்வலர்களை ஊக்குவித்து இரு திங்கள் ஏடாக வெளிவரும் தாயக ஒலி சஞ்சிகையின் வைகாசி - ஆணி இதழ் வெளிவரும் தினாண்து.

கொழும்பு கம்பன் கழகத்தால் நடத்தப்பட்ட கம்பன் விழாவுக்கு வருகை தந்து கம்பன் புகழ் விருது பெற்றுச் சென்ற பிரபல தென்னிந்திய பாடகி பி.சுசிலாவிடம் 'தாயக ஒலி'யின் ஆசிரியர் தம்பு சிவா மற்றும் அதன் குழுவினர் சஞ்சிகையின் 22ஆவது இதழைக் கையளிக்கும் புகைப்பட்டதை முன் பக்க அட்டையாக கொண்டு வெளிவரும் தினாண்து மீறப்படு. உலகளாவிய சிறுகதை போட்டி விபரங்கள், தாயெனும் கோவில் எனும் மற்றுமொரு உலகளாவிய போட்டி உட்பட ஏனைய விளம்பரங்களை அழகிய வர்ணாத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது.

தொடர்ந்து ஆசிரியர் பக்கமானது "நீருக்கான ஏக்கம்" எனும் தலைப்பில் அமையப்பெற்றுள்ளது. இப்பதிவு நீரின் முக்கியத்துவத்தை மட்டுமல்லாது, அடிப்படை தேவைகளின் ஒன்றான நீரைப்பெற்றுக் கொள்ள முடியாது நாளாந்தம் இடர்படும் மக்களின் ஏக்கங்களின் பிரதிபலிப்பாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளது.

சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை லிங்கமியத்தை நேசிக்கும் வகையில் பலதரப்பட்ட கட்டுரைகள் உட்பட பல தகவல்களை உள்ளடக்கி வெளிவரும் தினாண்து வரவேற்கத்தக்கது.

சங்கமம் - வீரகேசரி

பல்துறை ஆணையர்க்க செயற்பாட்டாளரை இழந்து நற்கன்றோம்

தோழர் சிவா.சுப்பிரமணியத்தின் இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். வடபுலத்து இடதுசாரி இயக்கத்தின் முன்னோடியாக இருந்து செயற்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசனின் பாதையில் தடப்பதித்து அந்த இயக்கச் செயற்பாடுகளில் தமிழையும் இணைத்துக் கொண்டு, இறுதிவரை இயங்கிய வகையில் கொள்கைப் பற்றுறுதியாளராக அவரைத் தரிசிக்க முடிந்தது.

ஆகூக் இலக்கியப் படைப்பாளியாக, பத்திரிகையாளராக, விமர்சகராக, அரசியல் ஆய்வாளராக பல்துறைப் பரிமாணங்களைக் கொண்ட சௌல் நெறியாளர். ஆரம்பகாலத்தில் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதி தமிழை ஒரு எழுத்தாளராக நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர். நூல் ஆய்வுகள், விமர்சனங்கள் என்று தமது இலக்கியப் பரப்பை விசாலப்படுத்தியவர்.

தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து பணியாற்றியகாலத்தில், பல எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்து மகிழ்ந்தவர். பேராசிரியர் க.கைலாபதி மற்றும் சட்டத்தரணி கலாகூரி ஆர்.சிவகுருநாதன் ஆகியோர் தினகரன் ஆசிரியராகக் கடமையைாற்றிய காலத்தில் இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய பணிகள் பலராலும் இன்றும் நினைவு கூரப்படுகின்றன. சிவா சுப்பிமணியம் அவர்களும் தினகரன் ஆசிரியர் இருந்த காலப்பகுதியில் இலக்கிய முன்னேற்றத்துக்கு தன்னாலான பாரிய பங்களிப்புக்களைச் செய்தவராகவே இருந்துள்ளார். புதிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி ஊக்குவிப்பதில் அவரது பங்களிப்பு மகத்தானது.

தினகரன் பத்திரிகையில் அவர் எழுதிய ஆசிரியர் தலையாங்கங்கள் பலரின் கவனத்தை ஈர்த்ததுடன் அவர்களைச் சிந்திக்கவும் வைத்துள்ளது. அவரது அரசியல் கட்டுரைகள் பலராலும் வியந்து பாராட்டப்பட்டுள்ளன. நினைத்ததைச் சொல்லும் ஆற்றலும் துணிவும் அவரிடம் காணப்பட்ட விசேஷ அம்சங்களாகும்.

பத்திரிகைத் துறையிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்பும் தனது எழுத்துப்பணியைத் தொடர்ந்தார். தொடர்ந்து அரசியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வந்தார். இறுதிவரை தமது எழுத்துப் பணியை மேற்கொண்ட வகையில் சிறப்புக்குரியவரானார்.

சாதி, சமய, இன, மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்து எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகும் ஒரு மனிதனுயேயும் மிகக்கவராக இருந்துள்ளார். இன முரண்பாடுகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்த ஒரு பொது நோக்காளராக இறுதிக் காலம் வரை இருந்து செயற்பட்டார்.

கொழும்பில் இருக்கும் காலம் வரை இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றத்தின் உறுப்பினராக இருந்து அதன் செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாக உழைத்தார். யாழிப்பாணத்துக்குச் சென்றபின்பும் தமது எழுத்துப் பணியைக் கைவிடாது ஆக்கபுரவுமான அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். அவரது அரசியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இலங்கைத் தேசிய தினசரிகளில் வாரவெளியிடுகளில் பிரசரமாயின. அவர் கொண்டிருந்த கொள்கைப் பற்றுதி அவரை ஒரு சிறந்த மனிதனாக வாழ வைத்தது. பேராசிரியர் க.கைலாபதி, கலாகூரி ஆர்.சிவகுருநாதன் போன்று இவரது நாமம் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் அவர் தம் குடும்பத்தினர் உறவினர் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது இதய அஞ்சலியை ஈரவிழிகளுடன் காணிக்கையாக்குகின்றோம்

(இழப்பு சிவா)

கோல்டன் கயே

63 நூண்றுகள் தடம்பதித்து வரலாறு பண்டத்திருக்கும்
இப்பிரியர்று அறுசுவை சைவ உணவுகய்

ஒரே இடத்தில் எல்லாவகையான உணவு வகைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ள எம்மை நாடுங்கள்!
ஓடர்கள் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்படும்!!

Golden Cafe

No, 98, Bankshall Street, Colombo - 11
Tel : 0112 324712

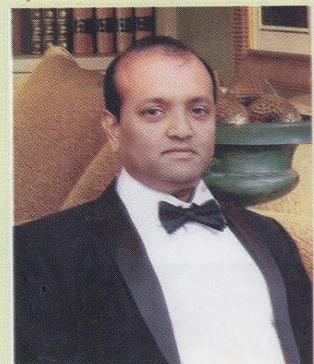
23 வருட கால அனுபவம்

Linga & Co

Legal Advisors & Immigration Specialists

We Specialise in:

- Asylum and Immigration Matters
- Human Rights applications
- Appeals
- Detention and Bail
- Entry Clearance Application and Appeal
- Injunctions & Judicial Reviews through associate solicitors
- Work Permits
- EEA Application (Sponsor)
- Student Visa, Visitor's Visa
- Highly Skilled Migration Programme
- Naturalisation Applications
- Family Law ● Employment Law
- Criminal Law

V.P.Lingajothy
LLB(Hons), M.Sc., Dip Fms, ACILEX
Principal
immigration Specialist
E-mail: MRLINGA@AOL.COM

ஜோப்பிய மனித உரிமைகள்
சட்டம் சார்பாக தகுந்த
ஆலோசனைகளை இப்போது
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

நீங்கள் அல்லது உங்கள் உறவினர் இங்கிலாந்திற்கு 2007 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் வந்துள்ளார்களாயின் உடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மிகவும் நம்பிக்கையான வெற்றிகரமான நிறுவனம்

General Line : 020 8544 9285

Fax : 020 8542 9530

46, High Street
Collierswood
London SW19 2BY

Emergency Line : 07771 646 441

**Whether it's a Celebration,
a Gift to Someone Special,
or just a Royal Treat for yourself...**

ORDER ONLINE FOR NEXT DAY DELIVERY *
www.poojasweets.com

P O O J A
SWEETS & SAVOURIES

Best Quality Vegetarian Food
For Any Occasion

CARDIFF BRANCH
3 ALBANY ROAD, ROATH
CARDIFF, CF24 3LH
T : 029 2021 4987
cardiff@poojasweets.com

KINGSBURY BRANCH
KINGSBURY ROAD
LONDON, NW9 9ED
T : 020 8206 2206
kingsbury@poojasweets.com

TOOTING BRANCH
168-170 UPPER TOOTING
ROAD, LONDON, SW17 7ER
T : 020 8672 4523
info@poojasweets.com

Kanaga Solicitors

KEY PERSONNEL

Name : Kanakavalli Nadarajanpillay
Kanaga Solicitors
108 High Street, Colliers Wood
London - SW 19 2 BT

Position in the firm : Principal Solicitor

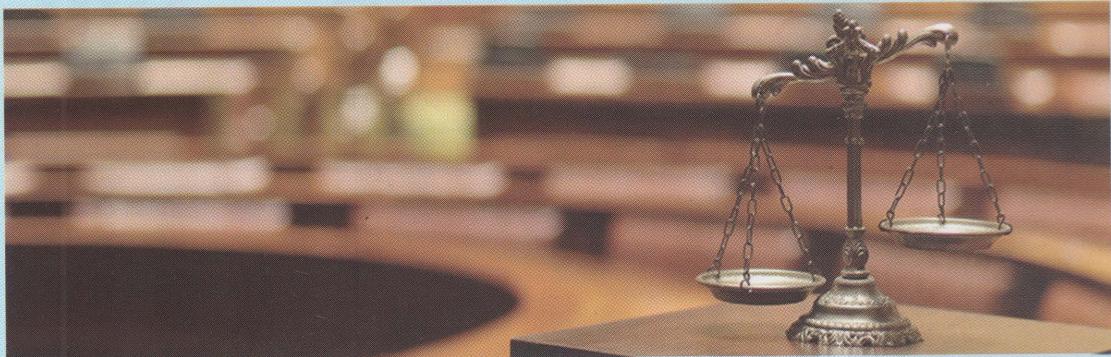
Academic/ professional Qualifications:

L.L.B(Hons), Barrister of Lincoln's Inn, Masters at Law (L.L.M), Advocate & Solicitor of High Court of Malaya, Solicitor of the Supreme Court of England and Wales.

Relevant and present Experience:

Immigration asylum, Residential conveyancing, Commercial conveyancing, Civil litigation, Criminal litigation, Family & divorce cases, Land lord & tenant, wills and probate.

Successful practitioner of 16 years.

**Tel: 07878278131
020 8544 1100**
108 High Street, Colliers Wood
London - SW 19 2 BT
email : kanakavalli_ek@yahoo.com

Western Jewellers

Jewellers & Gem Merchants

வகை வகையான மாங்களில் தரமான தங்க நகைகளை குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள் உங்கள் வெஸ்டன் ஜாவல்லர்ஸ்

First Tamil Jewellery Shop in UK

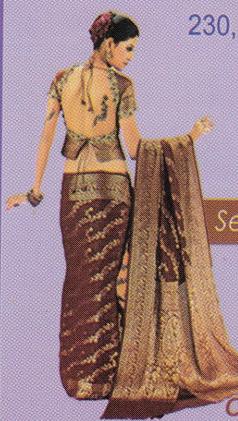
Specialise in 22^{ct} Gold, White Gold, Platinum
& Diamond Jewellery

TOOTING BRANCH

230, UPPER TOOTING ROAD
LONDON SW 17 7EW
UNITED KINGDOM
TEL: 020 8767 3445

WEMBLEY BRANCH

5, PLAZA PARADE
EALING ROAD,
WEMBLEY
HAO 4YA
UNITED KINGDOM
TEL : 0208 903 0909

Season's Best is Summer, Saree's Best is Silk Emporium Sarees

SILK
EMPORIUM

122 Upper Tooting Road,
London SW17 7EN
Tel : 020 8672 1900

Opening Hours : Monday - Saturday (10.30 am - 6.30pm), Sunday (11.30am-6.30pm)

Luckyland

BISCUIT
MANUFACTURERS

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டுவும்தான்!

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRILANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217, Fax : + 94 081 2420740

E-mail : luckyland@slt.net.lk